

ఆంధ్రభూమి

సర్వవిషయములను చర్చించు
సచిత్రాంధ్రమాసపత్రిక.

స్థాపితము ౧౯౩౩.

సాలుచందా 1-8-0.

సంపాదకుడు :

ఆంధ్ర శేషగిరిరావు, బి. ఏ.

సంపుటము : ర.

ధాతు, చైత్రము : ఏప్రియల్, 1936.

సంచిక : ౧౦.

కలకలనవ్వు

[తెనుగు కవుల రచనములలో పలు తెలుగుల నవ్వులుకలవు. గౌరవ 'మంచినెన్నెల వంటి మందహాసము', 'చీకటివిరియించు చిన్నారినవ్వు'; శ్రీనాథుని 'ముసిముసినగవు'; భమిటి పాటివారి 'ప్రియుని కాంగిటిలోని ప్రియురాలినవ్వు', 'పాలుబుగ్గలమీఁద పసిబాలనవ్వు'; నన్నయ్య 'సుచిస్మితము', రాయల 'అంకురితస్మితము' మున్నగునవి ఒకపాటివి. తిక్కన సోమ యాజనవ్వులకు లెక్కలేదు: పిన్ననవ్వు, కన్నులనవ్వు, కన్నులనిప్పులురాలనవ్వు, పెలుచ నవ్వు, కినుకముసుంగునవ్వు, కినుక నూనిననవ్వు, నవ్వుగానినవ్వు, ఎఱ్ఱనవ్వు, కటికినవ్వు, ఉద్ధతమందస్మితము, అనాదరమందస్మితము, కలకలనవ్వు—ఇంకను ఎన్నియోగలవు. వీని అన్నిటియందును కలకలనవ్వుపై ఆంధ్రకవులకు ఆభిమానము హెచ్చు. అట్టి కలకలనవ్వు ఈ పద్యమున 'నిల్చిపొల్చినగతిని' అందముగా వర్ణితమైయున్నది.]

చ. కలకలనవ్వు పాలతరగల్ నురగల్ చిరుగాలి యూపులో
పలికినయట్లు, వెన్నెలల పాతరదీసి వరాల మానికం
గొలిచినయట్లు, కాంతి వెదగుప్పు నెరాహురుమంజిముత్తైముల్
చిలికినయట్లు, జాజివువు రేకుల దుప్పటి కప్పినట్లుగా.

—శతపత్రము నుండి.

వి. రా. లలితా

వెనుకటి ధాతు సంవత్సరపు కఠవు కథ

[మన మిప్పుడు ధాతుసంవత్సరమున ప్రవేశించినాము. 'ధాతు' శబ్దము చెవిని బడుటతోడనే ఆంధ్రులలో పలువురకు ధాతువులాడవు. కారణము అరువదియేండ్ల క్రిందటి ధాతుసంవత్సరమున గొప్పకఠవు పెచ్చరిల్లి యుండుటయే. మదరాసు రాజధానిసంతను వీరవిహారముగావించి విశేషప్రజానష్టమునకు, పశునష్టమునకు కారణమైన వెనుకటి ధాతుసంవత్సరపు కఠవును ప్రత్యక్షముగ అనుభవించిన తరమునకు మనము తరువాతివారమే అయినను ఆదినములలో నీళ్ళలో రాగిడిమట్టి కలుపుకొని తాగియు, ఆమడకాయలు భుజించియు, పచ్చిగడ్డి పచ్చడిగా చేసికొనితినియు ఉసురులు నిలుపుకొనినవారు ఇంకను కొందరు మననడుమ జీవించియున్నారు. ఆముదుసళ్ళనోళ్ళవెంటవచ్చు నాటిగాధలగూర్చిన పలుకులు వినుచో నేడును మన హృదయములు తూలి, వీలి, తునియలై లక్కవలె కరుగును. 'ప్రతిదినంబు దివి నిరీక్షించు దేవమాతృకలగు' వత్తమండలములేగాక నదీమాతృకలగు కృష్ణాగోదావరిమండలములుకూడ ఆనాడు దుర్భరదుర్భిక్షదోషమునకు దోసిలి యొగ్గినవి. ఈవ్యాసమున ఆధాతుకఠవుచరిత్ర వివరింపబడుచున్నది.]

అఱువదియేండ్ల క్రిందటి భావసంవత్సరమున అఱ్ఱోబరు, నవంబరు నెలలలో అధికవర్షములు కురిసినను పంటలు బాగుగాపండుటచే ధరలు బాగా తగ్గిపోయెను. 1875 ఏప్రియల్ 7-వ తేదీని యువ ప్రారంభమైనది. అది 1876 మార్చి 25-వ తేదీతో ముగిసినది. ఆ యేడు తొలకరివానలు ఏమికురిసినవో. అంతే తిరిగి వానలులేకుండగనే యువ వెళ్ళిపోయినది. వానలులేక చేలు వాడిపోయి పంటల నెగబెట్టినవి. భావలో తగ్గినధరలు యువలో హెచ్చిపోయెను. ధరతగ్గుట హెచ్చుకొఱకె తధ్యము సుమతీ! అను వాక్యము సార్థకమయ్యెను.

... ..

అట్టి పరిస్థితులలో 1876 మార్చి 26-వ తేదీని ధాతుప్రవేశించినది. తొలకరి వానలు లేవు, కార్తికమాసపు కడవానలు లేవు. కురిసిన కొద్దివానలును అకాలమునకురిసి కృషి కృత్యములకు అనుకూలములు కాకుండుటకు తోడు ప్రత్యక్షముగ ప్రతికూలములై నవి. ఆ యేడు ఒక్క గంజాము, విశాఖపట్టణము

మండలములందు మాత్రము వర్షములు తూకముగ పడినవి. అయితే వర్షములు కురిసినవను సంతోషములేకుండ అజిల్లాలలోని నదులు పొంగి పంటలను పచ్చము పాడొనర్చినవి. అఱ్ఱోబరుమాసమున విశాఖపట్టణము, శ్రీకాకుళము ప్రాంతములు గొప్పతుపానుగాలికి, వానమునురునకు గుఱియయ్యెను. విశాఖపట్టణమున ఈగాలివానకు నలుబది ఇద్దరు మరణించిరి. కారాగారమందిరము కూలిపోయెను, ఖైదీలు పారిపోకుండ పట్టుకొనుటలో పోలీసువారు అలిసి పులుసుకూరయైరి. శ్రీకాకుళమున లాంగుల్యనది పొంగి వంతెనను కొట్టివైచినది. ఊరంతయు నీటిలో మునిగిపోయెను. ఫలితముగా పదమూడువందల గృహములు కొట్టుకొనిపోయెను. మూడువోజలకుగాని వరదనీరు తియ్యలేదు. ఈవర్షాధిక్యమువలన ఆ రెండుజిల్లాలలోని ఎన్నియో చెఱువుకట్టలు తెగిపోయినవి. ఈకారణమున అచట తరువాత నీటికఠవు ఏర్పడెను.

... ..

పలుచోట్ల అనావృష్టిదోషము, కొద్దిచో

ట్ల అధికవృష్టిదోషము. పంటలు సర్వనాశన మగుటలో నాశ్చర్యమేమి ? యువలోనే పంటలు చెడుటచే ధాతు ప్రవేశించుసరికే పదార్థముల ధరలు పెరుగుచుండెను. ధాతులో తొలకరివానలు లేకుండుటతో ఈధరలు మఱిత పెరుగుదల చూపెను. కార్తికమాసపు కడవానలుకూడ ఎగ బెట్టుటతో ధరలు మూడురెట్లు నాలుగుకెట్లు పెరిగెను. పేదవారు ఆ హారపదార్థములు కొనుక్కొనగల స్థితి తప్పిపోయెను. ఈపరిస్థితులు 1876 ఆగష్టునాటికే పొడచూపెను. ఆకలిచిచ్చున కొర్వలేక ప్రజలు మూకలుకట్టుకొని పోయి ఊళ్ళపై బడి ధాన్యపుకొట్టలను దోచుకొనుటకు ప్రారంభించిరి. ఇందుతో ధాన్యపువర్తకులు సరుకును విక్రయించుట విరమించుకొనిరి. కొత్త సరుకును తెప్పించుట మానివైచిరి. అగుట పరిస్థితులు మరింత క్లిష్టములయ్యెను. గవర్నమెంటు స్వయముగ ధాన్యపుదిగుమతికి పూనుకొని వర్తకముచేయుటకు ప్రారంభించువఱకును వర్తకులకు తిరిగి ధైర్యము కలుగలేదు. ఈమూకల దోషిళ్ళకు తోడు కర్నూలు, గుంటూరు జిల్లాలకు నైజామురాజ్యమునుండి లంబాడీదండ్లు ఎత్తివచ్చి దోషిళ్లు ప్రారంభించెను. పోలీసువారికి పనితో ఊపిరి సలుపకుండెను. దొంగలను పట్టుకొనుట శిక్షించుటయేగాక వారిని జయిళ్ళయందుంచి కాపాడుటయు పోలీసువారి ప్రధానకృత్యములయ్యెను. పోలీసు బందోబస్తులేనిదే కోడ్లపై ధాన్యపుబళ్ళు పోవుటకు ఆస్కారము లేకుండెను. ఊరూర గవర్నమెంటువారు దోషిళ్ళ నరికట్టుటకు నెలకు ఐదేసి రూపాయిల జీతముమీద ఘాటుతలారీలను నియమించిరి. ఊరూర రాత్రిళ్ళు పోలీసు ఊహారీలకు ఏర్పాటులు చేయబడెను. ఎన్ని చేసినను దోషిళ్ళ అలజడి పూర్తిగ అరికట్ట

బడలేదు. ఈదోషిళ్ళు, పితూరీలు గోదావరి జిల్లాయందు అతివిస్తారమైయుండెను.

... ..

చెన్నపురి పరిసరమునగల పల్లెటూళ్ళయందలి ప్రజలు నవంబరుమాసమున తమ పల్లెలను వీడి గుంపులుగుంపులుగా మదరాసు వచ్చిరి. ఆపట్టణమున మాత్రము అన్నమేది? కాని డిశంబరులో ప్రభుత్వమువారు తొమ్మనివారణపు పనులను ప్రారంభించిరి. కొత్తగా పట్టణమున మూగినవారి ఆరోగ్యము కాపాడునిమిత్తము ఒక ఆరోగ్యాధికారి కొత్తగా ప్రత్యేకముగా తగుసిబ్బందితో నియమింపబడెను. ఆ అధికారి తన తాబేదారుల సాయమున ఇంటింటికిని పోయి పరీక్షించి రోగార్తులకు అవసరమగు సాయముచేయువాడు. ఎంత చేసినను ఆనవంబరు, డిశంబరు మాసములలో మదరాసులో విశేషజననష్టముకలిగెను.

... ..

1877 జనవరి మాసమున కొందరు తాసిల్దారులకు కలక్టరుఅధికారములిచ్చి కొత్తనూతులు త్రవ్వించుటకు ప్రభుత్వమువారు రైతులకు అడ్వాన్సులిప్పించిరి. ఆరోజులలో సీరు ఆవునేతికంటె ఎక్కువ ప్రియమయ్యెను. గంగపాతాళలోకముదాక పాతెను. సరుకులు త్వరత్వరగ దిగుమతిచేయించుటకు ఉత్తర హిందూదేశమునుండి రైలు ఇంజను లెన్నియో అదనముగ రప్పింపబడెను. కాని ఆ రైలు ఇంజనులను నడుపుటకు వలయు నీళ్ళు దొరుకుట దుస్సరమయ్యెను. ఇంజనులకు వలయు నీళ్ళు సరఫరాచేయుటయే ఒక సమస్యయైయుండెనునుచో ఆనాడు ప్రజలు నీటికొరకు ఎంత తహతహలాడిరో సులభముగ ఊహించుకొనవచ్చును. వర్షములు లేవు సరికదా బళ్లారిజిల్లాలో శీతకాలమున రాత్రిపూట మం

చుఅయినను ఆసంవత్సరమున కురియలేదు. ఆకటవులో అంతటి వఱపు !

... ..

జమీందారులనుండియు, ఇనాముదారుల నుండియు ఆదినములలో శీస్తు దస్తులను వ సూలుచేయుట ఇసుమున తైలముతీయుట యయ్యెను. న లుగు జిల్లాలలో సగముపన్ను లైన వసూలుకాలేదు. మరినాలుగు జిల్లాల లో మూడువంతులలో ఒకవంతు వసూలుగు సరికి చుక్కలు డులైనను. మరి మూడు జిల్లాలలో నాలుగువంతులలో ఒకవంతు వసూలు గుట అతికష్ట మయ్యెను. కొన్ని జిల్లాలలో కలక్టర్లు బలత్కార ముపయోగించినగాని ప న్నులు వసూలు కాలేదు. రాజధాని మొత్త ముమీద 12,42,772 రైతులు ఆసంవత్స రమున పన్నులు చెల్లింపలేకపోయిరి. చెంగ ల్పట్టు, తిరునల్వేలి, గోదావరి. తంజావూరు జిల్లాలయందు పన్ను బకాయిలు హెచ్చుగా నుండెను. 83 లక్షల రూపాయిల పన్ను బకాయిపడెను.

... ..

వ్యవసాయపు పనులు చాలవఱకు కట్టువడి పోయినవి. బళ్లారి, కర్నూలు, కడప, నెల్లూ రు జిల్లాలలో వ్యవసాయము బొత్తిగా తగ్గిపోయెను. మొదటిర్రోజులలో కొద్ది తుంపరులుపడి రైతులకు ఆశపుట్టింపకుండిన ఆమాత్రము వ్యవసాయపు పనులయినను సా గకుండునవి. ఆదినములలో ప్రకృతిపూర్తిగా ఇచటి జనులను చెవులుపట్టి ఆడించినది. ఆ సంవత్సరము పత్తిచెట్టు అన్నది ఎక్కడను బయలు దేర లేదు.

... ..

తినటకుగడ్డి, తాగుటకు నీరు లేక ఆయెడు జరిగిన పశునష్టమునకు పరిమితిలేకుండెను. కడపజిల్లాలలో 1,10,760 పశువులును, కర్నూ

లు జిల్లాలలో 1,18,907 పశువులును, నెల్లూరు జిల్లాలలో 60,873 పశువులును ఆధాతు సంవ త్సరమునకు బలివోయెను. రాజధాని మొత్త ముమీద ఆయెట 9,22,626 పశువులు చని పోయెను. మేపలేక ఎండరోరైతులు తమ పశువులను బహు స్వల్పమూల్యములకు విక్ర యించిరి. చాల పశువులు విదేశములకు ఎగు మతి చేయబడెను. రైతులు రుక్మి టెద్దుల నైన నిలుపుకొనుటకు వానికి తమ పాకల పాత తాటినూకుల చీకునువైచి మేపువారు.

... ..

తొమ్మపరిస్థితులను గమనించి వివరముగ రిపోర్టుచేయ ఇండియాగవర్న మెంటు బెంగాలు గవర్నరును మదరాసునకు బంపెను. అతడు 1877 జనవరి 14-వ తేదీన కర్నూలువచ్చెను. నాలుగునూసములు రాజధానియందంతటను పర్యటనముసలిపి అతడు ఏప్రియల్ 24-వ తేదీని మదరాసును వీడెను. మదరాసు గవ ర్నరుకూడ పలుతావుల పర్యటనము సల్పెను.

... ..

ఈలోగా ధాతుతీరి 1877 మార్చి 16-వ తేదీని ఈశ్వరసంవత్సరము ప్రారంభమయ్యె ను. ధరవరలు పెరుగుచునేయుండెను. రూపా యికి బియ్యము యువలో పదునారుసేర్లు. ధాతులో పదునొకండుసేర్లు. ఈశ్వరలో ఎని మిదిసేర్లు మాత్రమే. పండినచోటి ధాన్యము ఎండినచోటికి రైలుమీద రవాణాయగుచుం డుటచే ఎండినచోటను పండినచోటను కఱపు ఒక్కమాదిరిగానే యుండెను. హెచ్చుధరల లో వ్యాపారము విస్తరించియుండెను. చేతి పనులవలన, నేతపనివలన జీవించువారి బ్రతు కు దుర్భరమయ్యెను. ప్రభుత్వమువారి రిలీఫ్ పనులయందు రాజధాని మొత్తముమీద 1877 ఆగష్టునాటికి ఇరువదిలక్షలమంది పని చేయుచుండిరి. ఆకటవునాటి రిలీఫ్ పనులలో

బక్కింగుహాంకాలువ యొకటి.

... ..

ఈశ్వరసంవత్సరమున ప్రభుత్వమువారు ఉడకమండలమునకు వేసవియాత్ర పోలేదు. మదరాసునందే యుండిపోయిరి. మే 29-వ తేదీని మదరాసుచుట్టుపట్టుల పెద్దతుపాను కొట్టెను. రెండురోజులలో ఇరువదియొక్క అంగుళముల వర్షము దిమ్మరించెను.

... ..

జూనుమాసమున మదరాసునాయకులు త్నామబాధితులకు ధనసహాయముచేయు వివిధ దేశములకు విజ్ఞప్తుల నంపిరి. నవంబరునాటికి చందాలరూపమున ఎనుబదిలక్షలరూపాయిలు పోగుపడెను. ఈ మొత్తములో అరువదియేడు లక్షలరూపాయిలు గ్రేట్ బ్రిటను, ఆస్ట్రేలియా లనుండి వసూలయ్యెను.

... ..

ఈసంవత్సరము రాజధానిమొత్తముమీద 1695 దోషిళ్లు జరిగెను. ఇందు 275 దోషిళ్లు ఒక్కబళ్లారిజిల్లాయందే జరిగెను. నెల్లూరు, కర్నూలు జిల్లాలలో కన్నపుదొంగతనములు మితిమీరెను. రైలుస్టేషను ఆవరణముల యందు చొరబడియు, పోవుచున్న సరుకురైళ్ల నాపియు ధాన్యము శోచుకొనుట జరుగుచుండుటచే ధాన్యపురైళ్లు పోలీసుబందోబస్తుతో పోవునవి; స్టేషనుఆవరణములు పోలీసుకాపలాలో నుండునవి.

... ..

కఱపుతోబాటు కలరా, మశూచికము మొదలగువ్యాధులు పొడసూపుట మనదేశమున పరిపాటి. 1833-34 సంవత్సరములలో గుంటూరు కఱపుకాలమునను; 1866-67 బళ్లారి, గంజాము, ఒరిస్సా కఱపుకాలమునను కలరా ప్రబలియండెను. ఈకఱపులో 1875 ఏప్రియల్ (వెనుకటియువప్రారంభము) నుండి

కలరాలోగ ముండెను. ధాతులో అది పెచ్చు రిల్లి ఈశ్వరలో అతిగా ప్రబలెను. 1877 లో కలరావలన రాజధానిమొత్తముమీద 3,57,430 మంది చనిపోయిరి. బళ్లారిజిల్లాలలో 16,129 మంది, కడపలో 11,759 మంది ఆయేడు కలరావలన మరణించిరి. కలరాకు తోడు మశూచికవ్యాధికూడ ప్రబలియండెను. బళ్లారి, గంజాము, కడప జిల్లాలలో స్ఫోటకము మిక్కిలిహెచ్చుగా నుండెను. వానలులేకపోవుటచే మలేరియాజ్వరపుబాధ మాత్రము కొద్దిగ తగ్గెను. ఏకారణముచేత నైననేమి 1877 లో రాజధానిమొత్తముమీద మరణించినవారిసంఖ్య 15,56,312.

... ..

ఈశ్వరలోకూడ తొలకరివానలు కురియలేదు. కురిసిన కొద్దిచోట్లలో అవి చాల ఆలస్యముగ కురిసెను. కాని అక్టోబరు మూడవ వారమున కడవానలు తూలగా పడెను. కొన్నిచోట్ల వరదలు సంభవించెను. ధాతులో వర్షములు పడిన గంజాము, విశాఖపట్టణము, గోదావరి జిల్లాలలో ఈయేడు వానలులేవు. మిగిలినజిల్లాలలో వానలు పడినవి. అయినను అవి సస్యానకూలములైనవని చెప్పటకు వీలు లేకపోయెను. అవి అదునుకు కురియలేదు.

... ..

అదునుకుగాని ఈవానలతోబాటు పంటలు నాశనముచేయు పురుగులు వచ్చెను. గంజాముజిల్లాలలో గొంగళిపురుగులు, ఇతరజిల్లాల యందు మిడుతలు. కృష్ణా, నెల్లూరు, కడప, బళ్లారి, కర్నూలు జిల్లాలలో మిడుతలదండ్లు బయలుదేరి పంటలకు కావించినవ్యమునకు హద్దులేదు. వీనిని నాశనముచేయుటకుగాను ధనము వెచ్చింప కలక్టర్లకు ప్రభుత్వము ప్రత్యేకాధికార మిచ్చెను.

మొదటిమాసములందు భరింపరాని ఎండ వేడిమితో, మే 20-వ తేదీని మదరాసు ప్రాంతమున తుపానుతో, వచ్చిన కొద్దిచోట్లలో ఎగిరించిన తొలకరివానలతో, తూలగా కురిసిన కడవానలతో, రోగములతో, ఆహార పదార్థముల కాటకపుధరలతో ప్రజలను పేల్చుకొని తినిన ఈశ్వరసంవత్సరము కడతే రెను. 1878 ఏప్రియల్ 3-వ తేదీని బహు ధాన్యసంవత్సరము ప్రారంభమయ్యెను. బహు ధాన్య ప్రజలపాలిటి బహుధాన్యయై కాట కపుధరలను క్రమముగ తగ్గించినది.

... ..

అటువదియేండ్లక్రిందటి యువ, ధాతు, ఈశ్వర సంవత్సరములలో మదరాసు ప్రజ లింతకఱవు ననుభవించిరి. ఈసారి ఈసంవత్స రము లెట్లుండునో ?

శ్లో॥ ధాత్రీవధాత్రీ లోకానామభయాపి భయప్రదా ధాత్రజ్ఞే ధరణీనాథాః పరస్పరజయో త్సుకాః॥

‘ధాత్యసంవత్సరమున భూమిదాదివలె మే లుకూర్చునదియైనను భయముకల్గించుచుం డును. రాజులు పరస్పరజయోత్సుకులుగా నుం దురు’ అని పంచాంగకర్తలును, ‘అల ధాత్య వత్సరంబున కలదు మనోభయము ప్రజకు’ అని రెట్టమతశాస్త్రమును చెప్పచున్నవి. పోవుచుపోవుచు యువసంవత్సరము ఈ విష యములు నిజములు కాగలవనియే చాటినది. యువసంక్రాంతి వెళ్ళినప్పటినుండియు ఆంధ్ర దేశము అకాలవర్షములతో ఆవస్థపడు చున్నది. ఈ ఋతువుకాని వర్షములతో కల రా, సోఫటకము ప్రబలి జనులను వేధించు చున్నవి. గంజాంజిల్లాలో దక్షిణప్రాంతమున నీటికఱవు. జిల్లాబోర్డువారు పదివేలరూపాయి లను ఖర్చుపెట్టి వలయుచోట్ల నూతులుత్ర వ్వించుచున్నారు. తెక్కలి తాలూకాలో

కొన్ని ఎన్టీట్లలో పేష్కసు, సెన్సులు వనూ లుచేయవద్దని రివిన్యూబోర్డువారు ఉత్తరువు చేసిరి. విశాఖపట్టణము జిల్లాలో ఫిబ్రవరిలో అకాలమున వర్షములు అపరిమితముగా కు రిసి వరహా, శారదానదులు పొంగి పల్లవు నాటిని ముంచినవి, చెఱుకుపంట చెడినది. తూర్పుగోదావరిలో జనవరి 17, 18 తేదీలలో కాకినాడలో తుపానువర్షము. ఫిబ్రవరియం దును వర్షములే. పశ్చిమగోదావరిలో గాలి వానకు అరటితోటలుకూలి, మొదటిపంట మానూళ్లుచెడి, ఠెండవపంట సాగుచెడి, టెలి గ్రాఫ్ స్తంభములుపడి కలిగిననష్టము అపా రమైనది. కృష్ణాజిల్లాలో ముస్తాబాదాలో ఫిబ్రవరి 7-వ తేదీని మూడురోజులవఱకు కర గని పెద్దపెద్ద వడగండ్లవాన. బెజవాడలోను అట్టిదే వాన. ఈ అకాలవర్షములచే ఆజిల్లా లో జనుము, పెసర, మినుము ఈచేలకు అపార నష్టము. గుంటూరుజిల్లాలో పొగాకుపంటకు విశేషనష్టము. నెల్లూరులో వడగండ్లవానకు వాగులు పొంగినవి. పిడుగుపడి పల్లెపాడులో ఒకడు చనిపోయెను. ఉలవనన్యమునకు పూర్తి నష్టము. వర్షకాలమున వర్షములు లేకను, ఋతువుగాని ఋతువులో ఇట్లు అధికవర్ష ములు కురిసియు పంటలకు విపరీతనష్టము కలుగుట యోమచిన్నములే అని ప్రజలు భయపడుచున్నారు. భవిష్యత్కాలమెట్లుం డునో ?

... ..

ఈవ్యాసరచన కాధారములు :—

1. Madras Administration Reports : 1876-77 & 1877-78.
2. A Review of the Madras Famine 1876-78.
3. The Famine Campaign in Southern India by Mr. W.Digby.

THE SOUTH INDIA CO-OPERATIVE INSURANCE SOCIETY, LTD.,

MADRAS.

ది సౌత్ ఇండియా కో-ఆపరేటివ్ ఇన్సూరెన్సు
సొసైటీ, లిమిటెడ్.

హెడ్క్వార్టర్లు : మద్రాసు.

పోస్టుబాక్సు నెం 182.

- (1) సహకారధర్మములమీద స్థాపించబడినది.
- (2) రాజధానిలోని ప్రసిద్ధసహకారనాయకులచే నడపబడుచున్నది.
- (3) రు 100 లు మొదలు రు 5000 లు వరకు పాలసీలు జారీ చేయబడును.
- (4) పాలసీదారులే వాటాదారులు.
- (5) ప్రీమియము రేట్లు చాల తక్కువ.
- (6) ప్రీమియములను రాజధానిలోని కోఆపరేటివు బ్యాంకు లలో చెల్లించవచ్చును.
- (7) ఆటోమాటిక్ నాన్ ఫర్ ఫీచరు సౌకర్యముగలదు.
- (8) స్త్రీజీవితభీమా యంగీకరింపబడును.

వివరములకు హెడ్క్వార్టర్లునకుగాని, యీ క్రింది ఆర్గనైజర్లకుగాని ఏజంట్లకుగాని

ప్రాసీ తెలిసికొనవచ్చును.

- గంజాం ... డి. కృష్ణమూర్తి గారు, ఆర్గనైజరు, మిలిటరీలైన్సు, బరంపురం.
- విశాఖపట్టణం ... ఎ. వీరరాజుగారు, మానేజరు, విజయనగరం కోఆపరేటివు సెంట్రలు బ్యాంకి, విశాఖపట్టణం బ్రాంచి, విశాఖపట్టణం.
- తూర్పుగోదావరి... పాణంగిపల్లి సత్యనారాయణగారు, ఇన్స్పెక్టరు, రామచంద్రపురం.
- పశ్చిమగోదావరి... టి. కుటుంబశాస్త్రి గారు, ఆర్గనైజరు, నిడదవోలు.
- కృష్ణా ... జి. రాఘవశర్మగారు, ఛీఫ్ ఏజంటు, గుడ్లవల్లేరు.
- నెల్లూరు ... ఎ. సుబ్రహ్మణ్యంగారు, ఆర్గనైజరు. 1250. యం. వి. అగ్రహారం నెల్లూరు.
- అనంతపురం ... ఎ. నారాయణప్పగారు, ఛీఫ్ ఏజంటు, అనంతపురం.
- బళ్లారి ... యస్. ఆర్. సుబ్రహ్మణ్యముగారు, జిల్లాఆర్గనైజర్, హాస్ పేట.

న తి

ర చ య త :

అ ద్దే ప ల్లి నా గ గో పా ల రా వు.

౧

శ్రీసంపన్నణిభూషణాభరణ, లక్ష్మీనాథ! పూజ్యాండ్రధా
త్రీ సామ్రాజ్యరమాధినాయక, యశశ్శ్రీయోంగనా సంస్థితాం
కా! సాంద్రోరుగభీర, శిషీతపరా! కళ్యాణభావాభి రా
మా! సాష్టాంగసమస్కృతుల్ గొనుము దేవా! ఆండ్రవిష్ణుప్రభూ!

౨

నీనాజాండ్రకులప్రతిష్ఠ గడియించెన్ వన్నె; చెన్నొందె వి
జ్ఞానప్రాధిమ, దోఃప్రతాప మెసగెన్, వ్యాపించె నీ దిగ్గయ
ధ్యానంబుల్, ఫలియించె తెల్లుల శకస్వామ్యంబు నీఫేర - వీ
రాసీశాగ్రణి, శాతవాహనమణి! అర్పింతు పుష్పాంజలిన్.

౩

భాసురభారతార్థములభంగు లెఱుంగని తెల్లువారికిన్
వ్యాసమునిప్రణీతపరమార్థము తెల్లముసేయు నీ పవి
త్రాశయముల్ ఫలించెను, కృతార్థుడవై తివి - నీయశమ్ము ది
ద్దేశము నిండిపోయెను; సుధీండ్ర! జోహారులు రాజరాణ్యణి!

౪

హరిహరబుక్కరాయపరమార్థము, సాయణస్మృష్టియైన యా
గురుతరరాజ్యభారమునకుం దగు దీవ మహానుభావ! నీ
తరము మహాత్తరంబు; కవితాసుకళారతి పండె గండపెం
డెరపు బహూకృతిప్రకృతి నిత్యనమస్సులు కృష్ణభూపతీ!

౫

ఇతరాండ్రక్షీతిపాలకో త్తముల నెంతేబ్రీతిఁ గొండాడి, త
త్ప్రీతిభాదోర్బలశేముషేవిజయసాభాగ్యమ్ము కీర్తించి; సం
స్తుతిపాత్రంబగు వారిగాధల దిశాస్తోమంబు ప్రాకించి - సం
తతమాండ్రాక్షరమాలికావితతి కాన్కల్ వెట్టి కేల్ మోడ్చెదన్.

ఆమె ఒక జాతిమనిషి

రచయిత :

ఆకుండినత్యనారాయణ

[గ్రహసంచితకుతురువాయి]

3

నాటిసంఘటన అయినతరువాత విశాలం లో ఏమేనా మార్పు వచ్చిందా అంటే లేదనే చెప్పాలి. అబ్బాయితో అంతఉల్లాసంగా చీట్లాడుతున్న సమయాన్నహాతాత్తుగా భర్త కంటబడేసరికి ఒక్కసారి ఆమె తనప్రవర్తనకు సిగ్గిలినమాట నిజమే. కాని విశ్వనాథంభా వించినట్లు అది ఆక్షణంలోనే తుడుచుకు పోయింది— దానివల్ల ఏంప్రయోజనం?

ప్రతిదినమూ మధ్యాహ్నం రెండున్నరకా గానే భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళిందితడవుగా విశాలం యధాప్రకారమే నూనెసీసా, మవ్వైనా చేతబుచ్చుకుని రాముడమ్మగారింటికి బయల్దేరుతుంది. అబ్బాయి అప్పడు ముందరింటిచీ డీలో ఈజీఫయిర్లో కూర్చుని ఆమెను గుర్తించకుండానే, ఆమెరాకతో తన కేమీ సంబంధంలేనట్లు తడేకధ్యానంతో పుస్తకం చూసుకుంటూ ఉంటాడు. అయినా తనరాక అతని కమితమైన ఆనందం కలుగజేస్తుందనీ, తనకోసమే అతడు నిరీక్షిస్తూ ఉంటాడనీ ఆమె సులువుగానే గ్రహించగలిగేది.

ఆమె నెమ్మదిగావచ్చి వెనకటింటి లోద్వారంలో రాముడమ్మపక్కను అబ్బాయికి బాగా కనబడేటట్టు కూర్చుని, జడలుకుని చక్కగా బర్మాముడి చుట్టుకుని దానిపైని

అర్ధచంద్రాకృతిగా తనచాతుర్యమంతా వినియోగించి పూలుముడుచుకునేది. ముడిచుట్టుకునేందుకూ, పూలుముడుచుకునేందుకూ రెండుచేతులూ పైకెత్తినప్పడు బింకమైన ఆమె బుజాలవంపులూ, బలిసిన వకోజాలకే బుకూ మరీ స్పష్టంగా గోచరించేవి. అవి ఎక్కడ బయటపడిపోతాయో అనే సంగోచభావం ఆమెకుకూడా అంతగా ఉండేదికాదు. అబ్బాయి వాటివంక చూడకుండా ఎంతమాత్రం ఉండలేక పోయేవాడు— ఎవరుమాత్రం చూడకుండా ఉండగలుగుతారు? అప్పడప్పడు వారిసంభాషణకూడా ఏదో వింతగాఉండేది.

ఒక్కొక్కప్పుడు అబ్బాయి భార్యకు వింత వింత తలపిన్నులూ, పైటపిన్నులూ కొని తెచ్చేవాడు. అవిచూసి 'అబ్బాయి! ఖరీదీస్తాను, నాకుకూడా ఇలాంటివి తెచ్చిపెట్టవూ!' అనేది విశాలం.

'తెచ్చినందుకు ఏమిటి బహుమతీ ఇస్తావు?' అనే వాడబ్బాయి చిరునవ్వుతో.

అలా అనడంలో అతని ఉద్దేశమేమిటో ఆమె వెంటనే గ్రహించగలిగేది. కాని పైకి మాత్రం ఆసంగతి గ్రహించనట్లే 'పోనీలే! తెస్తే ఇంతలో అరిగిపోతావుకావోలు... తేనక్కర్లేదులే!' అనేది గోముగా.

ఆమరుచటిదినమే వాటిని అతడు తెచ్చి

ఇచ్చేవాడని మన మూహించుకోవచ్చును. ఖరీదుమాటా? అది బహు స్వల్పం. దాన్ని గురించి ఎవరు తలబెడతారు? అబ్బాయివంటి ఉదారస్వభావుడు బొత్తిగా తలపెట్టడు; అంతకిందకు అత డెప్పుడూ దిగలేడు. ఆసంగతి విశాలానికి తెలీనిదికాదు. అయితే మొట్టమొదట ఆమె ఏదేనా చెప్పగానే అతడు కొంచెం మురిపించడం, ఆమె అలగడం అదంతా నూమూలే, ఉత్త తమాషాకే.

వినూత్నమైన నాగరిక వేషాలను గురించి విశాలానికి పూర్తిగా తెలుసును. తెలీడమే కాదు. ఆమె వాటికి ఆదర్శకురాలని కూడా చెప్పవచ్చును. నాజూకైన రకరకముల జాకెట్టు కత్తిరింపులూ, లేసుపనులూ ఎంతో మంది స్త్రీలు ఆమెవద్ద నేర్చుకుంటూ ఉంటారు. ఒక్కొక్కగోజున ఆమె వేషం మరీ వింతగా ఉండేది. ఎంతో కళానైపుణ్యం అందులో గోచరించేది. అలాంటప్పుడు అబ్బాయిచూసి 'విశాలం! మీవదిసకుగూడా ఇప్పటి ఘాషన్లు కొద్దిగా మప్పరాదూ!' అనేవాడు.

'నువ్వు మప్పలేవేమిటి?' అనేది విశాలం కెంపుబారిన ముఖంతో.

'మీ ఆడవాళ్ళసంగతులు, మీఘాషన్లు మాకేం తెలుస్తాయి?' అనేవాడు అబ్బాయి లోపల తనకు తెలీకపోవడమేమిటి అనే గొప్పతో పొంగిపోతూ.

ఆమాటపైని 'అయ్యో! తెలీను, వాపం!... ఏమీ తెలీకుండానే అంతలేసి కథలు రాస్తున్నావు!' అనేది విశాలం.

ఆమాటలు ఎవరికైనా హుషారు పుట్టించక మానవు. కాని అబ్బాయి మనసులో మాత్రం హుషారుకు బదులు ఏదో కించను రేకెత్తిపజేసేవి. అందుకు కారణం లేకపోలేదు. ఇంతవరకూ తను ఎంతో గొప్ప

కథకుడని తన రచనానైపుణ్యమునం దామె ఎంతో విశ్వాసముంచింది, ఆ విశ్వాసమంతా వట్టి భ్రమేనని ఆమె భావించవలసిన సమయం ఎప్పుడైతే నారావచ్చునేమోనని అతడు భయపడుతూ ఉంటాడు.

అయితే అబ్బాయి గొప్ప కథకుడని విశాలం 'భావించడంలో సత్యం లేకపోలేదు. ఆమె భావించిన కంటే అధికమైన సత్యం అందులోఉంది. అతడు ఎన్నో కథలను ఎంతో మనోహరమైన వాటిని రచించాడు. వివిధ మానవప్రకృతులయొక్క మనస్తత్వాన్ని ఎంతో చక్కగా, యథార్థంగా చిత్రించాడు. అతని భాషలోనూ, సాత్రలలోనూ జాతీయతా, ఆత్మవ్యక్తిత్వం పదిమంలిస్తూ ఉంటాయనడం కూడా వాస్తవమే. కాని ఏంలాభం? అతనిరచనలలోని గొప్పతనాన్ని ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ గుర్తించలేదు. ఎన్నోసార్లు అతడు ఎంతో ఆశతో ప్రకటనార్థము పంపిన వ్యాసాలు పత్రికాధిపతులనుండి వెంటనే తిరుగుముఖమై వచ్చేయి. ఇంకొకడైతే అక్కడితో కొంచెం బుద్ధి మళ్ళించుకుని తన ప్రయత్నం విరమించుకోవలసిందే. కాని అత డెంతమాత్రం నిరాశచెందలేదు. 'ఎప్పుడోనాడు నేను తప్పక నెగ్గగలను. నారచనలోని గొప్పతనాన్ని గుర్తించేవారు, నాహృదయాన్ని అర్థంచేసుకునే వారు ఈవిశాల ప్రపంచంలో ఎప్పటికైనా, ఏమూలనైనా ఉండకపోరు' అని భవభూతివలె తనకు తనే విశ్వాసం కలిగించుకునే వాడు. వాపం, ఎన్నిసార్లు పరాభవం పొందినా అతని కాఆశమాత్రం ఎప్పటికీ వాదిలేదికాదు.

ఎలాగైతేనే? విశాలానికిమాత్రం అతని రచనానైపుణ్యమునందలి విశ్వాసం ఈమత్తూ తగ్గకపోగా దినేదినే అధికమాతూ ఉం

డడం చాలా సంతోషకరమైన విషయం. గొప్ప కథకుడు కావడానికి తగిన అక్షణాలన్నీ అతని రచనలలో ఆమెకు పొడగడుతూఉండేవి. వివిధపాత్రలయొక్క మనోభావాలను అతడు వ్యక్తపరుస్తూ ఉంటే తన మనసులోని భావాలనే చెబుతున్నట్లు ఆమె కనిపించేది. పాత్రల హృదయాలలోని రహస్యాలనూ, వారి ఆలోచనలనూ అతడు బైటపెడుతూ ఉంటే తన హృదయంలోని రహస్యాలనే, తన ఆలోచనలనే బైటపెడుతున్నట్లు ఆమెకుతోచి అతని కెలా తెలిశాయో అని అమితమైన ఆశ్చర్యం కలిగేది. అందుచేతనే! కావోలు అతనంటే ఆమెకంటప్రేమ. ఒక్కక్షణమైనా అతణ్ణి వొదిలి ఉండడమంటే ఆమెకెంతో కష్టంగా ఉండేది.

ఇటువంటి సమయంలో రాముడమ్మ పురిటికని పుట్టింటికి వెళ్ళవలసివచ్చింది. ఇంక వారికి కావలసిందేమిటి? గుర్రాలకు పగ్గాలు వదల్చినట్లయింది. ప్రతిరోజూ మధ్యాహ్నం రెండున్నరకల్లా భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళగానే విశాలం అబ్బాయి దగ్గరికి వస్తుంది. అబ్బాయి ఇంట్లో కూడా ఎవ్వరూలేరు. వారిద్దరే. వారిప్పుడెలా ప్రవర్తించినా చూసేవారు, అడిగేవారు ఎవ్వరూలేరు. మధ్యను మందడిద్వారం కూడా ఉన్నందున వారేమిచేసినా, ఎలా ప్రవర్తించినా ఎవరికీ తెలీదని వారి నమ్మకం. కాని అలాభావించడం వట్టిధ్రువ. ఇలాంటి సంగతులన్నటికీ దాగవు. ఎలాగో బైటపడతాయి. వారి సంబంధం ఇరుగుపొరుగువారికి, క్రమంగా స్నేహితులకు, బంధువులకు, పరిచయస్తులకు అందరికీ తెలిసిపోయింది. ఎవ్వరూ చూడలేదు. చూడడాని కవకాశంకూడలేదు. ఎలా తెలిసింది? ఒక్కొక్కప్పుడు అచేతనములకు కూడా చూట్టాడగలశక్తి

వస్తుంది కావోలు! గోడలకు చెవులుంటాయంటారు. ఒక్క చెవులేకాదు; నోరుకూడా ఉండవచ్చును—ఆయింటి గోడలే వారి రహస్యాన్ని బయలుపెట్టి ఉంటాయి. అంతే.

విశ్వనాథం ఆఫీసుకు వెళుతున్నప్పుడు, తిరిగి ఇంటికివస్తున్నప్పుడు అందరూ అతణ్ణి చూపి 'ఇతడే విశాలంభర్త' అని వెనక్కువెళ్ళి వాగ్లోవారు నవ్వుకుంటూ ఉంటారు. పాపం, విశ్వనాథానికి ఈసంగతులేమీ తెలీవు—అమాయకుడు!

౪

విశాలానికీ అబ్బాయికీ మధ్య కాలంగంతులు వేస్తూంది. ప్రతిదినమూ మధ్యాహ్నం రెండున్నరకల్లా భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళింది తడవుగా వీధితలుపు గడియనేసి మందడిద్వారంతన్న విశాలం అబ్బాయి దగ్గరికి బయల్దేరుతుంది. అబ్బాయికూడా ఆవేళకు చక్కగా తయారై ఆమెకోసం ఆత్మతతో ఎదురు చూస్తూఉంటాడు. నాలుగయ్యే వరకూ ఇరువురు మధురమైన చూపులతో, సల్లాపాలతో వారి యిచ్చవచ్చునట్లు ఎంతో ఉల్లాసంగా కాలంగడుపుతారు. ఆసమయంలో బాహ్యప్రపంచము ఉన్నదనే జ్ఞానమే వారికి తట్టదు. ఇలానుమారుమూడు మాసములు ఎంతో హాయిగావెళ్ళాయి. ఇంతవరకూ ఒకర్నొకరు కలుసుకోనిదే ఒక్కదినంకూడాగడవలేదు. పైగా రోజుకు రెండు మూడుసార్లు వారుకలుసుకునే సమయాలు కూడా ఎన్నోఉన్నాయని చెప్పవచ్చును.

కాని దినములు ఎప్పుడూ ఒక్కమాదిరిగా సౌఖ్యంగా జరగవు. అలా జరుగుతే ప్రపంచం దుఃఖభూయిష్టమని భావించవలసిన అవసరమే ఉండదు.

ఒకరోజున ఎప్పటివలెనే ఒంటిగంట కల్లా

అబ్బాయి మేలుకుని, ముఖంరుద్దుకుని, క్రావు సవరించుకుని నీటుగా తయారై విశాలం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. గడియారం మెల్లగా రెండు కొట్టింది. మిగతా అరగంటా ఎంతలో గడుస్తుంది ఎంతలో విశాలం వస్తుంది అతడు తహతహలాడి పోతున్నాడు. ఎలాగైతేనేం. రెండున్నర అయింది. వీధి తలుపు గడియారం వేసివచ్చి ఏక్షణంలో విశాలం వస్తుంది అని అనుక్షణమూ మందడిద్వారం వంక చూస్తున్నాడు. మూడయింది. కాని ఆ వేళ ఎందుచేతనో ఇంకా విశాలం రాలేదు. ఆమె వచ్చే వేళమించి అరగంట అయింది. ఇంకా భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళకుండా ఉంటాడా? జడలు కుంది కైనా అంత ఆలస్యం కావడానికి అవకాశం లేదు. ఒక వేళ తలంటుపోసుకుంటున్న దేమో అనుకున్నాడు. మూడుంపావయింది. ఇహను రావచ్చును. చిన్న చప్పడయేసరికి మందడి ద్వారం తట్టు అదిరిచూస్తున్నాడు. మూడున్నర... నాలుగు. కాలం జరిగిపోతూంది. అయినా విశాలం రాలేదు. ఏమిటిది? ఎవరో బంధువులు పసుపుకుంకానికో, భోజనానికో పిలుస్తే బాగుండదని వెళ్ళిఉంటుంది. అంతే! ఎంతో తప్పనిసరి అయినప్పని, ఎంతో ఆటంకము లేకపోతే ఆమె ఎన్నటికీ రాకుండా ఉండిపోదు.

ఆనాటికి మరిరాదని నిశ్చయించుకుని అబ్బాయి షికారుకు బయల్దేరాడు. కాని అతని కేమీ తోచలేదు. ఎవరితో మాట్లాడడానికి మనసు పోలేదు. సుమారు ఏడుగంటలవరకూ ఎంతో నిరుత్సాహంగా, ఒంటరిగా ఎక్కడెక్కడికో తిరిగి ఆతన్న హోటలుకు వెళ్ళి రెండు మెతుకులు వేసుకుని ఎనిమిదింటికి ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

వీధి తలుపు తాళంతీసి లోన అడుగువేస్తూ

ఉండగా కాలి కేసో పుస్తకం తగిలినట్లయింది. ఏమిటా అని దానిని చేత్తో అందుకుని ఆత్యంత ప్రేరేపిస్తూ ఉండగా తొందరతొందరగా దీపం వెలిగించి చూశాడు. అతని కళ్ళు గిర్రున తిరిగిపోయాయి. ఛర్రున పైనున్న కవరుచింపి చూశాడు. స్వచ్ఛమైన దంతపు పలకవలె తెల్లగా, నున్నగా మెరిసిపోయే కవరుతో; త్రివర్ణ శారదాచిత్రంతో 'సరస్వతి'. అమితమైన ఆశతోనూ, ఆతృతతోనూ అతని హృదయం తహతహలాడి పోతూంది. చప్పున కవరుతిప్పి విషయసూచిక మొదటినుంచి సఖం వరకూ చూశాడు. అతని దృష్టి అగిపోయింది. అతడు చూస్తున్నది నిజమో కలో అతనికి తెలీలేదు. తొందరగా పేజీలు తిప్పి ఒక దగ్గర ఆపేడు. పెద్ద అచ్చులో, చక్కని సముచితమైన చిత్రములతో తనకథ గోచరించింది. అవ్యక్తమైన ఆనందమూ, ఆశ్చర్యమూ ఒకే సారి అతణ్ణి అలుముకుపోయాయి. కథంతా ఒక్కసారి పేజీలన్నీ తిరగవేసి చూశాడు. మళ్ళీ మొదటినుంచి చివరవరకూ జాగ్రత్తగా చదివేడు. తిరిగి మొదటికివచ్చి శీర్షిక పేరు, తన పేరు దగ్గరనుంచి మరోసారి చూస్తున్నాడు—అతని జీవితంలో అటువంటి సమయం ఎన్నడూ యెరగడు.

దీపం కొద్దిగా తగ్గించి మంచంపై న పడుకుని ఇంకా దాన్ని గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆకథ రాయడానికి తనకెంతకాలం తీసుకుంది? కైతేలి సరళంగా నడవడానికి, ఇంపుగా వినబడడానికి యెక్కడ ఏపదంవేస్తే సరిగా పొందుతుందో అని ఈపదంకాదని ఆపదమూ ఆపదం కాదని ఈపదమూ మారుస్తూ కథనంతట్నీ చెక్కిన శిల్పంవలె తయారుచేయడానికి తను యెంత చాతుర్యం వినియోగించవలసివచ్చింది? పాత్రలు కల్పితములవలె కా

కుండా యధార్థంగానూ, స్వాభావికంగానూ గోచరించేటట్టు చేయడానికి తన జీవితంలోని యెన్ని అనుభవాలను, యెన్ని సంఘటనలను స్మృతికి తెచ్చుకుని వాటితో పాత్రల అనుభవాలను సరిచూసుకోవలసి వచ్చింది? యెలా గై తేనేం? తన ప్రయత్నం ఇంతకాలానికి సఫలమైంది. ఇప్పటికై నా సరస్వతిపత్రికవారు తనశక్తిని గుర్తించగలగడం సంతోషకరమైన విషయం.

ఇంతవరకూ ఊర్లోని పండితులూ, వ్యాసరచయితలూ, కవులూ, కథకులూ ఎవ్వరూ తనశక్తిని గుర్తించలేదు. తనని సామాన్యునిగా భావించి తనని చూసినప్పుడల్లా తృణీకారభావంతో ఎంతో నిర్లక్ష్యంగా తరలి పోయేవారు. తనుకూడా వారితో సమానంగా తలెత్తుకుని తిరగలేక పోయేవాడు. అవును; ఎలా తిరుగుతాడు? ఇంతవరకూ తనది ఒక్కవ్యాసమైనా ఎందులోనూ ప్రకటింపబడలేదు. ప్రతిమాంసపత్రికలోనూ, పక్షపత్రికలోనూ అడుగునా, పైనాకూడా వారి వ్యాసములూ, పేర్లూ అచ్చు పడుతున్నాయి. కాని ఇప్పుడు తన సమయంవచ్చింది. తనసంగతి ఇప్పుడు వారికి వ్యక్తమవుతుంది. ఇలాగున ఆలోచనల వివాద ఆలోచనలు అతని తలలో తిరిగి పోతున్నాయి... తూరుపు తెల్లవారింది. కాని అంతు లేని ఆనందపారవశ్యంలో ఆరాత్రి ఎలాగడిచి పోయిందో అతనికి తెలీలేదు. విశాలంరాలేని వెలితికూడా అతని కప్పుడు తట్టలేదు.

దీపపుకాంతి సన్నగిల్లి గదిలోనికి వెలుగు వచ్చేసరికి అతడు గడియారంవైపుచూశాడు. అయిదయింది. వెంటనే సరస్వతిని నూటుకేసులో భద్ర పరచి దంతభావన వగైరాలు ముగించి స్నానం చేశాడు. తరువాత చక్కగా

క్రావు దిద్దుకుని సన్నని కద్దరుపంచా, లాల్మీ ధరించాడు. అన్నిటికంటే విశేషమైంది ఆనాడు అతడు తననున్నతమైన 'సెల్యులోయిడు' కట్టుతోనున్న అతివిలువైన కళ్లద్దాలను ధరించు కోవడమే.

అతని కళ్లద్దాలకు ఒక విధమైన వ్యక్తిత్వంఉందని చెప్పవచ్చును. వాటిని అతడు యెంతో అరుదుగా తగిన సమయములలో తప్ప యెప్పుడూ ధరించడు. వాటిని ధరించినప్పుడు కవికుమారునికి, కళోపాసకునికి చెందిన ఒక విధమైన దీప్తి అతనిముఖంలో తాండవిస్తుంది. అతని తల హఠాత్తుగా కుర్రతరహాగా కాకుండా యెంతో విలువైన దానివలె గోచరిస్తుంది. వాటిని ధరించి నప్పుడు నిత్యమూ ప్రతనితో అతిచనువుగా మెలగుతున్న అతని స్నేహితులుకూడా అతణ్ణి యెంతో గౌరవభావంతో చూడకుండా ఉండలేరు. అతనివేష మంతా పూర్తి అయిన పిమ్మట గీవిగా నడుచుకుంటూ కాఫీ తీసుకుందికని ఫలహారపుశాలవైపు బయల్దేరాడు. అక్కడ ఫలహారం కాఫీతీసుకున్న పిమ్మట ఒక సారి పఠనమందిరానికి వెళ్లనలెననే అభిలాష కలిగి అటువైపు మళ్లేడు.

ఆనాడు ఆదివారం; ఆఫీసులకూ, కళాశాలలకూ శలవు అయినందునూ, రావలసిన కొత్త పత్రికలన్నీ అప్పటికే వచ్చిఉన్నందునూ ఉద్యోగస్తులూ, ఉపాధ్యాయులూ, విద్యాధికులూ, వ్యాసరచయితలూ, కవులూ, కథకులూ అందరూ గుండ్రని విశాలమైన శీబిలు పుట్టూ కూర్చుని యెవరిమట్టుకు వారే తలోపత్రికాతీసి తిరగ వేస్తున్నారు. అబ్బాయిలోన అడుగుపెట్టేసరికి వ్యాసరచయితలూ, కథకులూ, విద్యాధికులూ అందరూ నిర్ఘాంత పోయినట్లు అతని వంకచూసి 'రండి, ఇలా

రండి!' అని యెవరి మట్టుకు వారే అతనికి తమప్రక్కను చోటు చూపించారు.

అతని కాశ్చర్యం వేసింది. యేమిటి దీని అర్థం? ఇదివరకు తను యెన్ని వేలసార్లు ఆపఠన మందిరానికి వెళ్లలేదు? వారందరూ యెప్పుడూ తననిచూస్తునే ఉన్నారు! కాని ఇంతవరకూ యెవ్వరూ, యెన్నడూ తన్ను గురించి తల పెట్టనైనా లేదు. యెన్నోసార్లు వార్లొ వారు యేనోవిషయాన్ని గురించి చర్చిస్తున్నప్పుడు తనకూడా తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చుబోయేవాడు. కాని తన అభిప్రాయమునందు యెవ్వరూ యెటువంటి గౌరవం ఉంచినట్లు అతనికి గుర్తులేదు. ఇవాళ హఠాత్తుగా యేమిటి గౌరవం? నిన్నటికీ ఇవాళకీ తనేమి మారిపోయాడా? ఇంతవరకూ తన సంగతి వారికి తెలీలేదు. నిన్న సరస్వతిలో తనకథను చూడగానే తనలోని గొప్పతనం వారి కర్థమయింది— 'మూఢఃపరః ప్రత్యయనేయబుద్ధిః' అన్న కాళిదాసునిసూక్తి అతని తలపుకు వచ్చింది.

పఠనమందిరపు గుమస్తా హాలుమధ్యను శేబిలు యెడుట కూర్చుని ఇరుపక్కలూ కూర్చున్న ఏవ్యాసరచయితలతోనో, ఉద్యోగస్తులతోనో బాతాఖానీ వేస్తూ ఉండేవాడు. తనకేదైనా పత్రికలను గూర్చి సభోగట్టా కావలసి వచ్చి అతణ్ణి అడుగుతే తనకు జబాబు చెప్పడానికి అత డెప్పుడూ తొందరపడలేదు. అతని సంభాషణంతా పూర్తయిన పిమ్మట ఏనోజబాబు యెంతో విసుగ్గా, నిర్లక్ష్యంగా చెప్పేవాడు. ఆ జబాబు కోసం అయిదు, పది, పదిహేను నిమిషాలు తను పక్కను నిలుచున్న సంగతే అతనికి తట్టేది కాదు— ఇప్పుడు తనని చూడగానే పక్కనున్న కుర్చీ, పైనున్న రికార్డుతీసి ఖాలీచేసి కూర్చోమని యెంతో బహుమానం చేశాడు.

అంతవరకూ ఒక మూలకూర్చుని ఏనో ఇంగ్లీషు మాసపత్రికను తిలకిస్తున్న శర్మ అబ్బాయిని చూడగానే అతనిచెంతకు వచ్చి పక్కనున్న కుర్చీలో చతిగిలబడి చిరునవ్వుతో 'ఏమండీ! సరస్వతిలో మీకథ చూశాను. చాలా బాగుంది. అందులోనూ ఉమతాలూకు స్వభావం చాలా చక్కగా చిత్రించారు. ఇంతవరకూ తెనుగు కథలలో స్త్రీల మానసిక స్థితిని యెవ్వరూ అంతస్వభావసిద్ధంగా నిరూపించడం నేనెక్కడా చూడలేదు.' అన్నాడు.

ఆమూటలు వినే సరికి అబ్బాయికి అమితమైన ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఇంతవరకూ శర్మ నవ్యలపత్రికలలో అతీతరుచుగా తనకథలు ప్రచురింపబడుతున్నాయనే గర్వంతో తనవిషయంలో యెంతో అనుచితంగా ప్రవర్తించాడు. తనవంటివారితోటి మాట్లాడడమే అతనికి చిన్నతనమన్నట్లు చూసేవాడు. ఇప్పుడు తనపరిచయంకోసం ప్రాధేయపడుతున్న వానివలె కనబడ్డాడు. తన సమయం వచ్చిందికదా అని తనకూడా వానివలెనే ప్రవర్తిస్తే?... కాని అబ్బాయికి ఆ ఆలోచన ఏమీనచ్చలేదు. ఆవును; తనకూడా వానివలెనే ప్రవర్తిస్తే తన గొప్పతన మేముంది? తనకూడా వానికి సమానుడే అవుతాడు. అంతచులకనివాడు తనెన్నటికీ కాకూడదు—

అందుచేత

'ఏనో— రానీశాను. స్త్రీలమనోరహస్యాలు సరిగా గ్రహించడానికి తగినంత అనుభవం నాకులేదు. అప్పుడప్పుడు నాకు కలిగిన అనుభవాలను బట్టి వారిస్వభావం గురించి నేనుపడ్డ అభిప్రాయాన్ని మాత్రమే ఉన్నదున్నట్లు వెళ్లడించాను. అది యెంతవరకు వారిస్వభావంలో ఏకీభవిస్తుందో చెప్పలేను.' అన్నాడు నెమ్మదిగా. — సశేషము.

ఆ త ని తో ట మొ క్క ల ఇ ం ద్ర జా ల వు థా ల

[ఆతడు గింజలులేని గంగరేగుపండ్లు కాపించినాడు; ముండ్లులేని బ్రహ్మచేముడు జాతీని తయారుచేసినాడు; చప్పనిపండ్లనుకాయు చెట్లజాతులను మధురఫలములుకాయు వానిగా మార్చినాడు; నిర్లంధకుసుములకు శాశ్వతముగ సుగంధము హస్తించినాడు; పుట్టు రంగులు సోకార్చి పూవులకు క్రొత్తరంగు లిచ్చినాడు; తాను కనుగొన్న ఏడు క్రొత్త మొక్కలను ఆత డొకసారి పండ్రెండువందల పానులకు విక్రయించినాడు. మొక్కలవిషయ మున ఆతడు నిజముగా సాటిమేటిలేని మంత్రగాడు. వనప్రతిష్ఠ సప్తసంతానములలో నొక టిగా పరిగణించు భారతీయులకు ఆసుప్రసిద్ధపాశ్చాత్యవనపాలకునిచరిత్ర పఠనార్హమైనది.]

వనకృషియే ఆతని అభ్యయనము

చరిత్రకు అందిన ప్రపంచవనపాలకులలో అంతటివాడు మఱిలేడు. ఆతని పవిత్రనామము లూథర్ బర్ బ్యాంక్ - వృక్షములలో, కూర గాయలో, ఫలములలో ఆతడు క్రొత్తరక ముల పెక్కింటిని ఉత్పాదించినాడు. ఇన్ని క్రొత్తరకములను పుట్టించిన వనపాలకుడు మఱియొకడు లేడు. ఆతడు తన ఉద్యానవన మునే తన అధ్యయనముగ నొనర్చికొన్నాడు.

ఆతడు పెక్కువత్సరములకు పూర్వము కాలిఫోర్నియాలో మరణించినాడు. ఏతోట యందు నలుబదివత్సరములు ఎడతెగక పరి శ్రమించినాడో ఆతోటయందే ఆతడు ఖన నముచేయబడినాడు.

ఆతడు విదేశయాత్రలు గావింపలేదు. తన తోటయందే సర్వవేళ నివశించువాడు. తన తోటకట్టువ దాటి కాలు అవతల పెట్టి యెఱు గని ఆవనపాలకుని నామముమాత్రము పలు దేశములందలి వేలకొలది ప్రజలకు సుపరి చయమై యుండెను.

ఆతడు మిక్కిలి మంచివాడు, ఎంతయు ప్రేమింపదగినవాడు. డెబ్బదిఏడేండ్లు నిండిన

నిండు వృద్ధాప్యమునకూడ ఆతని హృదయ మున తారుణ్యము తరలాడుచుండెను. ఆతని జీవితమంతయు ఆనందోద్రేకముతో, ఉత్సా హాతిశయముతో ఉద్వేలితమగుచుండెను. అతని చింతన సృష్టికి పెడయెనదికాదు. ఆతని ఆలోచన ఎల్లవేళల నిర్మాణముతో కూడినది. ఆతని జీవితముమూలముగా ప్రపంచము పెక్కుభంగుల భాగ్యవంతమైనది; పలు తెఱగుల సుఖవంతమైనది.

ఇల్లు, తోట—వీనియందు బర్ బ్యాంకు నకు అభిమానముమెండు. భార్యను ఆతడు గాఢముగ ప్రేమించినాడు, తన మేనకోడలు బెట్టిజేన్ అనిన అతనికి అగ్గలమగు అభిమా నము. బొనిటాఅను తన పెంపుడుకుక్కయం దు అతనికిగల వాత్సల్యము వేలయెఱుగనిది. ఇక ఆతనికి ఆతనితోటయే సర్వస్వమును. పూవులు, బిడ్డలు—అన్నిటికంటె ఎక్కువగ వీనిని ఆతడు ప్రేమించువాడు.

మొక్కలను పెంచి పెద్దవానిని చేయు టలో ముఖ్యమైనది చుట్టుపట్టుల వాతావరణ మేనని ఆతడు చేయెత్తి చెప్పాడు. పెరుగు చున్న ప్రదేశమును, ఉండియన్న వాతావర

ణమును మార్చితిమేని మొక్కకూడ తప్పక మారిపోవును.

శీతలప్రదేశమున పెరుగు దేవదారు వృక్షములకు ఆకులు వానిపై బడు మంచును జార్చి వైచుటకు వాడి మొసలుగలవిగా నుండును. ఉష్ణప్రదేశములందు పెరుగు తాటిచెట్టు మొదలగువాని ఆకులు తేమను చాలకాలము నిలవచేసికొనుటకు పెద్దవిగానుండును. ఇట్లే ఇతరవృక్షముల విషయమునను వాని నిర్మాణము అవిపెరుగు ప్రదేశములకు అనువుపడియుండును.

జీవితకాలమంతయు ఆతడు డార్విన్ సిద్ధాంతములకు అంకితుడై యుండెను- తత్త్వవేత్తలలో డార్విన్ ను శిఖామణిగా ఆతడెన్నుపాడు. ప్రపంచమునంతటిని సరియైన పథమున పెట్టినవాడు డార్విన్ అనియే అతని తలంపు- ఆతడు గొప్పవనపాలకుడగుటకు వలసిన బోధనమంతయు డార్విన్ వలననే కలిగినది.

బర్ బ్యాంకు కనుగొన్నదేమి? మొక్కల ప్రవర్ధనమున ప్రకృతి పద్ధతులన్నియు మెల్లనివి, చుఱుకుకానివి. మొక్కలప్రవర్ధనము చుఱుకుగా చేయుట ఎట్లో ఆతడు నేర్చినాడు. వృక్షముల ప్రవర్ధనము విషయమున శీఘ్రగతి కొఱకు ఆతడు ఎల్లవేళల అడ్డదారు లన్నవ్వపించువాడు.

ఒకసారి ఆతడు ఇరువదివేల గంగ రేగు చెట్లను తొమ్మిది మాసములలో డెలివరు చేయుటకు ఆర్డరు తీసికొన్నాడు. సకాలమున ఆ ఆర్డరు డెలివరు చేసినాడు.

ఆతనిపద్ధతి పెంచి ఎంచుట : ఎంచి పెంచుట

ఏజాతి చెట్లలోకాని క్రొత్తరకములను తయారుచేయు ఆతనిపద్ధతి ఇట్టిది : మొదట ఆతడు పదివేల కొమ్మలనుగాని గింజలనుగాని

నాలును. వాని ప్రవర్ధనము లెస్సగ పరీక్షించును.

ఆ పదివేల మొక్కలలో మిగిలిన వాని కంటే ఏపుగా పెరిగినది తనదృష్టిని పడిన తోడనే దానికి ఆతడు ఒక సన్నని గుడ్డపేలిక కట్టును. ఇట్లే ఆతడు ఆకాశిలో ఏపుగా ఎదిగిన మొక్కలను ఎంచును. ఆపదివేల మొక్కలలో ఏపుగా నెదిగి ఆతని వరణమున కందునవి సాధారణముగ ముప్పదింటికి మించియుండవు. ఎంచగా మిగిలిన మొక్కలనన్నిటిని ఆతడు నాశనము చేయును. తాను ఎంచి పెంచిన మొక్కల కొమ్మలనుగాని, గింజలనుగాని తిరిగినాటి వానియందుకూడ మంచి వానిని ఎంచి మిగిలినవి త్రుంచివైచును. ఇట్టితీరు అనుకున్న సంఖ్యకు ప్రశస్తమగు మొక్కలు లభ్యమగునటకును సాగుచునే యుండును.

ఏపుగా ఎదిగిన మూడు లేక నాలుగు మొక్కలను ఎంచుకొనుట—సాధారణమైనవానిని వెఱికివైచుట—మేలైన మొక్కలనుండియే విత్తులనుగైకొని పెంచుట—ఇది ప్రయోజనకరమును, ఫలకరమును అయిన ఆతని పద్ధతి.

పెంచి ఎంచుట : ఎంచి పెంచుట ! తోటలలోనేగాదు ఈపద్ధతి ఫ్యాక్టరీలయందును, పెద్దపెద్ద దుకాణములయందునుకూడ అనుసరింపదగినది. పనికి జీతగాళ్ళను పెట్టుకొను ప్రతియజమానియు తన పనివాళ్ళలో సమర్థులను ఎంచుకొని వారికి అధికప్రోత్సాహము ఇచ్చుటకు సర్వవేళల సంసిద్ధుడై యుండవలయును.

మొక్కలకు మాఱుటకు శక్తియున్నదని ఆతడు కనుగొనినాడు. మొక్కలన్నియు ఒకే

మాదిరివి కావు, వివిధములగు ప్రదేశములకు వివిధములగు శీతోష్ణస్థితులకు అవి అనువుపడ గలవు. ఇట్లు అనువుపడుట ప్రకృతికే వదలుచో కొంత అలస్యము జరుగును. కాని బర్ బ్యాంకు మొక్కలు ఇట్లు అనువుపడుట చుఱుకుగా జరుగునట్లు చేయగలిగినాడు.

కొత్తమొస్తరు బటానీ తీగ

మామూలు బటానిగింజలకంటె చిన్నవై నవి, తియ్యనై నవి అగు గింజలను కాయు క్రొత్తమొస్తరు బటానీతీగలను ఎనిమిదేండ్లలో తయారుచేయుటకు ఆత డొకసారి ఒక ఆర్డరు తీసికొనెను. ఎనిమిదేండ్ల గడువుగల ఆ ఆర్డరును మూడేండ్లలోనే ఆతడు పూర్తి చేయగలిగెను. ఆజాతిబటానీతీగలు కాయు గింజలే ఇప్పుడు వాని జనకుడగు బర్ బ్యాంకు పేరిట 'బర్ బ్యాంక్ ఎంప్లన్ షీ' అను నామముతో ప్రపంచప్రఖ్యాతిచెందినవి. డబ్బాలో నిలవచేయబడి ప్రపంచమునందంతటను ఇప్పుడు విరివిగ వాడబడుచున్న బటానీగింజలు ఈ జాతివే.

కొత్తమొస్తరు నెక్టారిన్ ఫలము

నెక్టారిన్ అను ఫలమును ఆతడు తన విశేషకృషిచే అమృతమధురముగ నొనర్చినాడు. ఇందుకొఱకు ఆతడు పండ్రెండు సంవత్సరములు—నిండు పుష్కరకాలము—పరిశ్రమించినాడు; పండ్రెండువందల పౌనులను వెచ్చించినాడు. పూర్వపు నెక్టారిన్ ఫలము కంటె బరెబ్యాంక్ కనుగొన్నది పెద్దదిగా, హెచ్చు రసముకలదిగా, ఎక్కువ సువాసన కలదిగా నుండియున్నది.

కొత్తమొస్తరు పూతికవృక్షము

జపాను దేశమునందలి పట్టుపరిశ్రామికుల ప్రత్యేకప్రార్థనముపై ఆత డొక క్రొత్తమా

దిరి పూతిక (మల్బరీ) వృక్షమును తయారు చేసినాడు. మామూలు పూతికవృక్షమున కంటె ఈ క్రొత్తపూతికవృక్షమున ఆకులు హెచ్చు. దాదాపు రెట్టికి రెట్టియుండును. ఈ పూతికఆకులను తినియేగడ పట్టుపురుగులు పెరుగునది. ఇదివఱకు రెండుచెట్లకు కలిసిగాని ఉండనన్ని ఆకులు ఇప్పుడు ఒకేచెట్టున ఉంటున్నవి. ఇది పట్టుపురుగులను పెంచువారికి ఎంత లాభకరమైనది ?

గింజలులేని కాశీ రేగుపండ్లు

గింజలు లేని పండ్లనుకాయు క్రొత్తరకపు గంగరేగు చెట్లను ఆతడు ఉత్పత్తిచేసినాడు. ఇట్లు ఉత్పత్తిచేయుటకు ఆతడు గంగరేగు చెట్లలో మొత్తముమీద ఇరువదియైదువేల శోధనలుచేసి చూచినాడు. ఈపరిశోధనల ఫలముగా ఆతడు ముప్పది క్రొత్తరకముల గంగరేగుచెట్లకు ఉత్పాదకుడయ్యెను.

ముండ్లులేని బ్రహ్మచెముడు

ఆతడు చేసిన కృషులన్నిటియందును కష్టతరమైనది ముండ్లులేని బ్రహ్మచెముడును తయారుచేయుట. బ్రహ్మచెముడు చక్కని పశుగ్రాసము. కాని దానిముండ్లు అది పశుగ్రాసముగా ఉపయోగింపబడుటకు పెద్దయడ్లుగా నుండెను. ముండ్లులేని బ్రహ్మచెముడు జాతిని పుట్టింపగలుగుచో?.. ఆరువందల బ్రహ్మచెముడు జాతులను నాటినాడు. వానినిగూర్చి పదునాఱు సంవత్సరముల దీర్ఘకాలము పరిశోధనలపై పరిశోధనలు గావించినాడు. తుదకు ఆతడు సంకల్పసిద్ధుడై నాడు. ముండ్లులేని బ్రహ్మచెముడును ఉత్పాదించినాడు.

మొక్కలన్నిటిలో బ్రహ్మచెముడు మోతైనది. ఎట్టినేలలలోకాని ఎట్టి ప్రతికూల శీతోష్ణస్థితిలోకాని అది బాగుం పెరుగును—మొక్కలలో గులాబీని పెంచుట ఎంతకష్ట

మో దీనిని పెంచుట అంతసులభము. ఈ విషయమున గులాబీకి ఇది పూర్తిగా విరుద్ధమైనది. అతిసుకుమారమైన గులాబీని పెంచుటకు అతిజాగ్రత్త వలయు. ఒకగులాబీ కొమ్మను కోసి నేలపై బడవేయుము. అది కొంచెముసేపటిలోనే వాడిపోయి ముడుచుకుపోయి చనిపోవును. కాని బ్రహ్మచేముడు మట్టను ఎచ్చటనైన పడవేయుము. అది చావదు. వ్రేళ్ళను పాటించును. బర్ బ్యాంక్ ఒకసారి బర్ లాప్ తో కప్పబడియున్న బీరువాపై బ్రహ్మచేముడు మట్ట నొకదానిని పడవై చెను. ఆమట్ట బర్ లాప్ గుండా గోడపొడుగునను నేలకు వ్రేళ్లు పారించెను.

స్వభావసిద్ధముగ రుచిలేని ఫలములకు ఆ తడు తన విశేషకృషిచేత క్రొత్తరుచిని కల్పింపగల విధానమును కనుగొన్నాడు. ప్రకృతి సిద్ధముగ వాసనలేని పూవులకు ఆతడు తన తీవ్రపరిశోధనవలన సువాసనకల్పింపగల పద్ధతిని కనుగొన్నాడు. స్వభావసిద్ధముగ వికార వర్ణములుగల కుసుమములకు ఆకర్షణీయములును, మనోహరములును అయిన కొత్తరంగులు హస్తీంపగల తీరులను ఆతడు తన అపూర్వశోధనలవలన కనుగొన్నాడు. ఏర్చుట, పెంచుట, తిరిగి ఏర్చుట, తిరిగి పెంచుట మున్నగు కార్యవిధానమువలననే ఆతడు మొక్కల విషయమున ఈ వింతమార్పులను కల్పింపగలిగినాడు. మొక్కలకు అదియొక ప్రత్యేకమగు తరిఫియతు.

ఆతనితోట మొక్కలకు నిజముగ ఇంద్రజాలపుశాల. ఆతోటమీద ఆతనికి మంచివరు మానముండెను. ఒకానొక క్రొత్తరకపు మొక్కలను ఆలే డొకసారి పండ్రెండువందల పౌనులకు విక్రయించినాడు- పెద్ద పెద్ద కంట్రా

క్టుల నెన్నియో తీసికొని దివ్యముగ నిర్వహించినాడు- అగుగాక! ధనార్జనముపై ఆతడెప్పుడును ప్రత్యేకదృష్టిని నిలిపినవాడుకాడు.

మొక్కల పెంపకము విషయమున తాను నూతనముగా కనిపెట్టిన పద్ధతులను పిల్లలను పెంచుటయందును, వారిని తరిఫియతు చేయుటయందును ఉపయోగింప నాతడు తన వృద్ధాప్యమున ఉవ్విభూరినాడు- మతసంబంధమగు సంకుచితదృష్టిని ఆతడు కక్కసించుకొనువాడు- నేటి పాఠశాలలయందలి విద్య బాలుర మానసికశక్తులను తినివేయునదిగా నున్నదని నిర్ణయించి ఆతడు తీవ్రముగ నిరసించువాడు- ఆతడు మఱియొక పదిసంవత్సరముల కాలము బ్రతికియుండుచో ఒక నూత్న విద్యావిధానమును కనుగొని మానవజాతిలో క్రొత్తతీరు మానవులు తయారగుటకు పునాదులు వైచియుండును- ఈవిషయమున ఆతనికిగల తలంపులను ఇతరులు అందుకొని ఇప్పుడు పనిచేయుచున్నారు- బర్ బ్యాంకు మొక్కలు ఏర్చబడి, మార్చబడి, పెంచబడునట్లే మానవులుకూడ ఏర్చబడి, మార్చబడి, పెంచబడు కాలము కొలదిలోనే రాగలదు.

బర్ బ్యాంకు తోటఉన్నది అమెరికాయందు- ఆతడుచేసిన మొక్కల, విత్తుల వ్యాపారమంతయు ఇంగ్లండు, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండు, కెనడా దేశములతో-

ప్రపంచమునందలి వనపాలకులలో ఆతడు వీనుమిగిలినవాడు; ఆతనితోట మొక్కల ఇంద్రజాలపుశాల-

వనప్రతిష్ట సప్తస్థుతానములలో నొకటిగ అనంతకాలమునుండి పరిగణించు భారతీయులకు కూడ ఈ పాశ్చాత్యవనపాలకుడు పూజ్యలింగము కాదగియున్నాడు.

ప్రత్యక్ష భిక్షకులు : పరోక్ష భిక్షకులు

రచయిత :

నండూరి బంగారయ్య, బి. ఏ.

ప్రత్యక్షభిక్షకులు :

వామనమూర్తి, బుద్ధభగవానుడు, శంకరాచార్యులు, చైతన్యుడు, ఏనుక్రీస్తు మున్నగువారు.

పరోక్షభిక్షకులు :

అల్లెగొండరు, హ్యూనిబాలు, రాత్నుచెల్లు, లాయడుజార్జి మున్నగువారు.

“అభిజాత్యమున వారికి వీరుగాని వీరికి వారుగాని తీసిపోరు.

ఎవరిజోలి వారిది, ఎవరిముష్టి వారిది.

దేనినో యొకదానిని సదా బిచ్చమెత్తనివా డీప్రపంచమున లేడు.”

పరోక్షభిక్షకులను భిక్షకులనరాదు

“అమ్మాబిచ్చము” అని ముష్టివాడరచు సరికి “దుంగవలెనున్నావు. ముష్టియెత్తుకొన నేల? ఏదైన పనిచూచుకోరాదా” అని గద్దించి పలుకుచుండుము. ముష్టియెత్తుకొని జీవించుటకంటె నికృష్టతరకర్మములేదని మనలో నొకయభిప్రాయము ప్రబలుచున్నది. ఇది దేశమునకు శుభసూచకమే. కాని రోగములసంఖ్య తగ్గింపవలెనని వైద్యులు ప్రబలయత్నములు చేయుచున్నకొలది క్రొత్తకొత్త రోగములు బయలు వెడలుచున్నట్లుగ దేశమున భిక్షాటనమును రూపుమాపవలెనని మన నవనాగరికులు బద్ధకంకణులయినకొలది పరోక్షరూపమున నది పరమాత్మకంటెను సర్వవ్యాపకత్వమును వహించుచున్నది. ప్రత్యక్షముష్టి పరోక్షముష్టియని ముష్టిలో స్వ

రూపభేదములేకాని యూలోచించి చూడగ మనలో భిక్షకుడు కానివాడెవ్వడు? ఇంగ్లండు దేశమున భిక్షాటనమును తగ్గించుటకయి కొన్ని శాసనములు బయలుదేరినవి. ప్రత్యక్షముగ ముష్టియెత్తుకొనువారిని పోలీసువారు పట్టుకొందురు. ఈబాధపడలేక యిప్పుడు భిక్షకు లొకనూతనమార్గ మవలంబించుచున్నారట. ఏదో వస్తువును అమ్ముకొను మిష మీద బజారులో కూర్చుండి ఎవ్వరైన ధని కుడు కానరాఁగానే ఆవస్తువుల నమ్మక జూచుచున్నట్లుగ నటించుచు వారిని సమీపించి ఇటునటు పరికించి పోలీసుభటుడు దూరముగా నున్నాడని నిశ్చయించుకొని “అయ్యా! కడుపు మలమల మాడిపోవుచున్నది. ఇంటి వద్ద గంపెడుపిల్లులున్నారు. ఏమైన దానము చేయరా?” అని చేయిచూపురుట! దూర

మాలోచించినచో నీ భిక్షకులుకూడ అమా
యకులుగను యథార్థవాదులుగను కాన
వచ్చుచున్నారు. ఒకప్పుడు గాకపోయిన నొక
ప్పుడయిన నీభిక్షకులు తాము భిక్షకులమని
యొప్పుకొనుచున్నార్యు కాని యింతకంటెను
విచిత్రస్వరూపముగల భిక్షకులు బయలుదేరు
చున్నారు. వారిని భిక్షకులని తత్వవేత్తలు
గ్రహించి యూరకుండవలసిన దేగాని కర్మము
చాలక యెవ్వరితోనైన నన్నచో మర్యాదనష్ట
ముకు మానహానికి దావాలు క్రిమినల్ కే
సులు తప్పవు. అంతవఱకు నెందులకు? అం
తటి మహానీయులను - దేశహితై కదతులను-
భిక్షకులని పిలచినందులకు మనస్నేహితులే
మనలను పిచ్చివారుగా భావించుదురు. అందుచే
పాఠకమహాశయా! మే మీమివ్యాసములో
వ్రాయబోవు రహస్యములను గాయత్రీమం
త్రోపదేశమునువలె మెల్లగా నీచెవిలో నూది
నట్లు భావించుకొని నీపెదవి దాటనీయకుము.
లేకపోయినచో నీకును మాకునుగూడ మ
ర్యాద దక్కదు సూక్ష్మదర్శనీ యంత్ర సా
హాయ్యమున క్రిములను ప్రదర్శించినట్లు మా
వ్యాసముఖమున నీకిప్పు డొక్కసారిగ పోక్ష
భిక్షుకప్రపంచమునంతను ప్రదర్శింతుము.
కన్నులనేగాని నోరును విప్పకుము.

యాచనకూడ వీరికొక ఆలంకారము

కద్దరుదోవతి, కద్దరు అంగరఖా, నెత్తి
పై గాంధీటోపి. భుజములనుండి యజ్ఞోపవీత
ప్రాయముగ కద్దరుసంచి ధరించి వచ్చుచున్న
ఆవ్యక్తియెవరు? భిక్షుకచక్రవర్తి - తిలకు
స్వరాజ్యనిధికై చందాకు బయలుదేరిరాడు.
ఇంటింటను 'దయచేయండి' అని స్వాగతపత్ర
ములే. నమసా రశాణములే. ఉన్నతాసన
సన్మానములే! క్కరై నను "దుంగవలె
నున్నావు. పనిచేసికోరాదా?" అని

అడుగరే? ఎందుచేత? ఈతడు మహాత్ముడు,
దేశబాంధవుడు. "పరహితరతిమతియుతులగు
దొరలకు నడుగుటయు తొడవగు పుడమిన్." అ
తడుచేయుచున్న భిక్షాటనము పరోపకారా
ర్థమేకదా! అమాయకప్రపంచము!! తెల్లని
వన్నియు పాలు నల్లనివన్నియు నీళ్ళని నమ్ము
ను. కాని మన మీమహాశయ నించుక యను
సరించి తత్వమును తెలిసికొండము. వసూల
యిన చందాలలో మొదట విఘ్నేశ్వరపూజ
కాఫీహాటులు కర్చు. తరువాతసగము "రా
మామణి" కుటుంబసంరక్షణనిధికి! ఈ రా
మామణికి ఒక్కనాధుడని లేడు. అందుచే
ననాధగ పరిగణించి యిందేశభక్తు డామెను
పోషించుటకు పూనుకొన్నాడు. కులమునుబట్టి
వేశ్యయేయైనను చేయుచున్న వృత్తినిబట్టి
బహుజనానురాగపాత్రురాలు- తప్పలేదు
ఏదో యొకవిధముగ ఒక్కచోటనే నిలువ
యుండక ద్రవ్య మింకొకచోటికి చేరుటకదా
మనకుఁ గావలసినది! చందాలు వసూలు
చేయుటకు వచ్చు ప్రతివ్యక్తియు ఇట్టివా
డయినచో బ్రతుక శక్యముకాదు. వారిలో
కూడ శీలవంతులు పుణ్యపురుషులు లేకపో
లేదు. కాని "దొంగలున్నారు జాగ్రత్త"
అని మాత్రమే మామోచ్చరింపు! ఇట్లే
"కుటుంబమును సంరక్షించుకొనుటకు నా
యార్జనము చాలకుండ నున్నది. అందుచే
త నేమైన దయచేయుడు" అని ప్రత్యక్షముగ
చేయిచాపుటకు మారుగ సప్తాహములకని,
చలివేంద్రలకని, అన్నదాసనమాజములకని,
హరిజనోద్ధరణమునకని, ఆయుర్వేదసమ్మేళన
ములకని, ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యాపీఠములకని
బయలు వెడలుచున్న మహానీయులపై నొక్క
కన్నువై చి యుంచిన చాలును. అందు స్వో
దరపోషణార్థమై బయలుదేరు భిక్షుకమహా

శయల సంఖ్య నూటి కెంతయుండునో నీకే విశేషము కాఁగలదు.

పరోక్ష భిక్షకులలో నాలుగురకములు

“చాతుర్వర్ణ్యం మయా స్పృష్టం గుణకర్మ విభాగయోః” అనినట్లు కాంతాభిక్షకులు కనకభిక్షకులు కీర్తిభిక్షకులు అధికారభిక్షకులు అని పరోక్ష భిక్షకులను మనము నాలుగు తరగతులుగా విభజింపవచ్చును. దేనినో యొకదానిని సదా బిచ్చమెత్తనివాడీ ప్రపంచమున లేడు. ఉన్నను ఆతడు ప్రపంచాతీతుడనియు, ప్రపంచమునకు ఆతనికి ఏమియు సంబంధము లేదనియు చెప్పవచ్చును. ఈభిక్షుకభావ మొకప్పుడు ప్రకోపించి వైకి విజృంభింపవచ్చును. ఒక్కప్పుడు నిగూఢముగ నణగియుండవచ్చును. దీనికే ఇంగ్లీషుమాటల నుపయోగించినచో ప్లాటిక్ స్టేట్ అనియు, డై న మిక్ స్టేట్ అనియు మనము పేర్కొనవలసియున్నది. ఏస్థితిలోనైన నేమి యిది సదా మనుజుని యాంతర్యమున పనిచేయుచునే యుండును.

ఇప్పుడు ఇచ్చుట ఇకమీద ముష్టియెత్తుటకు

తనలోటలో నొక కామో కనరో పండి నప్పుడు రైతు దానిని సబ్ డివిజనల్ ఆఫీసరు (ఇంజనీయరు)కు పంపుచున్నాడు కాని మాల పల్లిలో మలమలమాడిపోవుచున్న హరిజన సోదరునికి పంపుటలేదే! ప్రస్తుతము తనకు సబ్ డివిజనల్ ఆఫీసరుతో నేమియు పనిలేకనే పోవచ్చును. కాని ముందు దాళువాపంటకు నీరు కావలయును కాదా! అందుచే యిప్పటి నుండియు మనభిక్షుకమహాశయు డాతని నా శ్రయించుచున్నాడు. ఇక్కడ నుత్తరకాల మందైన రూఢమగు ప్రయోజనమున్నది. మరొకొందరు మహాశయులున్నారు. కనుచూపుమేరలో వారికి కావలసిన యర్థ మెద్దియు

నుండదు. కాని ముందుపుట్టబోవు వారి ముని మనుమలకో, ఇనిమునుమలకో—ఎప్పుడైన నేదైన ప్రయోజనమున కక్కరకు నత్తు రేమోయని ప్రతిదినము శుంచాంగపు బ్రాహ్మణులవలె ఊరిలోనున్నట్లు పెద్దలనందఱిని ఒక సారి దర్శించుచు వచ్చుచుండురు. పెద్దలనగా అధికారమునుబట్టియు ధనమునుబట్టియు పెద్ద లేకాని నడవడినిబట్టికాని ఆధ్యాత్మికస్థితినిబట్టి కాని కాదు. ఇట్టి భిక్షుకులు సామాన్యప్రజల యందేకాక అధికారవర్గమునందుకూడ కలరు. ప్రధానమంత్రిపలుకు చప్పిడి వాక్యము లలో లోకాతీతమైన హాస్యరసమేదో యున్నట్లుగ డిప్లొమేట్లుగ వెసిడెంటు కడుపుబ్బ నవ్వచున్నాడు. ఆవాక్యము లెంత పేలవముగ నున్నవో తెలియని వెట్టివాడగుటచే నాతడు నవ్వచున్నాడా? లేదు. ముందెప్పుడైన నాపత్నమయమున నాతడే స్పెషల్ సర్క్యూలర్ అయినను బంపించి అడ్డుపడక పోవునా అను నాశచే తనలో నిబిడికృతమై యున్న భిక్షుకభావము బ్రేరేపింపగ తన యభినయశాస్త్రపాండిత్యమంతయు నాతడిప్పుడు గానఁబరచుచు నవ్వచున్నాడు. మూడేండ్లకు ముందు రాబోవు ఎలక్షనునుగూర్చి సన్నాహముచేయుచున్న అభ్యర్థి యాదినమునుండియు “మీయూరిలో రోడ్లన్నియు బాగున్నవా? కంకర బాగుగా వైచినారా? కంట్రాక్టులు ఏమైనా యిప్పించమంటావా యేమిటి” అని ఉన్నదో లేనిదో కొంత పలుకుబడి నటించుచు ఓటరుమహాశయుడు కంటఁబడినంతనే కౌగిలించుకొని “మా మా, బావా” యని క్రొత్తశాంఘవ్యములు, క్రొత్తవాపులు కల్పించుకొని కుశలప్రశ్న మొనర్చుచున్నాడు. వైన పేర్కొనిన వన్నియు భిక్షుకభావము ప్లాటిక్ గానున్న సందర్భమున

కుదాహరణములు.

ఎలక్ష సులయందంతయు భిక్షుక భావమే

దీనియొక్క డై నామిక్ స్టేట్ ను చూడవలెనన్నచో రవంతపెట్రోలు కర్చునకు సందేహింపక ఎలక్ష నులు తీవ్రముగా నడచు సందర్భములలో ఓట్లభిక్షాటనమునకై బయలుదేరు అభ్యర్థుల వెనుక మనముకూడ నొసకారువై చుకొని బయలుదేరవలెను. అప్పుడా మహాశయలిచ్చు నుపన్యాసములలోని గాంభీర్యమును గుర్తింపవలెను. పొగడుకొననట్లు తన్నుతా పొగడికొనుట, తిట్టనట్లు ఇతరులను తిట్టుట, వంశవృక్షసాహాయ్య మక్కర లేకుండ గనే సంబంధబాంధవ్యములను విశేషీకరించుట, తాను ముందుచేయగల మహోపకారములను అద్దములో చూపించినట్లు ప్రదర్శించుట—ఇన్ని చమత్కారములవరకు నెందులకు? కోట్లుసేయు నామందహాసము నొక్కసారి పరీక్షింపవలెను. “హెహెహె” యని నెకలినవ్య కాదు. రాచరీతితో తనయందు తనకున్న విశ్వాసమునకు గౌరవమునకు ఎక్కడను భంగమురాకుండ “భవతిభిక్షాం దేహి” యను భావము విస్పష్టముగాకుండ ఎంత నిగ్రహశక్తితో మందహాసమొనర్చుచున్నాడు? మహాకవుల కవిత్యమువలె నీ మందహాసము ధ్వనిప్రధానము. ఇట్టి మందహాసములవృష్టిలో లోకము నాతడు ముంచివేయుచున్నాడు. ఈరీతిగా గ్రామపంచాయితీ సంఘసభ్యత్వమునకు అభ్యర్థియగువాడు మొదలుకొని అమెరికన్ రిపబ్లిక్కుకు ప్రెసిడెంటు పదవి నాశించు వానివరకు అందరును రాత్రియనక, పవలనక, ఆహారనిద్రాదులను త్యజించి, సిగ్గుకు లజ్జకు సలాముకొక్కి, చంకను జోలివై చుకొని బయలుదేరవలసినదే. సర్వత్రాతములుగా పరిగణింపబడు నుద్యోగములయందే ఇంత ఆశ్ర

యశక్తి ఇంత భిక్షుక భావము ప్రకటింపవలసి వచ్చినపుడు అస్వాతంత్ర్యమునకు భాజనములైన రెవిన్యూ, ఆబ్కరీ, ఇంజనీరింగు, జూడిషల్ డిపార్టుమెంటులలో ప్రమోషనులను ఆశించువారిస్థితిని వేరే వర్ణింపవలెనా? పై యధికారిని, ఆఅధికారిదారాపుత్రులను, ఏతరములోనైన సరే జీవించియున్న ఆతని బాంధవులను, స్నేహితులను, స్నేహితుల స్నేహితులనుగూడ “శ్రీరామపంచాయతనమును” వలె దేవతార్చనపెట్టెలోనుంచి పూజింపవలసినదే. దీక్షనుబట్టి యీజన్మమునందో భావిజన్మమునందో ఫలసిద్ధికలిగిన కలుగవచ్చును.

ఒకచోట మునిగి యింకొకచోట తేలు భిక్షుకులు

పైని వివరించిన నాలుగుతరగతుల భిక్షకులలోను ఏమనుజు డేతరగతికి చెందినవాడు అని నిర్ణయింపవలసినవచ్చినపుడు హోమోపతీవైద్యమునందువలె బాహ్యలక్షణములనుబట్టి నిర్ణయింపవీలులేదు. ఆయుర్వేదమునందువలె నాడియే నిదానసాధనము. పైకి కాషాయపస్త్రములు ధరించిన సన్యాసిహృదయమున కాంతాభిలాషము ప్రకోపించుచుండవచ్చును. “అంతరాత్మ” యని పదేపదే కలవరించు అధికారిచేతిలో లంచపునాడి గడియారము లోని పెండ్యులమువలె “టంగుటంగు” మని కొట్టుకొనుచుండవచ్చును. మరియు టార్పెడోలవలె ఈభిక్షుకులు ఒకచోట మునిగి యింకొకచోట తేలుచుందురు. ధనభిక్షుకుడుగా బయలుదేరిన నాటుకోటశెట్టి తుదకు కీర్తిభిక్షాతురుడై యన్నసత్రములు వేయించుటయు జరగుచున్నది. కీర్తిభిక్షుకుడుగా బయలుదేరిన దేశసేవకు డొకప్పుడు స్వచ్ఛంద సేవకురాండ్ర సంస్కరమున కాంతాభిక్షుకుడుగాకూడ మారిపోవుచున్నాడు. అధికారభిక్షుకుడుగా బయలుదేరిన బోర్డుప్రెసిడెంటు

అయాచితముగ వచ్చులంచములచేఁ గనక భిక్షుకుఁడుగా నవతారాంతరమును దాల్చుచున్నాడు. ఈ యనులోమవిలోమప్రకరణముల నన్నిటిని ప్రకృతినుండి గ్రహింపవలసినదేగాని యిచ్చట విస్తరీకరించుటకు వీలుపడదు.

భిక్షుకభావము అంటురోగములకెల్ల అంటురోగము

భిక్షుకభావమును రోగము కలరా, మహానూరి, రాజయక్ష్య, క్షయ ఇత్యాది రోగములవలెనే ఒకవిధమైన సూక్ష్మక్రిములవలన సంభవించుచున్నదని నవీనశాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టినారు. ఇది యంటురోగములకెల్ల. నంటురోగము. కలరామున్నగు రోగములలో రోగి సంస్పర్శవలన రోగము వ్యాపించుచున్నది. మశూచికము బాహ్యస్పర్శ మక్కరలేకుండ రోగి పీల్చినగాలి పీల్చినను వ్యాపించుచున్నది. ఈ భిక్షుకభావమో రోగులను గూర్చి విన్నంతమాత్రముననే విన్నవారికెల్ల సోకును. మరియు రోగి మాటాడు మాటలయందు, నవ్వే నవ్వులందు, చూచే చూపునందు అన్నిటియందును సూక్ష్మజీవులు క్రిక్కిరిసి యుండును. జర్జీగారికి స్త్రీ డరుగారు చేయు సలాము నొక్కదానిని సంగ్రహించి సూక్ష్మపరీక్షకు (డై సె క్షన్) గడంగినచో “అయ్యో! నాకొక్క కమీషను వేయవలసినది. ఇంటర్ లొక్కూటరీ పిటీషనులు వచ్చినప్పుడు నన్నొకకంటజూడవలసినది. వీలయితే న్యాయాన్వయములతో నిమిత్తములేకండా కేసులుకూడా నాపక్షమే చేయవలసినది” అను ప్రార్థనలు ఎన్ని ఆ సలాములో నిమిడియున్నవో భిక్షుకభావమెంతగా నాసలాములో మూర్తిభవించియున్నవో మనకు విస్పష్టమగును. ఇట్లే ఓటరునుచూచి అభ్యర్థి యొనర్చు మందహాసమును, పరిచితునిచూచి జాక్ష్టరుచేయు కుశల

ప్రశ్నమును పరీక్షింపవచ్చును.

పరోక్షభిక్షకుల సాధనసామగ్రి

నెత్తిపై నామములుపెట్టిన గుమ్మడికాయచెంబు లేక చంకనుజోలి, చేతిలో తంబురా లేక చితారు, నోట వీరబ్రహ్మముగారి తత్వములు లేక రామదాసు కీర్తనలు—ఇవి ప్రత్యక్ష భిక్షుకుని సాధనసామగ్రి. పరోక్ష భిక్షుకుగూడ సాధనసామగ్రిలేనిదే పని జరుగదు. ఒక్కొక్కచో బాగుగా పెంచిన బవిరి గడ్డ ముపయోగించును. ఇంకొకచో ఫ్రెంచి కట్మీసము లుపయోగించును. కొన్ని తత్వములకు గాంధితోపి పనిచేయును— మరికొన్నిటికి గ్లాసుకోమల్ పనిచేయును. ఒక్కొక్కరికి భారతము, రామాయణము, ఉపనిషత్తులు మున్నగు ప్రాచీనగ్రంథసాండిత్యమువలన నంజనముపారును. మరికొందరికి షేక్స్పియరు, బెర్నార్డుషా, రవీంద్రనాథ తాకూరు మున్నగు నవీనరచయితల గ్రంథసాండిత్యమువలన జోలినిండును. ఏమైనను పరోక్షముష్టిలో నున్న గొప్పరహస్య మేమనగా తనకని యెన్నడును చేయిచాపకూడదు. ఎంతసేపును అనాధశరణాలయమును స్థాపించుచున్నాననియో, ఆర్యధర్మబోధిని పత్రికను స్థాపించుచున్నాననియో, ప్రాచీనాంధ్రశిల్పకలానైపుణ్యమును పునరుద్ధరించుచున్నాననియో ఏదియో యొకవిధముగ లోకమునెత్తిగొట్టి ప్రమాణము చేయవలెను. అప్పుడుగాని యిచ్చినవానిని యాయనివానిని సమాసముగా దిట్టుట కధికారములభింపదు. ఇచ్చినవానిని ఇంకను యాయలేదేమని, ఈయని వానిని జాతికి మతిమునకు దేశమునకు విరోధియని చెడనుడతిట్టవచ్చును. పైగా వసూలుఅయిన సొమ్ముకు అకౌంటు చెప్పబాధ్యతను తప్పించుకొనుటకుగూడ అదియే తారకమంత్రము.

పరోక్షభిక్షకునిజోలికి నిండుటయనునదిలేదు

మహాదేవుడగు శివుడు ఆదిభిక్షువు

ప్రత్యక్షభిక్షుకుడు అర్థశాడబ్బులతోనో అరసోలెడువిద్యముతోనో సంతోషించి పోవును. మనముచేసిన దానమునకు తగిన ప్రతిఫలముకూడ వీనులవిందుగ నాతడు పాడు రామకీర్తనలవలననో తత్త్వములవలననో లభింపకపోదు. కాని పరోక్షభిక్షుకుని జోలికి నిండుటయనునదిలేదు. సప్తద్వీపములు గెలిచిన నరపతి యింకను జయించుట కెనిమిదవ ద్వీపము లేకపోయెనేయని పరితపించుచున్నాడు. జనానాచిట్టాలో వేయిమందికి పదిమంది తక్కువవచ్చినారేయని నవాబుగారు వాపోవుచున్నారు. అగాధమైన వారితృష్ణ ఆహుతి దొరకనికొలది విజృంభించుచున్నది. ఓటులేనివానికి తాను ఓటరుగానుండిన బాగుండుననిపించును. ఓటరైనవెనుక మెంబరెంత యదృష్టశాలియోకదాయని గుటకలు మ్రింగుచుండును. మెంబరైనవెనుక ప్రెసిడెంటు పదవి కాకపోయెనేయని నిట్టూర్పు విడుచుచుండును. ప్రెసిడెంటు అయినవాడు “ఈచచ్చు తాలూకాకు ప్రెసిడెంటయిన నేమి? కాకున్న నేమి? జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటయినవానిది నిజముగా నదృష్టము” అని యువ్విట్లూరుచుండును. ఈతీరుగ మెట్లెక్కినకొలది భిక్షుక భావముకూడ ఎగబ్రాకుచునే యుండును. ఈ రెండును ఎప్పుడును కలసికొనజాలని సమానాంతరసరళరేఖలు.

సరే లోకమున్నంతవఱకు ఆశయున్నది. ఆశయున్నంతవఱకు భిక్షుక భావమున్నది. దానితో బాధపడుటకు ప్రజలు సిద్ధముగా నున్నపుడు వారితో మనము తగాదాపడనక్కరలేదు. ఎవరిజోలి వారిది. ఎవరిముష్టి వారిది.

అయితే హాస్యజనకమగు విషయ మేమనగా ఒక ముష్టివానిని జూచి యింకొక ముష్టివాడు నవ్వుచున్నాడు. ముఖ్యముగ వైదిక నియోగి కక్షలవలె ప్రత్యక్షభిక్షుకలపై పరోక్షభిక్షుకులు ఎడతెగని నిరసనభావము వహించుచున్నారు. మానవకోటి యంతయు నేకమై విశ్వకల్యాణముకొరకుఁ బ్రయత్నింపవలసిన ఈ దినములలో భిక్షుకప్రపంచమున నిట్టి మనస్ఫుర్ధిలుండుటవలన దేశమునకేగాక లోకమునకెల్ల నుపద్రవకరముగ నున్నది. మేముక అఖలమానవభిక్షుకమహాసభను సంకల్పించుకొన్నాము. ఈసభలో ప్రత్యక్షభిక్షుకులను పరోక్షభిక్షుకులను సామరస్యము కల్పించుటయే మాప్రధానోద్దేశము. చింకి గావంచాలతోడను, రాగి చెంబులతోడను మాకు సహపంజ్జిభోజనమాయని చేతికర్రలవారు, సేలముకండువాలవారు వెనుదీయనక్కరలేదు. ప్రపంచములో అల్లెండ్లారు, హ్యూనిబాలు, రాత్తుచైట్లు, లాయడుజార్జి మున్నగు మహానీయులందరు పరోక్షభిక్షుకశాఖకు చెంది దాని కొకయశాన్నత్యమును గల్పించిరనుటకు సందియములేదు. కాని వామనమూర్తి, బుద్ధభగవానుడు, శంకరాచార్యులు, చైతన్యుడు, ఏసుక్రీస్తు మున్నగు నవతారమూర్తు లెల్ల ప్రత్యక్షభిక్షుకులు కారా? హిందూదేశమునందలి దేవతలోకెల్ల నగ్రస్థానము వహించిన మహాదేవుడగు శివునకు “ఆదిభిక్షువు” అను పౌరుషనామ మున్నది కాదా! అందుచే నాభిజాత్యమున వారికి వీరుగాని వీరికి వారుగాని తీసిపోరు. మాయాహ్వనము నిరుదెగలవారును మన్నించి భిక్షుకరిపల్లిక్కులో శాంతి నెలకొనునట్లనుగ్రహింతురుగాక !

రైల్వ వచ్చిన కొత్తలో

[క్రొత్త వస్తువులను అనుమానదృష్టితో చూచుట మానవ స్వభావము. అనంతర కాలమున ఎంత ప్రజోపకరమైనదగుగాక ఏదైనను వచ్చిన క్రొత్తలో మానవుని అనుమానమునకు గుఱికాకుండ నుండను. 1872-వ సంవత్సరమున మొదటిసారి హిందూ దేశమున పోస్టు కార్డుల మూలమున ప్రభుత్వమువారు ప్రజల రహస్యముల నన్నిటిని తెలిసికొన ఉద్దేశించినారను వారును ఉండిరి. ఆనాటి పోస్టు కార్డు సంబంధమైన విడ్డూరములు 'హిందూ దేశమున పోస్టు కార్డు చరిత్ర' అను వ్యాసమున (చూడు: 'ఆంధ్రభూమి': సంపుటము 2 : సంచిక 7. భావ : చైత్రము) విస్తరింపబడినవి. ఈవ్యాసమున రైల్వ వచ్చిన క్రొత్తలో ఆంగ్ల దేశమున నడచిన విడ్డూరములు వివరింపబడినవి. ఇది మాసాతకులకు చమత్కారముగ నుండగలదని నమ్ముచున్నాము.]

ఇప్పటికి సరిగా నూటపదునొకండు సంవత్సరము లైనది రైల్వను కనుగొన్న బార్బిటీ ఫెన్ సన్ తన తొలిఇంజనును నడిపి, 1825-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు మాసము 27-వ తేదీని స్టీ ఫెన్ సన్ తొలి ఇంజను మొదటి రైలుబండిని లాగినది. ఆరైలుబండికి పండ్రెండు వాగనులుండెను. అందు ఆఱువాగనులు రాక్షసిబాగ్గుతో నిండియుండెను. మిగిలిన ఆఱును పిండితో నిండియుండెను. ఈపండ్రెండు ఛాగనులకు తుదిని కప్పగల మరియొక గాడీయుండెను. అందు ఆరైలు డ్రైర్లక్టరులు కూర్చుండిరి. స్టాక్ టన్, డార్లింగుటన్ లకు నడుమగల పల్లిక్ రైలుబాటపైని తొలిసారి ఆరైలు ప్రయాణము చేసెను.

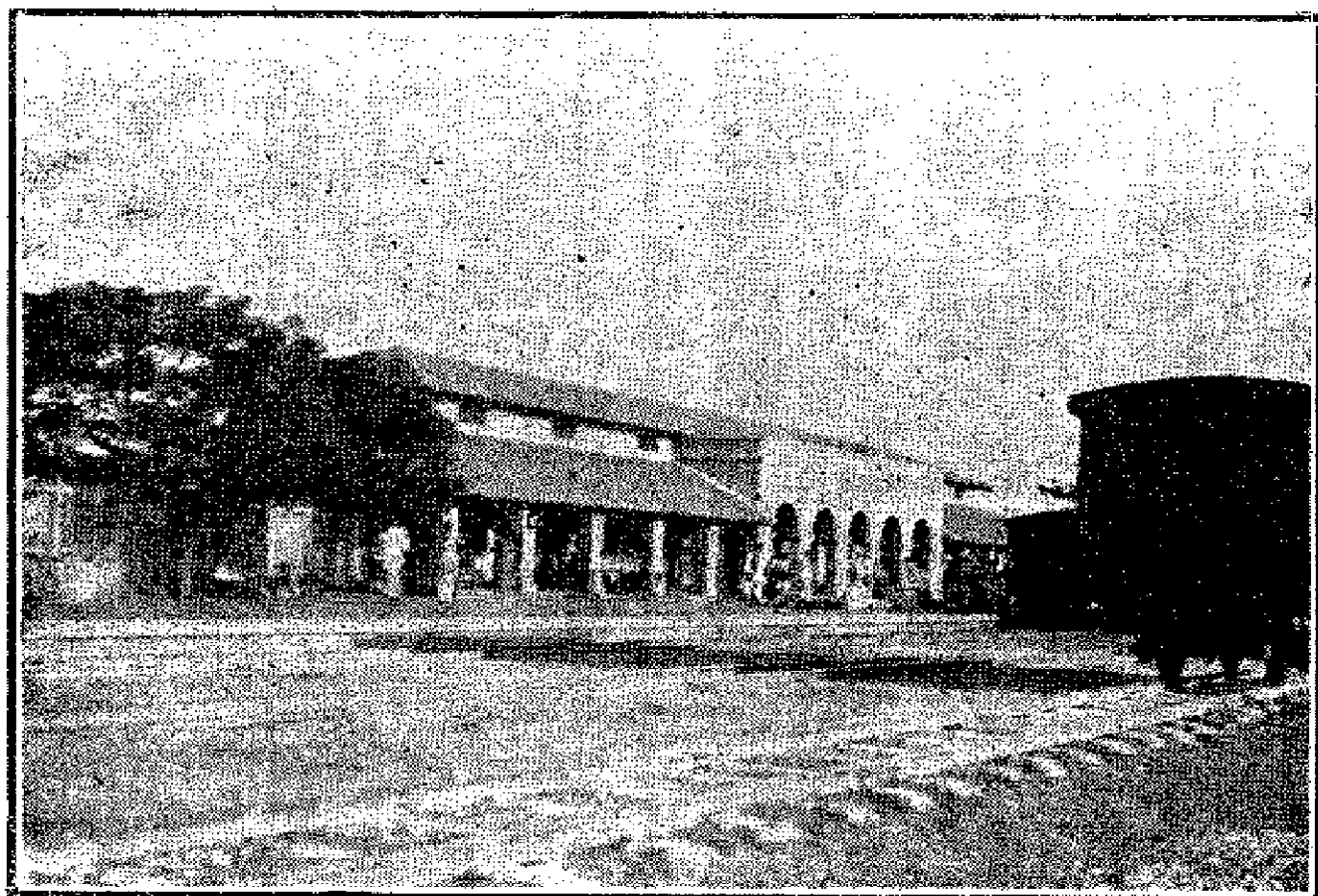
... ..

గార్డులు బండిటాపుమీద కూర్చుండువారు ఆరోజులలో రైలుప్రయాణము చిత్రతరము, అపాయకరమును అయిఉండెను. ఈరోజులలోవలె ఆపుడు గార్డులకు రైల్వలో ప్రత్యేకపు బండ్లులేవు.

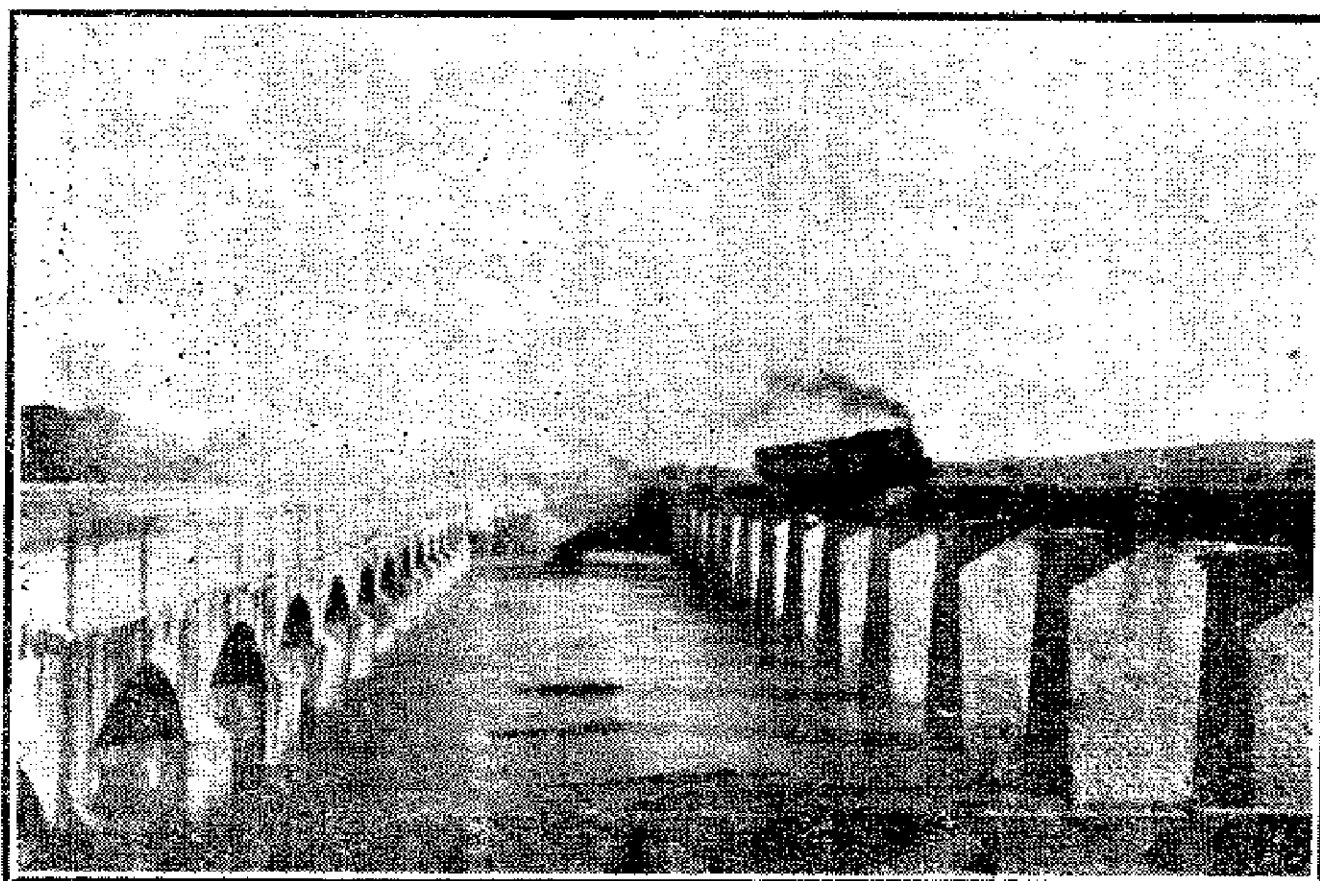
ఆపుడు ఒక్కొక్కరైలుబండికి ఇద్దరేసి గార్డులు ఉండిరి. వారు బండిటాపుమీద కూర్చుండువారు. వారు ఎర్రని జాకెట్లుధరించి యుండువారు. ఇంజను నడుపువాడును, బాగువేయువాడును సిల్వర్ గ్రేస్ లను ధరించియుండుట ఆరోజులలో ఒక ఆచారమై యుండెను.

... ..

పత్రికలు, ప్రజలు, పార్లమెంటు వ్యతిరేకము ప్రయాణవిషయమున ఆశ్చర్యకరముగా అభివృద్ధి కల్గించి ప్రజాసౌఖ్యమున కెంతయో తోడుపడిన ఈ రైల్వకు తొలుతటిదినములలో ప్రజలు సంతోషపూర్వకముగా స్వాగతముచేసిరని మనము తలంపరాదు. అప్పుడు ప్రజాసంఘమునందును, పార్లమెంటునందును రైల్వనుగూర్చి సణుగులు గొణుగులు బహుళముగా వినిపించెను. పెక్కు పత్రికలుకూడ ఈరైల్వకు ప్రాతికూల్యము వహించెను. ఆనాటి క్వార్టర్ల రివ్యూ ఒకానొక ప్రత్యేకవ్యాసమున రైల్వను ఆప

కర్నూలు రైల్వే ట్రాప్ షన్.

కర్నూలు : హంద్రీ నది : ఆక్విడక్టు.

హసించుచు ఇట్లు చెప్పెను: 'నేటి కోచ్ బండ్లు నడుచు వేగమునకు రెట్టింపు వేగముతో ఇంజనులు నడుచుట విపరీతమును, అసంగతమును అయినది. ఇంజనులు గంటకు ఎనిమిదిమైళ్ళకంటె హెచ్చు వేగమున పోరాదని పార్లమెంటువారు నియమము గావించుతురని మేము విశ్వసించుచున్నాము.'

... ..

రైలునిర్మాతకు క్రాసుపరీక్ష

ప్రజల ప్రతికూలముగు ప్రచారమునకు, అసవగరముగు ఆందోళనమునకు ఫలముగా రైళ్ళనుగూర్చి విచారణలపై పార్లమెంటువారు ఒక సెలక్షన్ కమిటీని నియమించిరి. ఈ కమిటీవారు స్టీఫెన్ సన్ కు కబురుపంపి ఆతనిని ప్రశ్నలతో ముంచెత్తిరి. ఆ ప్రాశ్నకులలో నొకడు ఆతనినిట్లు అడిగెను: 'సీ ఇంజను గంటకు ఎనిమిది లేక పదిమైళ్ళవేగముతో పరుగెత్తుచున్నదనుకొనుము. అప్పుడు ఒక ఆవు రైలుబాట కడ్డముగ వచ్చుననుకొనుము. అది అపాయకరమైన స్థితిగాదా?'... 'ఆవును తప్పివచ్చిన ఆ ఆవునకది అపాయకరమైనదే.' అని ఆ సుప్రసిద్ధ యంత్ర నిర్మాత బదులు చెప్పెను.

... ..

అప్పటి టిక్కెట్లు ఒకలోహపు బిళ్ళ

ఇప్పటివలె ఆరోజులలో రైలుటిక్కెట్లు అట్టలతో చేయబడునవికావు. అప్పటిటిక్కెట్లు ఒక లోహపుబిళ్ళ. వెళ్ళదలచిన స్టేషనునందేగాక నడుమ నున్న అన్ని స్టేషనులయందును అది చూపవలసి యుండెను. నేటిరయిలు పెట్టులలోగల సౌకర్యము లొక్కటికూడ ఆనాడు లేకుండెను. బండియొక్క ఒక ప్రక్క అంతయు ఎట్టి ఆచ్ఛాదనముకాని లేకుండెను. ఎండ, గాలి, వాన స్వేచ్ఛగ లోన జొరబడుటకు ఎంతయేని అవకాశముండెను. వట్టి కొయ్యపలకలమీదనే కూర్చుండవలసియుండెను. వెనక కేరపడుటకు ఆబల్లలకు అడ్డుగా ఎట్టికమ్ములుగాని లేకుండెను.

... ..

రైలురాకకు బ్యాండుమేళాలు, చర్చిగంటలు

ఈ రయిళ్ళ విషయకములగు ఆనాటికధలు ఇప్పుడు మన కెంతయు విడ్డూరము పుట్టించునవిగా నుండును. 1832-వ సంవత్సరమున లీసెస్టర్, స్వాన్నింగ్ టన్ రయిలుదారి తెఱునబడినదినము ఆరయిలుదారిపైగల ప్రతిపట్టణమున పబ్లికు సెలవుదినముగా భావించబడెను. రయిలు నడుచునప్పటి చప్పుడు, ఇంజను కూతధ్వని చాలానో అనునట్లు ఆనాడు నిరంతరము ఆ పట్టణములందలి చర్చిలలోని గంటలు మ్రోగింపబడుచుండెను. బ్యాండు మేళములు చెలరేగుచుండెను. తుసాసులు, ఫిరంగులు పేల్చబడుచుండెను.

... ..

ఈ రయిళ్ళను ప్రభుత్వమువారు అచిరకాలముననే చట్టవిరుద్ధమైనవి, అక్రమమైనవి అని ఎంచినిషేధించుతురని పల్లెటిపట్టులయందలి అప్పటి ప్రజలు నిశ్చయముగ నమ్మిరి.

... ..

రైలు ఇంజనును ముసలమ్మ దయ్యమన్నది

లీసెస్టర్ షైర్ నందలి ఒక వృద్ధురాలు మొదటిసారి రైలు ఇంజనును చూచినపుడు భయపడి తాను పరుగెత్తగలిగినంత వేగముతో ఇంటికి పరుగెత్తుకొని పోయి ఇంటలోనివారితో ఇట్లు చెప్పినది! "నేనీ వేళ దయ్యన్ని కళ్ళారా చూశాను. దానితల పొగలు గ్రక్కుతూ మండుతోంది. అది పందికంటె ఎక్కువగా రోజుతూంది. ఆ దయ్యన్నికాని, దాన్నిపోలి ఉన్నదాన్నికాని నాజీవితకాలంలో తిరిగి చూడాలని నేను కోరను."

... ..

'మామీదకు ఈ రైళ్ళను ఏలపంపించెదరు?'

ఒక ముసలియామె ఇట్లన్నది. ఇంక ఒక ముసలి యాతడు ఆ తొలుతటి రయిళ్ళనుగూర్చి ఏమనెనో చూడుడు: ఆతడు మంచి వ్యవసాయదారుడు; చదువుకున్నవాడు. పార్లమెంటులోని తమ మండల ప్రతినిధియగువానికి ఈ రైళ్ళనుగూర్చి ఆత డిట్లు వ్రా

సెను: 'మే మీ పల్లెటిపట్టులందు అతిశాంతంగా ఉం
టున్నాము. ప్రభుత్వంవారివూడ ఎట్టి తిరుగుబాటు
న్నూ తలపెట్టను. మేము ఈ యవలసిన సర్కారు
పన్నులను సజావుగా చెల్లిస్తూ ఉన్నాము. ఇట్టి స్థితి
లో నిశ్శబ్దముగాను, కలతలేకుండాను ఉన్న మాపొ
లాలమధ్యను ఈవిడ్డూరపు బండ్లు నడవడానికి ఎం
దుకు అనుమతించాలి?'

... ..

అనాటి పిల్లవాళ్ళకు రైలు ఇంజను బూచి

ఆరోజులలో అల్లరిపిల్లలను భయపెట్టే తలచిన
తల్లులకుమాత్రము ఈ రయిలు ఇంజనులు బాగా ఉప
యోగపడునవి. అప్పటి పిల్లలను అప్పటి తల్లులు
ఇట్లు భయపెట్టువారు: 'అల్లరిచెయ్యడంమాని బుద్ధి
గా ఉండకపోతే మిమ్మల్ని ఆ ఇంజనులో ఎక్కించి
పంపించివేస్తాను.' మఱి ఇప్పటికాలపు తల్లులు తమ
తమ అల్లరిపిల్లకొయలను సముదాయించుటలో ఇం
దుకు పూర్తిగా వ్యతిరేకమైన మాటలు పలుకుదురు.
నేటి తల్లి ఇట్లు అనును: 'అల్లరిచెయ్యడం మాని
బుద్ధిగా ఉండకపోతే మిమ్మల్ని నాతోకూడా రైలు
ఎక్కించి ఊరికి తీసుకుపోను.' రయిలు అనిన ఆ
నాటి పిల్లలకు అంతజడపు, ఈనాటి పిల్లలకు ఇంత
మోజు.

... ..

రైలుబండ్లలో నిలబడియుండరాదు

అనాటి రయిలుసంబంధములగు నియమములు విం
తయైనవి, కఠినమైనవి అయిఉండెను. రయిలుస్టేషను
లోనికి ప్రయాణికులను మాత్రము రానిచ్చువారు.
ఇతరులు లోనికి రాకూడదు. ఎవరిసామాను వారి
దగ్గర ఉంచుకొనుటకు పిలువెదు. నేటి మోటారు
బస్సులయందువలె అనాడు సామానులు రయిలు పె
ట్టెలపైన టాపువూడవేసి అవి పడిపోకుండ తాళ్ళ
తో గట్టిగా కట్టువారు. మఱియు చివిత్రమైన దేమన
రయిలుబండిలోపల ఎవరును నిలబడియుండరాదను
నియమము. బండిలో బల్లవూడకొని, లేదా దిగువను
కొని ప్రతి ప్రయాణికుడును కూర్చుండియుండవలసి

నదే. ప్రయాణికులు కూర్చుండియుండిరో లేదో చూ
చుటకూడ అనాటి గార్డులు చేయవలసిన పనులయం
వొకటియై యుండెను. ఏ ప్రయాణికుడుగాని రైలు
యందు కూర్చుండుటకు నిరాకరించి నిలబడియే ఉం
డుచో అతనిని ముందుస్టేషనునందు దింపివైచువారు.

... ..

రైళ్ళకుకూడ ఆదివారమే

రయిళ్ళయందు ప్రయాణము చేయుటకు పూర్వ
చారప్రియులు ఆదియందు సుముఖులై యుండలేదు.
కొంతకాలమునకు రయిలుప్రయాణమునకు నెమ్మ
దిగా అలవడినను ప్రారంభనకు ప్రత్యేకింపబడిన ఆది
వారమునాడు రయిలు తొకకూడను అను నియమము
తో కొండరుండిరి. కొంతకాలము రయిళ్ళకూడ ఆది
వారములందు ప్రయాణము చేయుకుండినవి. ఆరోజుల
యందు రయిలుమార్గము ప్రక్కలయందు పాదచారు
లై పోవు ప్రయాణికులు రయిలువారికి కొంతడబ్బు
కట్టవలసి యుండునది.

వజ్రాయుధము

కలరా రోగనివారిణి

కడుపునొప్పి,
విరేచనములు,
వాంతులు,
సమస్త అజీర్ణములు
పోగొట్టును.

సీసా 1-కి రు. 0-4-0

సమస్త ఆయుర్వేద బౌషధములు మావద్ద వార
కును. కేటలాగు ఉచితము.

మృత్యుంజయ ఫార్మసీ

గాంధినగర్, బెజవాడ.

నీవు యేమానమున పుట్టితివి?

చైత్రమాస ఫలము.

బ్రహ్మచర్యరతోనిత్యం వేదాధ్యయనతత్పరః |
గురుదేవద్విజాతీనాంభక్తశ్చైత్రసముద్భవః ||

తా|| చైత్రమాసమునబుట్టినవాడు బ్రహ్మచర్యము సేయుటనుం దిష్టముగలవాడును యెల్లకాలము వేదాధ్యయనము చేయువాడును గురువులయందును దేవతలయందును బ్రాహ్మణులయందును భక్తిగలవాడునై ఉండును.

నైశాఖమాస ఫలము.

సర్వలక్షణసంయుక్తోద్భిర్ఘ్నదర్శకశానిధిః |
సాత్వికశ్చిరజీవీచనైశాఖేజాయతేనరః ||

తా|| వైశాఖమునం బుట్టినమానవుడు సమస్తలక్షణము లమరియుండువాడును బహుచారాలోచన గలవాడును విద్యల నెఱిగినవాడును సత్సగుణము ప్రధానముగ గలవాడును బహుకాలము జీవించువాడునై ఉండును.

జ్యేష్ఠమాస ఫలము.

నిపుణస్సర్వకార్యేషునిర్మాంసశ్చపరీక్షకః |
క్రయవిక్రయకృన్నిత్యంభవేజ్యేష్ఠే
చమానవః ||

తా|| జ్యేష్ఠమాసమునం బుట్టినమానవుడు సమస్తకార్యములయందు సమర్థుండును కండలేని శరీరము గలవాడును పరీక్షకుండును యెల్లకాలము క్రయవిక్రయము చేయువాడునై ఉండును.

ఆషాఢమాస ఫలము.

నిర్ధనోబహుభుక్ష్మిహాలకర్మరతిస్సదా |
వ్యాధితోమూర్ఖబుద్ధిశ్చభవేదామాఢ
జోనరః ||

తా|| ఆషాఢమాసమునం బుట్టినమానవుడు ధనము లేనివాడును అధికముగ భుజించువాడు కష్టములనుభవించువాడును వ్యవసాయముచేత జీవించువాడును వ్యాధులననుభవించువాడును మూర్ఖబుద్ధిగలవాడునై ఉండును.

శ్రావణమాస ఫలము.

శ్రావణేజాయతేమర్త్యోవేదకర్మవిశారదః |
పుత్రదారధనైర్మృత్యో సర్వలోకైఃప్ర
పూజితః ||

తా|| శ్రావణమాసమునం బుట్టినమానవుడు వేదోక్తకర్మములు సేయించుటయందు సమర్థుడును పుత్రులతోను కళత్రములతోను ధనములతోను గూడినవాడును యెల్లజనులచే బూజింపబడిన వాడును నగును.

భాద్రపదమాస ఫలము.

భోగీదాతాకృశోద్భిర్ఘ్నో గౌరఃకామీబహు
స్త్రికః | పుత్రవాన్ధనవాశ్రీమార్ష
రోభాద్రపదేభవేత్ ||

తా|| భాద్రపదమాసమున నుత్పన్నుడగు మానవుడు భోగముగలవాడును దానముచేయువాడును చికిత్సనశరీరముగలవాడును పొడుగైనవాడును తెల్లని శరీరముగలవాడును కామముగలవాడును ఆనేకులగు స్త్రీలుగలవాడును పుత్రవంతుడును ధనవంతుడును క్రీమంతుడునై ఉండును.

ఆశ్వయుజమాస ఫలము.

ఆశ్వినేచనరోజాతో విద్వాన్మూఘప్రియో
భవేత్ | బహుభృత్యస్త్రిమూయు
క్తోబహ్వపతోశ్చజీవితః ||

తా॥ ఆశ్వయుజ మాసమునబుట్టిన మానవుడు విద్వాంసుడును రాజప్రియుడును విశేష భటులుగల వాడును భార్యాసమేతుడును విశేషపుత్రులుగల వాడును జీవనముగలవాడునై ఉండును.

కార్తికమాస ఫలము.

వాచాలోవక్రబుద్ధిశ్చకుంచితాగ్రకచోఽలసః । కార్తికేజాయతేనిత్యంబ్రహ్మచర్యరతోభవేత్ ॥

తా॥ కార్తికమాసమున బుట్టినవాడు విశేషముగ మాటలాడువాడును వంకరబుద్ధిగలవాడును వంకరలగు కొన వెంట్లుకలుగలవాడును సోమరితనము గల వాడును యెల్లకాలము బ్రహ్మచర్యము నేయుటయుం దిష్టముగలవాడునై ఉండును.

మార్గశీర్ష మాస ఫలము.

తీర్థయాత్రారతోనిత్యం మంత్రదీక్షాపరాయణః । మార్గశీర్షేభవేస్త్ర్యైఃసదా శాస్త్రవిశారదః ॥

తా॥ మార్గశీర్ష మాసంబున బుట్టినవాడు యెల్లకాలము తీర్థయాత్రలయం దిష్టముగలవాడును మంత్రానుష్ఠానమున కంగీకరించి దీక్షలయందు నిరతుడును యెల్లకాలము శాస్త్రవిచారము గలవాడునయి ఉండును.

పుష్యమాస ఫలము.

పౌషమాసేసముత్సన్నో నరోదుఃఖిపరోభ

వేత్ । సర్వస్వరహితోగుప్తఃపాపమార్గరతఃఖిలః ॥

తా॥ పుష్యమాసమునం బుట్టిన నరుడు దుఃఖములనుభవించువాడును యేవిధముగ సంపదలేనివాడును గోప్యముగ బ్రవర్తించువాడును పాపపుత్రోవంబ్రవర్తించుటయుం దిష్టముగలవాడును దుష్టుడునునై ఉండును.

మాఘమాస ఫలము.

యోగీశ్వరస్తపోనిష్ఠోవేదవేదాంగపారగః । శాంతో దయాన్వితోదక్షో నరోమాఘేప్రజాయతే ॥

తా॥ మాఘమాసమునం బుట్టినవాడు యోగీశ్వరుడును తపస్సుచేయువాడును వేదాంగములను కడముట్టినెఱింగినవాడును శాంతిగలవాడును దయారసము గలవాడును సమర్థుడునై ఉండును.

ఫాల్గునమాస ఫలము.

సుకుమారస్సదాభోగీకామినీవల్లభస్సుఖీ । ఫాల్గునేజాయతేమర్త్యగజాశ్వనరభూషితః ॥

తా॥ ఫాల్గునమాసమునం బుట్టినమానవుడు సౌకుమార్యముగలవాడును యెల్లకాలము భోగమనుభవించువాడును స్త్రీలకు మిగులనిష్ఠుడును సుఖములనుభవించువాడును యేనుగులు గుఱ్ఱములు కాలుబలములు వీటిచే మిగుల నున్నతి జేందినవాడును నగును.

[ఈ పంక్తులు జ్యోతిషికసిద్ధాంతియు, ప్రాచీనుడును అగు యవనాచార్యులచే రచియింపబడిన 'యవనజాతకము' నుండి యుద్ధరింపబడినవి. ఇచట ఏమాసమున పుట్టిన ఏయేఫలములుగలవో వివరింపబడినట్లే ఈ గ్రంథమున ఇంకను సంవత్సర, అయన, ఋతు, లగ్న, ద్వాదశభావస్థితగ్రహ, దిన, రాత్రి, పక్ష, తిథి, వార, నక్షత్ర, నక్షత్రపాద, యోని, గణ, యోగ, కరిణ, రాశి, శ్రీహభావ ఫలములు వివరింపబడినవి. శ్లోకములకు ఆంధ్రతాత్పర్యము. జాతకఫలాదులు తెలిసికొనుట కుపయుక్తమైనది. డెమ్మిసైజున నూరు పుటలుగల ఈ గ్రంథము వెల 0-8-0 మాత్రమే. దొరుకుచోటు : పిడుగు వెంకటకృష్ణారావు పంతులు, 2/40 శెద్దునాయునిస్థితి, మదరాసు.]

ఇట్టి దంపతులు ఇప్పుడు ఉన్నారా?

[ఈ వ్యాసమున ప్రస్తరింపబడిన నలుగురుపాశ్చాత్యదంపతుల వృత్తాంతములలో దంపతీ భావము అగ్గలముగ తరళించుచున్నది. పవిత్రదాంపత్యము అరుదని మనము భావించు పాశ్చాత్యదేశములకు చెందిన ఈ దంపతుల వృత్తాంతములు మనసారస్వతమునందలి ప్రముద్దరకొఱకు వాపోయిన రురునికథతో, మదాలసకొఱకు దురపిల్లిన కువలయాశుస్వని వృత్తాంతముతో, పురుషానుమరణపుణ్యోత్తరలగు ఆనేక భారతరమణీమణుల చరిత్రలతో, విశ్వతాకారయగు భార్యను విడనాడనొల్లని ఉత్తమమన్వంతరకాలమునాటి బ్రాహ్మణునికథతో జతపడుచున్నవి. అయితే ఈ వృత్తాంతములు పూర్వపుతరమునకు చెందినవి : కావున విడాకులు, ట్రయల్ పెళ్ళిళ్ళు, కంపానియ సేట్ మ్యారేజెస్ ప్రబలియున్న ఈ దినములయందు పాశ్చాత్యదేశములందు ఇట్టి దంపతులు విస్తరించుచుండుటకు అనకాశముండదేమో అని సంశయగ్రస్తులగువారు ఆ విషయమై సమయశాంఖికుడు చారిత్రక ప్రబంధవీధులను పూరించి చెప్పవలయును తమ సంశయములు సిద్ధములనరాదు.]

ఇల్లాలు లేని ఇల్లు వల్ల కాడే.

‘క. సీగారవంబు నీ యను

రాగము నీమైత్రి నీసరసభావంబున్

నీ గరువతనము నీదయ

నీగుణముల్ మఱవవచ్చునే యెన్నఁటికిన్?

తే. భామినీమణి! నీసాంధు లేమిఁజేసి

యలఁతి మజ్జన్మ మిఁక వ్యర్థమునుచుఁదోఁచె

జలజముఖి! నీవు వెడఁబాసి చనుటఁజేసి

యిదిగొ నిన్నియుఁ గొదవలై యిపుడుఁదోఁచె.’

ఎడ్విన్ బూత్ నకు పిన్నుటనాటనే వివాహమైనది. ఆ వివాహము దివ్యమైనదై నది. ఎడ్విన్ పై ఆతని లేబ్రాయపుటాలి పలుకుబడి అవధిలేనిదయ్యెను. పాపము, ఆతరుణ దంపతులు చిరకాలము ప్రపంచసుఖ మనుభవింపలేదు. నిండుయావనమున భార్య మరణించెను. ఎడ్విన్ నకు మద్యమనిన ప్రాణిము, మద్యపానప్రియత్వము ఆతని నిండు జీవితమునే పచ్చముపాడొనరించు నేమో యను

నట్లుండెను. కాని భార్యమరణముతో నాతడు దుఃఖివివశుడై మద్యము ముట్టకుండువాడు. మద్యమునంగతి తలపున బారినతోడనే మరణించిన భార్యకూడ తలపున బారునది. గోణము కట్టునాటనుండియు అగ్గలమైయుండిన మద్యమునందలి ఆతని మమకారమును మరణించియు ఆతని సతి మరలింపగలిగినది. ఆమె మరణముమూలమున నాతడు పొందిన దుఃఖాతి రేకమును ఈ క్రింది ఆతని వాక్యములు కొంతకు కొంత వర్ణింపగలవు. “ఇప్పుడుకూడ ఆమె బ్రతికేయున్నదనుకొనుచు నేను ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె పేరెత్తి పిలుతును. నాగది తలుపులు తెఱవబడిన అలికిడి ఏమాత్రమైనను ఆమె వచ్చుచున్నదను భావముతో తల ఎత్తి చూతును. వేలయెఱుగని సుఖానందములను అనుభవింపవలయునని మేము ఆశపడిన ఈ మాకుటీరముముంగిటనుండి చరచరమని వృద్ధైన మోటారుకారు పోయిన ప్రతిసారియు ఆకారులో నా సర్వస్వమును అనున నాభార్య ప్రణయ స్వరూపము కొఱకు

నేను ఒడలెల్ల కన్నులుగా అన్వేషింతును. నాభారమును భగవంతు డొక్కడుమాత్రమే దింపగలడు. ఏకముఖమున భార్య, తల్లి, సోదరి, బిడ్డ, ఉపదేశకర్త, రక్షణదేవత అయినన్న మహనీయుముగ సేవించిన ఆమె మరణముచే నాకు కలిగిన పెద్దబోటును తీర్చగల వస్తువేదీయు ప్రపంచమున మఱియొకటిలేదు. నాకిప్పుడు ప్రపంచమంతయు గాఢాంధకార బంధురముగా నున్నది. ఎటుబోవుటకు నాకు దిక్కుతోచుటలేదు. ఆమె లేకుండుటచే ఈ గృహము ప్రయాణికులచే పరిత్యజింపబడిన ఓడవలె నున్నది. ఈసాడు ఓడను నడిపించుట ఎట్లో నాకు తెలియకున్నది.'

—Gamaliel Bradford, 'As God made them.'

౨

వికృతరూపమునకూడ ప్రేమించినాడు.

“క. చాలుం జెప్పకు నీ కా
యాలేటికి మేదినిసూధిప! యే నాం
దాలింకేసెదఁ జేకొను
మాలు సుఖార్థంబా వేదనార్థమే చెప్పుమా?”

“తే. కలికి జవ్వనముడివోయి కడుఁగురూప
యై మదీయభామినియుండు నధిప! యట్టి
చైన నయ్యితి నొక్కయెగ్గాడ దాని
కింపు మిగులంక వర్తింతు నిది నిజంబు.”

యాండ్రూ జాక్సన్ ఆతిలోకవీరుడు. రెడ్ యండియనులను నిర్జించినాడు; స్పెయిన్ దేశపు సేనలను గెలిచినాడు; బ్రిటీష్ సేనలను ఓడించినాడు; న్యూ ఆర్జీన్సు పట్టణమును కాపాడినాడు. భాగ్యవంతుడైన ఆ మహాపట్టణమునందలి ప్రజాసంఘమంతయు ఆతనికి పాదాక్రాంతమైయున్నది; ప్రఖ్యాతపురుషు లెందరో ఆ ధన్యవాదము లర్పింప గుంపులు గుంపుల నెట్టకొనివచ్చిరి; అతి

లోకసౌందర్యవిరాజితలగు సుందరీమణులెందరో అతనికి కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ అభివందనము లర్పింప స్వర్ణతో త్రోపులాడుచు త్రోసికొనుచు వచ్చిరి. ఆతని భార్య రాచేల్. ఆమె ఒకప్పుడు అందాలబరిణెయైన యువతియై నాజూకుగా, నవ్వలబండిగా ఉండినది. కాని ఇపు డామె ప్రాయపువ్రాద్దు కై వ్రాలినది. వాపు అనదగిన బలుపుతో ఆమె ఇప్పుడు వికృతాకారయైయున్నది. భాగ్యవంతుడైన ఆ న్యూఆర్జీన్సు రాజధానీ నగరమునకు పేరు ప్రతిష్ఠలుకూర్చగల ఆ దివ్యసుందరులనడుమ తానును ఉండుచో తనభర్తకు అవమానము కల్గింపనగదా అని ఆమె తహతహలాడినది. తహతహలాడియు ఆమె నచ్చినది. ఆమెరాక అచటకూడిన సౌందర్యదర్శితలు, యావనగర్వితులుఅగు సుందరయువతులకు ఒక్కమ్మడిగా సంభ్రమాశ్చర్యములను కల్గించినది. ఆమె ప్రాణములు పొందినడవనేర్చిన విఱుగుడుమానివిగ్రహమువలె నున్నది. సమూహప్రశంసలో ఆమెభర్త ఇలువెడలియున్న ఇన్నినాళ్ళను ఆమె పగటిపూటలను విశ్రాంతి యెఱుగని పనులతో ప్రాద్దు గూకించునది; రాత్రిపూటలను వియోగక్లేశములతో వేగించునది. ఇన్నిదినములును ఆమె ఒక్క ఇంటిపనులనేగాక పాలుపితికి కాచి తోడుపెట్టి పెరుగుచిలుకుట మొదలగు పనులన్నియు చేయునది; పైగా తమ ప్రత్తిపాలముల, ధాన్యపుపొలముల పై పరామరికయు ఆమె చేయవలసియుండునది. పశువులశాలపని పెరటిపని కూడ ఆమెయేచేయవలసి యుండునది. కాగా ఆమె కరములు మోటుదేరి కాయలుకాచినవి; ఆమె విగ్రహము వికారరూపమునకు ఈచబోయినది. జాక్సన్ వీరత్వమును వేయినోళ్ళతో కొనియాడుచున్న

సంఘమే ఆతని భార్య వికృతాకారమును సహింపలేక పోయినది. అలంకరించుకొని ఆ కారరేఖను దిద్దుకొనజాలకుండిన రాఫేల్ యొక్క అవజ్ఞతే ఊమింపరానిదని ఆన్యూ ఆర్గీన్యనందలి వన్నెల విననకర్రలగు వని తలు భావించిరి. కాని జాక్సన్ నకు ఇవియేమి యు పట్టనేలేదు. తన భార్య ఆకారమెట్టిదిగా నుండెనో ఆతడు గమనింపనేలేదు. శత్రువుల దాడినుండి తాను రక్షించిన న్యూ ఆర్గీన్య పట్టణమున తనకు వీడ్కోలిచ్చు సందర్భమున గావింపబడిన పెద్ద విందులో ఆమె ఆతని పార్శ్వవర్తినియై యుండెను. న్యూ ఆర్గీన్య పట్టణపు భాగ్యము, సౌందర్యము, భ్యాతి రాశియై ఆసమయమున ఆతని పాదముల చెంత ప్రవహించుచుండెను. అట్టి మహోత్సవ సమయమున తన ప్రక్కను అట్టి వికృతాకారయగు స్త్రీ భార్యయై మేలగుటకు ఆత డెట్టి అనంగీకారమును కాని చూపించ లేదు. అచ్చట సమావేశమైన మోహినీ స్వరూపములలో వీనుమిగిలిన దేనికంటెను సౌందర్యమున తన భార్య తీసికట్టుగా నున్నదను తలంపే ఆతనికి కలుగలేదనుట సునిశ్చయము. నాట్యక్రీడవసరమున ఆమెనుచూచి పలువురు అపహసించిరి. అపహసించురుగాక! తనకేమి? రాఫేల్ కూడ హసించగలడు. తన భర్త తన్నంత గాఢముగ ప్రేమించునట్లు తానుచేసి కొనగలిగినది. తన ప్రణయమునుండి తన భర్త ఎప్పుడును, ఎట్లును చ్యుతుడు కానేరడు. కాగా వారు నాష్ విల్లియం దలి తమ గృహమునకు తిరిగివచ్చిరి. నడుమ కుంపటి పెట్టుకొని చలికాచుకొనుచు, విలాసముగ ధూమపానము గావించుకొనుచు, కబుర్లు చెప్పకొనుచు సుఖానందములతో రోజు ఒక గడియగా వారు వెళ్ళుచుచిరి. ఆమె భర్త ఆ

మెను దేవీస్వరూపమున ఆరాధించెను. ముప్పదియైదు సంవత్సరముల నిండాలుకాలమున ఆతడు ఆమెను అపూర్వమును, అగాఢమును అగు ప్రణయసముద్రమున తేలి యాడించెను. భర్తవలని అంతటి ప్రేమను చూడకొనగల్గు భాగ్యము ఈ ప్రపంచమున కొలదిమందికే లభింపగలదు.

—Gerald Johnson, 'Andrew Jackson.'

3

“కలిసి బ్రతికినాము: కలిసి మరణింతము.”

“సహచారిణివి గమ్ము సకలకాలమునందు
నిండుఁజందురునిఁ జంద్రకయఁబోలెఁ
నోలుకొలుమొగులు విద్యుల్లేఖయును బోలె
ననుగమింపఁగఁబాడి యతివ మగనిఁ”

... ..

“గీ. తండ్రివంశంబునం దేడుతరములకును
దల్లివంశంబునం దేడుతరములకును
ధవునివంశంబునం దేడుతరములకును
శాశ్వతస్వర్గ సౌఖ్య మీఁ జాలు సాధ్యు.”

ఇది 1912-వ సంవత్సరమున జరిగిన ముచ్చట. అంతవఱకు ప్రపంచమున ఏడడకంటెను పెద్దదియగు ఓడ నిర్మింపబడెను. దానికి ‘ఔటానిక్’ అని పేరు పెట్టబడెను. ఊలిసారి ప్రయాణమున అది లండన్ నుండి న్యూయార్కునకు ప్రయాణమయ్యెను. కాని భగవద్విలాస మెట్టిదోకాని ఆపెద్దయోడ మార్గమధ్యమున మునిగిపోయెను, మునిగిపోవుటకు ముందు స్త్రీలను, శిశువులను చిన్నపడవలపై కెక్కించి పంపివైచి వురుషులందరును ఓడతోబాటు సముద్రగర్భమున చొచ్చిరి. చిన్నపడవపై ఎక్కుటకు నిరాకరించి మునిగిపోవుచున్న ఓడయందే ఉండ మూర్ఛించిన స్త్రీలును అందు కొలదిగానుండిరి. అట్లు ఉన్న

కొద్దిపాటి స్త్రీలలో ఇశాడౌన్ స్ట్రాన్ సతి యొకతె. అయితే ఆమె ఇతర స్త్రీలవలె రక్షింపబడుటకు నిరాకరించి ఓడలో బాటు మునిగిపోవ నిశ్చయించుకొని అట్లు మునిగి పోవుటకు కారణమేమి? మునిగిపోవుచున్న ఓడలోనే ఉండిపోవుచున్న తన భర్తను విడువ నొల్లక. చిన్న పడవలను దించి స్త్రీలను శిశువులను వానిలోనికి ఎక్కించు ఆకంగారులో అతడును, ఆమెయు ఎట్టి గజబిజికాని లేని శాంతచిత్తముతో నుండిరి. వికలచిత్తులైన స్త్రీల వెఱపుడిపి, భయపడిన బిడ్డల బుజ్జగించి స్ట్రాన్ దంపతులు వారిని చిన్న పడవలపయి ఎక్కించువారు. ఈసమయమున అనుక్షణమును ఆతడు తన భార్యనుకూడ ఏదైన నొక చిన్న పడవలో తావుచూచుకొన హెచ్చరించుచునే వచ్చుచుండువాడు. ఎంతచెప్పినను ఆమె వినిపించుకొనలేదు. తుదకు ఆతడు పట్టు బలవంతముమీద ఒకచిన్న పడవలోనికి ఆమెను త్రోసి ఒకచోట అదిమి కూర్చుండబెట్టినాడు. కాని ఆతడు చేయి సడలించిన మరుక్షణమున ఆమె నారిబిగి ఎడలినప్పటి వింటిబద్దవలె చెంగున ఎగసి చిన్న పడవనుండి ఓడపైకి దుమికినది. ఆమెను వారించుటకు అప్పటికే ఒడుపు దప్పిపోయినందులకు విచారించుచున్న భర్త హస్తమును అతికాంతతో పట్టుకొని ఆమె దగ్గరకు తీసికొని భర్త అంగస్పర్శచే కలిగిన సంతోషమున పరవశయగుచు ప్రార్థనామృదూక్తులతో జాలిగదుర ఇట్లు పలికినది. "పలువత్సరములనుండి మనము ప్రాణము ప్రాణముగ కలిసి మెలిసి యుంటిమి. ఇప్పుడు మన మిరువురమును వృద్ధులమైతిమి. నీవు పోవు తావునకు నేనును అనుగమించి వత్తును."

—Newyork Times.

౪

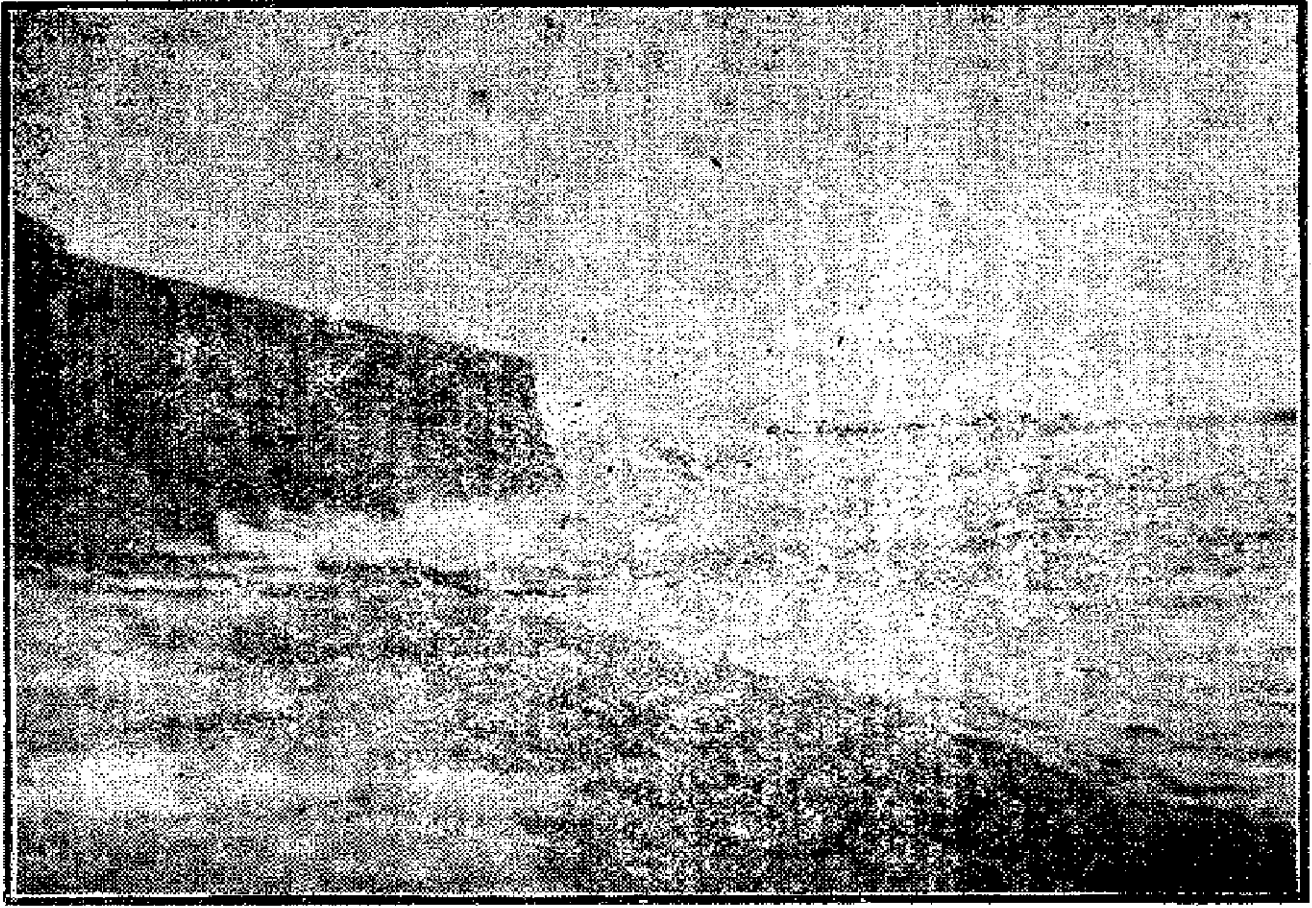
“నీతో ఉన్న ఆసుపత్రియు సుఖధామమే.”
 “తే. అధికమఃఖికో గార్తున కాషధంబు సురుచిరంబుగ భార్యయ చూపె యెందు నొసర భార్యసమేతుడై యున్నవాని కెంతలయ్యును నాపద లెఱుకపడవు.

 క. అలసినెడ డస్సినెడ నాఁ కలి తృప్తయు నైనయెడలఁ గడుకొని ధరణీ తలనాథ! పురుషునకు ని మ్మల భార్యయపాచుఁ జిత్తమున దుఃఖంబుల్.”

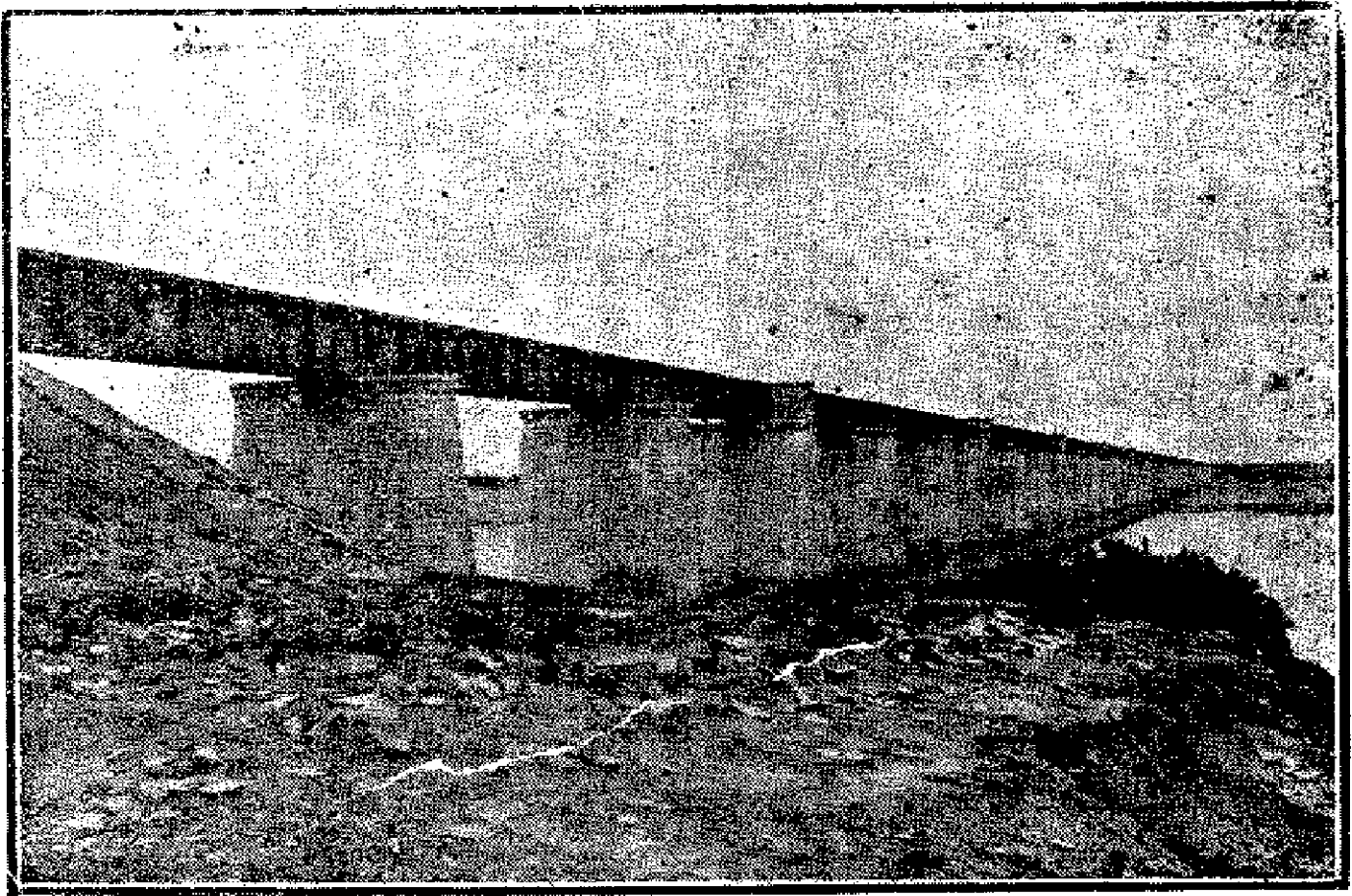
ఒకప్పుడు ఆంగ్ల మహాసామ్రాజ్యమునకు మంత్రిమాణిక్యుడైనవాడు డి.బ్రాలీ. ఆతడు తనముప్పదిమూడవ ఏట తనకంటె వయస్సున పండ్రెండేండ్లు పెద్దదియగు నలుబదియైదేండ్ల వితంతువును-వికాసములేనిదానిని, క్రీడాచాపల్యము కలదానిని వివాహమైనపుడు సంఘము అపహాస్యముచేసెను. అయినను ఆవివాహమాతనికి సమర్పనీయమగు స్వర్ణమును, ఆర్ద్ర హృదయతకు అభయస్థానమును అయ్యెను. నిజమునకు ఆవృద్ధవింతతువు-మేరీయానీ-వికాసములేనిదే. కాని అందువలన కలుగగల ప్రతి బంధకమేమి? ఆమెకు సహజముగు వివేకమున్నది, రాజకీయవిషయములందు చక్కని ఉపదేశములనిచ్చినది, ఎలక్షనులసందర్భమున మగనికి ఎంతయో ఉపకరించినది. క్రీడాచాపలములగు ఆమెమాటలు ఆతనికి ఆనందమును గూర్చి శ్రమను పోకార్చునవి. ప్రజ్ఞాధురీణులగు స్త్రీలెందఱో ఆతనికి స్నేహితురాండ్రుగ ఉండినారు. పరిహాసవిజల్పితములగు వారిపలుకులతోడనే ఆతనికి ఆవిషయమున పూర్ణమగుతృప్తి ఉండినది. కాగా తనభార్య ప్రజ్ఞాధురీణయై అబ్బురపాటుకల్గించు పరిహాసవిజల్పితవాక్యములను పలుకకపోయినను అతని కదియొక లోటుగా కన్పించకుండునది. వివేకశూ

న్యత అనిపింపజాలు నిష్కాపట్యముతో, దుస్తులవిషయమున ఏవపుట్టింపజాలు విడ్డు రపు అభిరుచితో ఆమె తన భర్తతోగూడ పోయిన ప్రతిగొప్పయింటను పరిహాసమునకు గుఱియగుచుండెను. మానధనుడు, ఉచితజ్ఞుడు అగు డిజ్రాలీ ఈవ్యతిక్రమములను కనిపెట్టక పోలేదు. అయినను అతడు పల్లెత్తి ఆమెను ఒకసారియైన కఠినాక్షరకలితములగు మాటల నాడలేదు. చెలిమి, చనువు గల మిత్రు డొక డొకసారి ఆతనితో ఇట్లనెను: “నీభార్య అవి వేకసంభాషణము నీకు ఒక్కసారియైనచికాకు కలిగింపకుండుటకు నీవు రూపొందినశాంతిగుణ మవు కావలయును.” డిజ్రాలీ దాని కిట్లు బదు లుచెప్పెను: “నేను నీ వనుకొన్నట్లు ఆకారము గొన్న శాంతిగుణమును కాను. భర్తలయందు మృగ్యమెయున్న గుణమొకటిమాత్రము నా కడనున్నది. అది ఏదియందువా? కృతజ్ఞత.” తనభర్తహృదయమున నిరంతరము ఉపకార స్మరణము జరుగుచుండిన దనువిషయము మేరీ యానీకి తెలియును. కావున ఆమె ఆతనిని దేవునివలె పూజించినది; ఇంటివలన, నౌకరు లవలన ఆతడు పొందగలుగు ఆనందసుఖము లలో ఎట్టికోఱతయుగలుగకుండ నామె జాగ్ర త్తపెట్టునది. ఒక్కొక్కప్పుడు డిజ్రాలీ పార్ల మెంటులో ఉదయము విదుగంటల వఱకును రాజకీయచర్చలయందు పాల్గొని వచ్చువాడు. వచ్చుసరికి ఆతనికి గృహమున చక్కనిస్వాగ తముకల్గుటకై మేరీయానీ పెండలకడనే లేచు నది; ఇల్లంతయు దీపలక్ష్మ్యులతో దీప్తమగు నట్లు చేయునది; ఇవతాళించుగాలికి వెచ్చంద నమిచ్చుటకు కుంపటిని కణకణనిప్పులతో రాజచెట్టునది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమెయే ఆతనిరాత్రిభోజనమును సెయింట్లుస్తీ ఛెన్ను భవనమునకు గొనిపోయి అతని రాకకోఱకు

గంటలకొలది వేచియుండునది. ఒక్కసారి కూడ ఆత డామెఅనురాగమును త్రోసిరాజ నలేదు. పార్ల మెంటుచర్చలయందు తనకు గలి గిన అపూర్వజయములను పురస్కరించుకొని చేయసంకల్పింపబడిన రాత్రివిందులకు పోవుట నుకూడ నాతడు మానుకొని ఆమె తెచ్చిన భోజనమునే చవులుగొనువాడు. డెబ్బదిపడేం డ్లవృద్ధురాలైన ఆమె నాతడు యవతినివలె ప్రేమించువాడు. ఒకమారు వారిరువురకును ఒక్కసారియే జబ్బుచేసెను. అపుడు ఇరువు రును వారియింట వేఱువేఱుగదులయందుండ పలసినచ్చెను. ఆవియోగమే వారికి భరింపరా నిదయ్యెను. ఒండొరులకు లెక్కలేని ఉత్తర ములు వ్రాసికొనుచు వా రానాలుగుదినములు గడిపినారు. డిజ్రాలీ ఒకసారి ఇట్టిఉత్తరము లలో నొకదానియం దిట్లు వ్రాసినాడు: “పరుండియుండి వ్రాయుచున్న కారణమున ఈఉత్తరము పెన్నిలుతో వ్రాయుచున్నాను. మన్నింపుము. నీవు ఇంతక్రితముపంపినఉత్త రము చాలఆకర్షణీయముగనుండి ఆనందమి చ్చుచున్నది. ఇంతటి ఆనందకరమైన ఉత్తర మును నే నింతవఱకు ఎప్పుడును అందుకొని యుండలేదు. మనఉభయలరుగ్మతతో మనఈ గ్రాస్ వెనర్ కేట్ గృహము ఇపుడొక ఆసుపత్రి యైనది. ఇతరులతోగూడియుండు రాజభవన ముకంటె నీతోగూడియుండు ఆసుపత్రియే నాకు హెచ్చుసుఖకరమైనది. -ఇట్లు, నీ డిజ్రాలీ.” ఆమెమరణానంతరము ఆమెబద్ధానురా గమును భర్తీ చేయగల వస్తు వేదీయు ఆతి నికి లభింపకపోయినది. మిగిలిన జీవితకాలముం తయు నాతడు తనలేఖాపత్రిముల నాలుగుకొ నలను విచారనూచకముగ నల్లటిబోర్డరుతో నల్లపఱచి యుంచువాడు.

కర్నూలు జిల్లా సుంకేసుల : తుంగభద్ర ఆనకట్ట

కర్నూలు : తుంగభద్ర రైలువంతెన

గర్భస్రావపుహక్కు

[‘గర్భస్రావముచేసికొను హక్కుంజవలెను’ అను శీర్షికతో ‘ఆంధ్రభూమి’ ఫిబ్రవరి సంచికలో క్రిమతి బి. వెంకటలక్ష్మమ్మగారు వ్రాసిన వ్యాసమును చర్చించుచు మాకార్యాలయమునకు వచ్చిన అభిప్రాయములలో నాలుగింటిని ఇచట ప్రచురించుచున్నాము. ప్రైమాసమున మఱికొన్ని ప్రచురింపగలము.]

“వితంతువులచేతను; తదితర అనారోగ్యలు, అర్ధహీనలునగు స్త్రీలచేతను మోటుగు నాటువై ద్యసహాయముతో చేసుకొనబడు గర్భస్రావములు నిపుణులగు వైద్యులసహాయమున చేయబడవలెననియు, అట్టివి శాసనసమ్మతము కావలెననియు వ్యాసముయొక్కముఖ్యసిద్ధాంతం. ఏవిధమున గావింపబడినను గర్భస్రావములు భ్రూణసౌత్యాదోషమునాపాదించు సనుమాట యటుంచి స్త్రీజాతి యారోగ్యమును సమూలముగా నాశనమొనర్చుననుట కెట్టి సందేహమును లేదు. అట్టి అవివేకకార్యములు అవినీతికరములు, అశాస్త్రీయములు అనుమాట యటుంచి మనజీవితప్రవృత్తికారకమగు ప్రకృతిమార్గములకు కేవలము వ్యతిరేకమనుట విస్మరింపరాని విషయము. వృక్షలోకమున గూడ పక్ష్యఫలము తనంతనే తరువునుండి పతితమగును. అట్టి పతనము చెట్టునకుగాని పండునకుగాని రవంతయు భాగకముగాదు. కాని అపరిపక్వఫలము నవసరపడి త్రుంచిన చెట్టునుండి జీవసారము చాల సేపటివరకు వాడిపోవుచునే యుండును. కాయకూడ నిరుపయోగమగును. అటులనే గర్భస్రావములుగూడ కలుగబోవు సజీవవృక్షి కి ఇహలోకప్రాప్తి లేకుండ జేయుటయేగాక తల్లి ఆరోగ్యభాగ్యమును కూడ కూకటివేళ్ళతో కూల్చివేయుననుట కేసందేహమును లేదు. కాన సంఘసౌభాగ్యమునకుగాను బలవంతగర్భస్రావములు సంఘమునుండి మాయముగావలెననుట నిర్వివాదాంశము. అట్టి గర్భస్రావములు ప్రస్తుతం మన సంఘంలో జరుగుచున్నవి గనుకను, ప్రభుత్వం తనశాసనములతో వాటిని సమూలముగా నాశనము చేయలేక పోయినది గనుకను వాటిని చట్టసమ్మతంచేయమనడం హత్య, దొంగతనము సంఘమున నేటికిని విరివిగా జరుగుచున్నవిగనుకను, ప్రభుత్వం తన వేయిచేతులుచాచి కూడ వానిని మొదలంట పెరికివేయలేక పోయినదిగనుకను అట్టి హత్యాచౌర్యములను చట్టసమ్మతముచేయుమని నట్లున్నది. అయితే సంఘచౌర్యాగ్యకారణమగు ఈ విషయము నేవిధముగా ఎదుర్కోవలెననునది ప్రస్తుతప్రశ్న. అసర్థదాయకములు, జుగుప్సాకరములునగు గర్భస్రావములను శాసనసమ్మతం చేయుటకంటె, ఇట్టి అక్రమగర్భధారణముచే వుట్టిన బిడ్డలను శాసనములద్వారా సంఘసమ్మతులనుచేసి వారికి పరిపూర్ణపౌరస్వత్వపు హక్కుల నొసగి వారిపై నను వారి జన్మకారకులగు తల్లులపై నను అత్యాచారముదలంచు సంఘమును శిక్షింపబూసవలెను. ప్రథమమున అట్టి బిడ్డలకు ప్రభుత్వసహాయమునగాని, సంస్కర్తలసహాయమున గాని నెలకొల్పుబడ్డ శరణాలయములుండిన ఈ సమస్యపరిష్కారమునకు మిక్కిలి సహకారకములగును. ఇదికాక వితంతువాద్యాహములద్వారా సంకఠసంస్కరణము ప్రస్తు

ఆంధ్రభూమి

గుచున్న విధముననే జరుగవలెను, సంతాననిరోధము బ్రహ్మచర్యము మూలము గాను, అందుకు శక్తి లేనివారిలో సాధనముల మూలమునను- ఇంకను ఆరోగ్యకరమగు విధమునను వ్యాపించవలెను, వీటినిన్నింటిని దాటి యింకను రహస్యగర్భములు కలిగినయెడల పై జెప్పిన విధమున బిడ్డలను కని వారికికూడ ఈ ప్రపంచమున తదితరులతో సమానహక్కులను కలిగించవలెను. వీటికి నైతిక ధైర్యస్థయిర్యములుండవలెను. అట్టి బిడ్డలను కనుటకును, ఈ సమస్య నెదుర్కొనుటకును అచలితమగు శక్తి ధైర్యములుండవలెను. అంతేకాని అవి అసాధ్యములు మాత్రముకావు. కనుక ఈ సందర్భములలో అప్రాకృతము, అనారోగ్యకరము, అపాయకరము, అవినీతికరమునగు గర్భప్రావములు శాసనసమ్మతముకావడమనునూట మన తలంపుల కామడ దూరమున విడువవలెనని నాయభిప్రాయము.”

—సత్య నా రా య ణ, బి. ఏ., బి. యల్.

౨

“ప్రస్తుత సంఘధర్మములకు విరుద్ధమగురీతుల గర్భములదాల్చి, కని పారవై వజ్రకు నట్టియు బ్రతికియుండగనే పాతిబెట్టబడునట్టియు బిడ్డల తల్లులను పై వ్యాసమున రెండు తర గతులుగ విభజించినట్లగుపడుచున్నది. (1) వితంతువులు, (2) భర్తచే విడువబడిన స్త్రీలు. ఈ పై తరగతుల స్త్రీల గర్భధారణము సంఘ మంగీకరింపదు. గర్భధారణయను ఫలితము నకు కారణము ప్రకృతివాంఛయే యని చెప్పబడినది. మానవులు ప్రకృతిని నిరాకరించుట అసంభవమనబడినది. కనుక మానవకల్పితమగు సంఘము అంగీకరించుటయు మానుటయు నొక గొప్ప అంశమేకాదు. గర్భముదాల్చుట కర్మవశమున అయినచో బిడ్డను కనుటయు కర్మవశమే, పెంచుటయు కర్మవశమేయగును. సంఘము నుయ్యబట్టుకొన్నప్పుడు తానుచేసిన యధర్మ (సంఘదృష్టిలో) కార్యమునకు ప్రకృతియు, కర్మము కారణమని తెలియజేసి సునాచూసముగా సంఘమును నోరుమూయించవచ్చునే. తాను కడుపారగన్న బిడ్డయెడ రాక్షసభావము నూనవలసిన వవసరమేలేదే. లేదు సంఘమున కే యొడంబడి ధర్మప్రవర్తనకే కంకణము కట్టుకొన్నచో వాంఛలకు లోబడుటయెట్లు? ప్రకృతివై నను అనుసరించవలెను లేదా ప్రకృతికి విరుద్ధమయినను సంఘమునకై నను లోబడవలయును. రహస్యముగను, సంఘమునకు విరుద్ధముగను గర్భధారణ గావించుకొని హేయముగ చూడబడుట కంటెను విధవలను, మగనిచే విడనాడబడిన స్త్రీలను విధవావివాహముల వలనను, మారుమనువుల వలనను సంఘమున లేకుండ జేయవచ్చును. అప్పుడు బహిరంగముగను ధైర్యముగను బిడ్డల కనవచ్చును. అట్టి సంఘసంస్కరణజేయుట మానివేసి “మే మవినీతికరములగు పనులను రహస్యముగ జేయుదుము, వాని నొనరించుటకు న్యాయశాస్త్రము వచ్చి మాకు గొడుగుబట్టవలయు” ననుటకంటెను దారుణము మరియొకటి లేదు. రహస్యగర్భధారణ న్యాయమే యైనచో ధైర్యముగ సంఘము నేల నిరాకరించరాదు? సరే, న్యాయశాస్త్రమువచ్చి అట్టి స్త్రీలను రక్షించుననియే అనుకొందము. శరీరశాస్త్రము, ఆరోగ్యశాస్త్రము మాటయేమిటి? గర్భప్రావములను గూగు సంకటము లనేకములు. అందు ఊయ మొదటిది. వాటివలన స్త్రీలకు, వారివలననే గాన నకు వేయేల ప్రపంచమంతటికిని నష్టమే. వ్యాసమున ఈ సందర్భ

ముస మరణాన్నిరీతుల స్త్రీలనుగూర్చికూడ వివరింపబడినది. వారు ఆరోగ్యభంగభయమున, దారిద్ర్యభయమున సంతానమక్కరలేనివారు. ఏస్త్రీయైనను తనకు సంతానమక్కరలేదని భావించుచో తత్కార్యసాధనమునకు సంతాననిరోధకమార్గము లనేకములున్నవి. పై కారణములే మూలములైన ఎడల ఆసాధనముల నేల యవలంబింపరాదు? అందులకు సమ్మతించకుండుటకు సంఘమున కేవిధమగు హక్కునులేదే. ప్రభుత్వమువారుకూడా దానిని సిఫారసుచేస్తూ 'బర్తుకంట్రోల్ క్లినిక్సు'ను నియమించుచునే యున్నారు. "మేము కామమునకు లొంగిపోయి ఎట్టిగడ్డినైనను కరచి గర్భధారణము గావించుకొందుము. అట్టి గర్భధారణ మింకాసంఘము ఒప్పుకొనకున్నది. కనుక కొత్తలా తెచ్చిపెట్టి ప్రభుత్వమువారు మమ్ము కనికరించి రక్షింపవలెను" అనుట అవినీతికరమగు కోర్కెను కోరుటయే. కీ॥ శే॥ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారు మొదలగు మహానీయులు స్త్రీలిట్లనేకదురవస్థల పాలయి సంఘమును పాడుచేయుదురను దూరాలోచనగల్గియే సంఘమునే తగురీతిని సంస్కరించుట శ్రేయమనిరి. అట్టి మహాత్ములు వేసిన విత్తులు నేటికి మొక్కలై పరిణమించుచున్నవి. ఆమొక్కలనే మనము సంరక్షించి మహావృక్షముల జేయవచ్చునే. అట్టితరి ఈ పైవిధములగు వ్యాసములకును అందున చర్చలకును అవసరమేగలుగదు. కనిన బిడ్డలను చంపినచో శిక్షించునట్టి న్యాయశాస్త్రమే గర్భస్రావముచేసికొనినగూడ శిక్షించును. గర్భముదాల్చుటయనగా మరియొకప్రాణి యుత్పత్తియగుటయే గనుక గర్భస్రావముగూడ హత్యయే. హత్య పాతకము కాదనజాలము గనుక గర్భవిచ్ఛిత్తి చేయించుకొను లేక చేసుకొను హక్కు స్త్రీలకెట్టియనగును? స్త్రీల రహస్యగర్భధారణమును ప్రోత్సహించుమని ప్రభుత్వమును ప్రార్థించుటకంటె అసందర్భ మింకొకటి కానరాదు. గర్భస్రావము మున్నగునట్టి దారుణకృత్యములు చేయువారిని చేయించుకొనువారిని గూడ ఇప్పటిరీతినే కఠినశిక్షకు ప్రాతుల గావించుచుండవలయును. శిక్షలు ఎంతి కఠినముగానున్నను క్రొత్తనేరములు సంభవించుచునే యుండును కనుక శిక్షించుటనే మానుకొనమనరాదు. హంతకులను నిర్మూలమొనరించినను హత్యలు తగ్గలేదని హంతుకులను శిక్షింపకుండుడనుట ఎంత సబవుగానుండునో; గర్భవిచ్ఛిత్తి చేసికొనువారిని అందుకు సహాయులను ఊమింపుడనుటయు అంత సబవుగానే యుండును. వ్యాసకర్త్రీయద్దేశము సంఘముయొక్క హీనత్వమును తెలుపుటకై నట్లున్నది. అట్లగుచో ఇట్టి దార్శన్యము తొలగించుటకు వేరుదారులు త్రొక్కుటకంటె నిందార్థమగు సంఘమునే సంస్కరించుకొనుట సర్వోత్తమము."

—జ గ న్నా ధ ము.

3

“ప్రపంచములో గర్హింపదగిన విషయములును, సంఘము బహిష్కరించు విషయములు రెండున్నవి. అవి దొంగతనము, వ్యభిచారము. రెండింటిలోన వ్యభిచారము ఎక్కువనిరసింపదగినది. వ్యభిచారమనునది సంఘవిరుద్ధమైన విషయము. ఎవలకల్లు గర్భములను విచ్ఛిన్నము చేసికొనుట ప్రభుత్వవిరుద్ధమైన విషయము. ప్రభుత్వమువారు కఠినశిక్షలు విధించుచున్నారంటే అట్లు విధించుట న్యాయమే. దొంగతనమునకు విధింపనప్పుడు దీనికి విధించక

తప్పకుండా? అట్లు విధించుట న్యాయమేకాదా? గర్భస్రావముచేసికొను హక్కు యుండన యెడల స్త్రీలు నిర్భయముగా, స్వేచ్ఛగా విహరించెదరు. (స్త్రీలనగా ప్రస్తుతమునబట్టి విధవలు, భర్తలచే విడవబడినవారు.) అందువలన జబ్బులపాలగుదురు. అనేక అనర్థములు కలుగును. దొంగతనమునకు ఎంతశిక్ష ననుభవించుచున్నామో, అంతకంటె హెచ్చు శిక్ష గర్భస్రావమునకును, వ్యభిచారమునకును అనుభవింపక తప్పదు. పాపపుషనులను చేయుచు న్నామని జ్ఞానులైనవారికి తెలిసికూడా ప్రభుత్వమువారిని ప్రోత్సహించమనుట కేవలము సాహసము. ప్రభుత్వమువారిని శిక్షలుతీసివేయమనుటకంటె, శీలమునుగురించి విధవలకు బోధించి వారిని సద్వర్తనులనుగా చేయకూడదా? వారిసంఖ్య తగ్గించుటకు శారదాబిల్లును అమలులోనికి బాగాతేగూడదా? మనమామాత్రము పాటుపడకూడదా? గర్భస్రావము హక్కువస్తే వ్యభిచారముచేస్తే గర్భమువస్తుందనేభయము స్త్రీలకు పోతుంది. అందుతో ప్రత్యక్షముగ వ్యభిచారము పురికొల్పబడినట్లు అగును. వ్యభిచారమునన దొక పరిపాటి అవుతుంది. కావున గర్భస్రావపు హక్కు మనకువద్దు.

—పామ ర్తి శీ త మ్మ.

౪

ఈలోకాన్ని పరిశీలిస్తూవుంటే ఒక విశేషం కనబడుతుంది. ప్రేమగల దంపతులకు కలిగే బిడ్డలు అదృష్టవంతులుగా వుంటారనీ, ప్రేమలేనిదంపతులకు కలిగేబిడ్డలు దురదృష్టవంతులుగా వుంటారనీ. అందఱందాలలోకూడా ఈసూత్రం చాలావరకూ వర్తిస్తుంది. ఇప్పుడు ఒకదంపతులు బిడ్డలను కోరుకోరనుకోండి. అటువంటి సందర్భంలో వారికికలిగే బిడ్డలు అదృష్టవంతులుగా వుండరు. బీదవాళ్ళకి విశేషంగా బిడ్డలుండవలసిన అవసరంలేదు, భాగ్యవంతునికి కూడా అనవసరంగా అధికంగా సంతానముండవలసిన అవసరంలేదు. ముఖ్యంగా బీదవారు తమపిల్లల్ని పోషించలేరు. అటువంటి స్థితిలో వారికి సంతానం అధికంగా కలిగితే, ఆ అధికంగా కలిగిన సంతానానికీ నష్టమే, బిడ్డలిని పోషించలేక తల్లి దండ్రులకీ నష్టమే. సంతానాన్ని కోరుకోనప్పుడు గర్భనివారణన ఉపయోగించాలి-బీదవారు జన్మనిగ్రహపద్ధతులు ఎరగవలసిన అవసరం ఎంతోవుంది. అటువంటి సమయాలలోకూడా గర్భంకలిగితే గర్భస్రావంచేసుకొని, కలిగే బిడ్డను దురదృష్టంనుంచీ, తమ్ము అసాఖ్యంనుంచీ రక్షించుకోవాలి. గర్భస్రావం గర్భంవచ్చిన రెండుమూడు నెలలలోనే జరిపితే మంచిది. ప్రభుత్వంవారు ఇప్పుడు ఇటువంటి పనులకు ఒప్పుకోటంలేదు. స్త్రీలు, పురుషులూ కూడా సభలుచేసి శాసనసభ్యులచేత ఈ విషయమై పనిచేయించి గర్భస్రావంచేసుకొనే హక్కు సంపాదించాలి. గర్భవిచ్ఛిత్తి మంచి దని అనేకమంది ఎరిగినప్పటికీ ధైర్యంగా నలుగురిలోనూ చెప్పగలిగినవారు చాలా తక్కువ. ఫిబ్రవరి “ఆంధ్రభూమి”లో బి. వెంకటలక్ష్మమ్మగారు ధైర్యంగా “గర్భస్రావంచేసుకొను హక్కు ఉండవలెను” నే వ్యాసం రాశారు. వారు జంకకుండా తమఅభిప్రాయాన్ని లోకానికి వెల్లడిచేసినందుకై వారిని ఎంతో అభినందిస్తున్నాను.

—తేకుమళ్ళ కామేశ్వరరావు, బి. ఏ; బి. ఇడి.

యడవల్లి సూర్యనారాయణ—దుర్యోధనుడు

రచయిత :

వ. వి. సీతారామయ్య, యం. ప.

[ఆంధ్రనాటకరంగమున దుర్యోధనపాత్రను ధరించి జయప్రదముగ నిర్వహించి ఈ పాత్రధారణమున 'కితనికితం డెసాటి' అని అనిపించుకొన్న ఆంధ్రనటావతంసులలో శ్రీయుత యడవల్లి సూర్యనారాయణగారు తొలుత పేర్కొనదగినవారు. ఇపుడు ఆంధ్రలోకమును మహా నీయముగ రంజింపజేయుచున్న సరస్వతీటాకీస్ వారి డ్రాపడీవస్త్రాప్రహరణముటాకీయందు వారు ధరించిన దుర్యోధనపాత్రనుగూర్చి ఈవ్యాసము పర్యాయలోచించుచున్నది. ఢిల్లీ సుల్తాను యొక్క బంధీనుండి ఆంధ్రరాజు ప్రతాపరుద్రుడు విడిపింపబడునాడు ఆంధ్రునిప్రజ్ఞను, మొగలాయిచక్రవర్తుల ఆస్థానమును రసగంగాలహరిలో దేల్చిన జగన్నాథపండితరాయలకౌలము నాడు ఆంధ్రునివైదుష్యమును చవిచూచియుండిన ఢిల్లీ యగరము నేడు ఈసరస్వతీటాకీసువారి డ్రాపడీవస్త్రాప్రహరణముటాకీప్రదర్శనముమూలమున ఆంధ్రునినాట్యకళాకాశల్యమును గుఱుతెఱింగినది. భారతరాజధానీనగరమున ప్రదర్శితమై ఆంధ్రునాట్యకీర్తికి రాష్ట్రోత్తరభాగములందు కూడ దివ్యతరప్రచారమును తెచ్చిన ఈ డ్రాపడీవస్త్రాప్రహరణముటాకీయొక్క విశేషజయము నకు కారణభూతులగు నటరాజులం డొకరగు శ్రీసూర్యనారాయణగారి పాత్రధారణమును పర్యాయలోచించు ఈవ్యాసమును ఆంధ్రభూమి విశేషమగు ఆమోదములో ప్రచురించుచున్నది.]

నాట్యకళయొక్క వివిధరీతులను సమగ్రముగా పరిశీలించి, సంస్కృతాంధ్రములందలి కావ్యనాటకప్రబంధాదుల రసావస్థల సవగతముచేసికొని, విద్వాంసుల అభిప్రాయముల గుర్తెరిగి, సిద్ధుల ప్రయోగవైఖరుల సాధించి ప్రసిద్ధనటగాయకుల కళావైదుష్యమును అనుభవించి, నిరంతరకళారహస్యజ్ఞానతో, కళోపాసనగావించుచున్న ఉత్తమాంధ్రనటులలో ముఖ్యుడు యడవల్లి సూర్యనారాయణ!

పండితవంశమున పుట్టినాడు. జననమాది కళాసంక్తిగల స్వభావము. దానికితోడు సిరి సంపదలు గలవాడు. సహజమైన కంఠమాధుర్యముగలిగిన యాతనికి గానకళయందలి ఉత్తమసాంప్రదాయముల నన్నేషింపకొర్చి జనించినది. రసాభిలాషికి గావలసిన సౌకర్యము

లన్నియు ఆతనికి భగవంతు డిచ్చియుండుటచే వ్యయప్రయాసలను లెక్కచేయక భారతదేశమందలి ప్రసిద్ధనటగాయకుల గొప్పదనము నన్నేషించి అనుభవించినాడు. పుట్టుకతోడనే ఆతనియం దున్నకళాస్వరూపము ఆనూతనసంస్కారముతో దేదీప్యముగా వెలుగజొచ్చినది. అచిరకాలములోనే ఆంధ్రదేశమందలి నటరాజుగా వినుతికెక్కినాడు.

జన్మతః ఆతనికున్న సిరిసంపదలు, సిరిసంపదలకుతోడు గాత్రనూధుర్యము. గాత్రనూధుర్యమునకు తోడు అభ్యాసఫలితమైన గానకళాసంస్కారము, వీటన్నిటికీతోడు రాచవిగ్రహము, సూర్యనారాయణను ప్రసిద్ధరాజభూమికలకు మొదటితరగతియోగ్యతల నిచ్చినవి. దుష్యంతుడు, వత్సరాజు, సత్యవంతుడు,

దుర్యోధనుడు మొదలగు నాయకపాత్రల నసామాన్యముగ నటించి పండితప్రశంసలను, రాజసన్మానములను, విమర్శకులమెప్పులను అందుకొనినాడు. అందున ఆతని దుర్యోధనభూమి కాధారణము నిరుపమానము!

దుర్యోధనుడు మొదటినుండియు దుర్మార్గుడుగ చిత్రింపబడినాడు భారతకథయందును, దానికిసంబంధించిన నాటకములయందును, అదియైనను ఇతరపాత్రల సంభాషణాదులవలననేగాని దుర్యోధనుని వాచికప్రవర్తనాదులవలన గాదు. పాండవులయెడ నీతనికిగల ఈర్ష్యనైజముగా నెంచబడినది. ఆవిధముగనే వివిధపాత్రల వచనములవలన ప్రకటించబడినది. కాని ప్రధానపాత్రలయొక్క గుణవిశేషములను ఆయాపాత్రలు కథలోని వివిధాంశులలో మాపు ప్రవర్తనవలన తెలియజేయనగును. అంతియకాని ఇతరపాత్రలవర్ణనలవలన చేయుట రసోత్పాదనకు పాత్రపోషణకు భంగకరము. దీనిని చక్కగా గమనించినాడు సూర్యనారాయణ. తత్ఫలితమే 'నాపదీవస్త్రాపహరణ' నాటకమందలి ఈతని ప్రసిద్ధస్వగతము!

అంతియగాక దుర్యోధనుడు చక్రవర్తివ్యాసమహర్షి మనుమడు. గాంధారివంటి మహాపతివ్రతకుమారుడు. బలరాముని శిష్యుడు. భీష్మాశ్వత్థామాదియోధాగ్రేసరుల మన్ననలను నిత్యము అందికొనువాడు. అటువంటి రారాజు ఈర్ష్యావేశముపొందినను సామాన్యదురహంకారప్రచుత్తునివలె సంచరించునా? సోదరులచేత ఆహ్వానింపబడి, పోయి, వారిచేత సామాన్యమానవునికి సయితము క్రోధము రగుల్గుల అపమానము పొంది, అదివరకే పరరాజౌన్నత్యము సహింపని రాచనైజము రేకెత్త, అనూయాగ్రస్తుడగు చక్రవర్తియొక్క ఆంతరంగకహృదయమును తననటనా

కాశల్యముతో విప్పిచెప్పగల్గినాడు. సూర్యనారాయణ! ఎంతసోదరుడైనను రాజరాజే! అటువంటివాని కెటువంటి యవమానములు ప్రాప్తించినవి మయసభాలోకనసమయమున! ఆడువారిచేత నవ్వబడి గేలిసేయబడటా! రాచబింకముతో నడచుచూ సభాంతరమున నీటబడి తమ్ములచేత హాస్యముగావింపబడుటా? కోపమువచ్చినదన్న ఆశ్చర్యమేమి?

ఇంటికి తిరిగివచ్చినాడు రాజసూయమునుంచి. తదాది ఆతనిమనము వ్యాకులమైనది. పాండవులవై భవము. పైన తనకుగలిగిన యవమానము. అనూయ. కసి. ఫలితముగా బ్రతుకుపై రోత. ఇప్పట్లున సూర్యనారాయణ రారాజుయొక్క దుర్భరమానసికావస్థ కనులకుకట్టినట్లు చిత్రించినాడు. 'భీష్మద్రోణాశ్వత్థామాది యోధానుయోధులందరు నొక్కపాండవభటునకు చాలరు' అని శకునికి తెలియజేయునప్పుడు ఆతని మానసప్రవృత్తి చక్కగా గోచరించినది. సూర్యనారాయణకు కీర్తినిగడించిన పాత్రధారణలలో దుర్యోధనభూమిక ప్రధానము, అందున నాతడు మయసభను చూచివచ్చినపిదప దుర్యోధనుని మానసికప్రవృత్తిని గోచరింపజేయు 'స్వగతము' ముఖ్యము. పాండవుల రాజసూయయాగాచరణమే దుర్యోధనునియందు అనూయను రగులగొల్పినది. మయసభలోని దుర్భరావమానము దానిని క్రోధముగా మార్చినది. రారాజై, సూర్యురుతమ్ములకు అన్నయై, భీష్మద్రోణాశ్వత్థామాది యోధానుయోధులకు ప్రభువై, కర్ణునివంటి యుద్ధకుశలునకు మిత్రుడై కూడ ఇంతటియవమానముపొంది ఏమని జీవింపగలడు? జీవితముమీదనే అసహ్యత జనించినది. మేలుకొల్పవచ్చిన ప్రాతఃకాలయామినులను విదలించినాడు. దగ్గరకు

శ్రీ యడవల్లి సూర్యనారాయణ—దుర్యోధనుడు

వచ్చిన భార్యను దూరముగ నుంచినాడు. ఒంటరియై ఆలోచనలో మగ్నుడై నాడు. ఊరడింపవచ్చిన నూమయగు శకునిని సైతము నిరసించినాడు. ఆతనికి పాండవులపై కసి దీర్చుకొనునంతవరకు మనశ్శాంతి యెక్కడిది?... శకునినలహా వచ్చినది. నూతనసభాప్రవేశ మహోత్సవవ్యాజంబున పాండవుల రప్పించి జూదమున నోడించుటకు నిశ్చయించినాడు. ప్రతిఘట్టమునందును సూర్యనారాయణచూపిన నటన యద్భుతము.

జూదమాడునమయమున, తనకు మయసభలో జరిగిన అవమానమునకు ప్రతీకారము జరుగుచుండ నాతనియూనందము రాచమర్యాద నతిక్రమించకుండ దర్పముగా నున్నది. పంచభర్తృకయగు ద్రౌపదిని సభకు దీసికొనివచ్చి యవమానపరుప యత్నించునపుడు, అట్టిపని కొడిగట్టిన నృశంసులవంశము నశ

మొందునని విదురుడు సూచించినపుడు “మా నరక్షణమో, వంశనాశమో” జరుగవలెనను దుర్యోధనుని దీక్షావాక్యములయందలి గాంభీర్యము, పట్టుదల, పతితుడై పోవుచున్న ఒక ప్రసిద్ధపురుషుని మానసికస్థితి సూర్యనారాయణ చక్కగా చిత్రించినాడు. ఒకతలవిదలింపుతో దుశ్శాసనునకు సూచన గావించినాడు.

చిరస్థాయిగా నుండదగిన సూర్యనారాయణ దుర్యోధనభూమికాధారణము సరస్వతీటాకీసువారి ‘ద్రౌపదీవస్తా’ ప్రసారణమున స్థిరత్వము పొందినది. రంగస్థలమునకంటె ‘తాపీగా నతించుట’ (Controlled acting) యవనికిమీద ఎక్కువగా అవసరము. అది అభ్యాసమున తక్కువవమో తనఅభినయము పూర్తివికాసము పొందకున్నను తనపేరును నిల్పుకొనినాడు సుప్రసిద్ధదుర్యోధన భూమికాధారుడు సూర్యనారాయణ!

ధన్వంతరినిఘంటువు.

నిఖిలాయుర్వేదసారసర్వస్వవేదియగు ధన్వంతరిచే రచింపబడిన నిఖిల పదార్థనాగుగుణ ప్రతిపాదకమైన వైద్యనిఘంటురత్నము. ఇది సింగరాజు కామాశాస్త్రిలవారిచే ఆంధ్రీకరింపబడినది. గవర్నమెంటు ఇండియన్ మెడికల్ స్కూలులో ఉపాధ్యాయులుగా నుండిన కీ. శే. ఆయుర్వేదవిశారద, ఇ. సో. తి. వేంకటాచార్యులు, ఏ.ఎం.ఎ.సి. వారిచే పరిష్కరింపబడినది. ఈ గ్రంథముయొక్క ఐదవకూర్పు ప్రతులు చాలరోజులక్రితమే అయిపోయినవి. వాని ప్రతులకొరకు ఈనడుమ పలువురు వ్రాసి ఆశాభంగము పొందియున్నారు. ఇప్పుడు ఆరవకూర్పు ముద్రించియున్నాము. విడుగువారి వైద్యగ్రంథముల ప్రసిద్ధినిగూర్చి మీకు ప్రత్యేకముగ చెప్పనక్కరలేకనే తెలిసియున్నది. కావున ఈ గ్రంథమునకు వెంటనే ఆర్డరుపంపవలసినది. ప్రతిఒక్కరికికీ వెల రూ. 2-8-0.

వి.డు.గు - వేంకటకృష్ణారావుపంతులు,
2/40. పెద్దినాయని వీధి, మింటుబిల్డింగ్సు, మదరాసు.

విజ్ఞానసంపాదనావసరమున వివిధవిషయములందు కలుగు సందేహములను నివారించుకొన వత్రికాముఖమున జిజ్ఞాస సలుపుటకును— ఇందలి ఏ ఒక్క జిజ్ఞాసకైననుసరే సరియైన సమాధానము తెలియింప న్నచో దానిని కూడినంత సంగ్రహముగ వ్రాసి, ప్రచురణార్థము పంపుటకును ఆంధ్రభూమి పాఠకులను ప్రార్థింతుము. —సంపాదకుడు.

౧౨. గర్భస్రావానంతరకృత్యములు

గర్భస్రావమైనపిమ్మట తిరిగి గర్భముధరించుటకు ఎంతకాలము వ్యవధిఉండిన మంచిది? తిరిగి గర్భస్రావము కాకుండ తీసికొనతగిన మెలుకువలుఏమి?

—దుశ్య సత్యవతీదేవి.

౧౩. వృద్ధపురుష పునర్వివాహము

హిందూసనాతనిష్ఠవృద్ధులు భార్యచనిపోయినను లేక జీవించియున్నను స్మృతికార్ల నూత్రముల నతిక్రమించి కన్యలను పునర్వివాహములు చేసికుంటూ వున్నారు. వీరికి శాస్త్రసమ్మతమైన శిక్షఏమి? సంఘ బహిష్కారమేనా?

—బేతిరెడ్డి గోవిందరెడ్డి.

౧౪. రంగాజీ : మోహనాంగి

ప్రాచీనాంధ్ర కవయిత్రులలో రంగాజీ, మోహనాంగి అను పేరుగలవారుండిరా? ఉండినచో వారు ఏగ్రంథములు రచించిరి? వారెప్పటివారు? ఎచ్చటివారు?

—అడిదము వేంకటరామారావు.

౧౫. అభ్యంగస్నానము సౌందర్యనాశకమా?

అభ్యంగస్నానము సౌందర్యవర్ధకమని ఎల్లరంగీకరించినదే. ఇందుకు నిరుద్ధముగా- తనసౌందర్యముచేత దేవలోకవాసియగు ఊర్వసినికూడ భూలోకమునకు ఆకర్షించిన పురూరవచక్రవర్తి అభ్యంగస్నానము వలన సౌందర్యము గోలుపోయినను పురాణకథ కలదని ఒక రసంచున్నారు. అట్టికథ నిజముగా కలదా? ఉన్నచో అది అభ్యంగస్నానమువలననే పురూరవుడు సౌందర్యము పోగొట్టుకొనెనని చెప్పచున్నదా?

—తిరువీధుల తాయారమ్మ,

౧౬. బల్లిపాటు ఫలములు

ఇవి శ్రీలకును పురుషులకును కూడ చెప్పబడినవి. శ్రీసంభోగము శ్రీలకు సంభవింపనిమాట వాస్తవమే. అంతమాత్రముచేత శ్రీల కీఫలములు వర్తింపవని చెప్పటకు వీలులేదు. అట్లు చెప్పచో నొక చిక్కువచ్చును. 'నాసికాయాం సాభాగ్యం' అని కలదు. ముక్కుమీద బల్లిపడుచో నయిదవతనము హెచ్చుగునని దీనికర్థము. ఇది పురుషులకు వర్తింపదు. అంతమాత్రముచేత బల్లిపాటుఫలములు పురుషులకు చెప్పబడలేదనరాదు కదా! ప్రత్యేకము పురుషులకుగాని శ్రీలకుగాని వర్తించుఫలములు దక్కమిగిలినవన్నియు నందఱకు సామాన్యమేయని చెప్పవలెనని దీనివలన తేలుచున్నది. పతనస్థల విషయమున గూడ నీవ్యవస్థను గుర్తెఱుగవలెను. 'స్తనయుస్మే దోషః' అని కలదు. స్తనములమీదపడుచో దోషమని దీనికర్థము. దీనిబట్టి గౌళీపతనప్రశంస జవరాండ్రవిషయముననేకాని పురుషులవిషయమున చేయబడలేదని తలచుటకు వీలులేను కదా!

౧౭. కందాయఫలమునగైరా

ఒకనికొక సంవత్సరమందు నాదాయముకంటె వ్యయము మూడురెట్లు హెచ్చుగనుండునని చెప్పినంతమాత్రమున వానికాయేజ్జేమైన ధనలాభము కల్గినో కల్గినో తేలేదు. సాధారణముగ ప్రతిసంవత్సరమునను వానికుండు నాదాయమే యీ సంవత్సరముకూడ నున్నను క్రొత్తగ నేరైన నాధికలాభము వచ్చిపడినను గూడ వ్యయము ఆదాయమునకు మూడురెట్లుండుట తప్పదని యాదాయవ్యయపట్టిక చెప్పుచున్నది. కాని లాభము వచ్చునో రాదో చెప్పటలేదు. ఈ విధముగ నాదాయవ్యయపట్టిక చెప్పకుండ వదలివైచిన విషయమును కందాయఫలము చెప్పుచున్నది. దానివలన నాధికలాభము కల్గినని తెలియుచున్నది. కాన కందాయఫల మాదాయవ్యయపట్టికకు పూరకముకాని విరుద్ధముకాదు.

—జటావల్లభుల పురుషోత్తము, ఎం, ఏ.

కారవుశనగలు

ఒక్కొక్క ఈతకి ఏనుగు ఒకపిల్లని, సింహం మూడుపిల్లల్ని, పెద్దపులి ఐదుపిల్లల్ని, పంది పది పిల్లల్ని పెడుతుంది అంటారు. ఇందులో మనశ్రీలు ఇంతవఱకూ ఒక్క ఏనుగు నేపోలి ఉండేవారు. ఒక్కొక్కప్పుడు అరుదుగా కవలపిల్లల్ని కనడంకూడా ఉండేది. కాని ఇప్పుడు మానవజగత్తులో జన్మనిగ్రహాన్నిగూర్చిన ప్రచారం హెచ్చుఅయినకొద్దీ మనశ్రీలు తమవ్యక్తిస్వతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించుకోడానికి ఒకేకాస్తున సింహాల్లాగు ముగ్గురేసిపిల్లల్ని, పెద్దపులుల్లాగు ఐదుగురేసిపిల్లల్ని, పందుల్లాగు పదుగురేసి పిల్లల్ని కనడం ప్రారంభించారు. కొన్నాళ్ళక్రితము దియోనిలో ఒకశ్రీ పెద్దపులిలాగు ఒక్కసారి ఐదుగురుపిల్లల్ని కన్నది. ఈరికార్డునుకూడ తలదన్ని ఈ నడుమ బరోడాసంస్థానంలో ఉలాఖ గ్రామంలో ఒకశ్రీ ఒక్కసారిగా ఏడుగురుబిడ్డల్ని కన్నది. ఈ ఏడుగురు బిడ్డల్లో ఇద్దరుమాత్రమే మగపిల్లలు; మిగిలిన ఐదుగురూ ఆడపిల్లలు. ఈ ఐదుగురు ఆడపిల్లలూ పెద్దవారైనతరువాత శల్లిపోలికేవచ్చి ఒక్కొక్క కాస్తుకే ఏడుగురేసి చొప్పున పిల్లల్ని కనడం ప్రారంభిస్తే వేసా రామేశంగారిలాంటివారు లక్షమంది సంతాననితోధప్రచారం ఎంతతీవ్రంగా చేసినా ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదని మనవిచేస్తాను.

... ..

హైదరాబాదులో త్యాగరాజోత్సవ సందర్భంలో ఆఖరురోజున చెప్పబడిన సీతాకల్యాణం హరికథలో గౌతమవేషధారి అయిన ఇంద్రుడు అహల్యను కామానికి ఎట్లు ప్రేరేపించెనో విస్తరిస్తూ ఉండగా ఒకరు లేచి సోదరీమణులు ఉన్నారుకొబట్టి అట్టి శృంగార వర్ణన విపులపరచడని కోరగా దాసుగారు మాని వేశారు. ఇటీవల నెల్లూరులో జరిగిన మొల్లజయంతి సందర్భమందు నిండుసభయందు సోదరీమణుల నమమైన ఒక విద్యాధికుడు శృంగారపద్యాలు చదివి

వినించాడు. ఎవరుకాని ఆయన్ని మానమనలేదు; చివరకంటూ చదివితేగాని ఆయన మానలేదు. దీనికి కారణం హైదరాబాదు తెలుగువారికంటే మనం హెచ్చు నాగరికులం, హెచ్చు విద్యావంతులం అవడమే.

... ..

ఒక ప్రకటన—'వరుడు కావలెను : కన్యవయస్సు 14 సంవత్సరములు. పిల్ల అందకత్తె. కాని వినికీడి కొంచెము తక్కువ. మాటలోపము క్రమముగ చక్కపడుచున్నది. ఈపిల్ల పేరట కొన్నివేల రూపాయిల డిపాజిట్టుకలదు. పిల్లకు 18 సంవత్సరములు నిండినవెంటనే ఆ మొత్తము ఆమెస్వాధీనమగును. వెంటనే దర్ఖస్తులు పంపదగును.'—ఇంతవఱకూ పెళ్ళికాకుండా ఉన్న చిత్రకారులకు మంచి అవకాశంవారికింది. ఈపిల్లను పెళ్ళాడిన చిత్రకారుడికి మోడల్ గా ఉంచుకోదగిన మనిషినిగూర్చి ఇబ్బంది ఏమిన్నీ ఉండదు. పిల్ల అందకత్తె కొబట్టి మోడల్ కు బాగా ఉపకరిస్తుంది. వినికీడి తక్కువైనా, మాట్లాడడం లోపమైనా మోడల్ గా ఉండడానికి అడ్డం రాను. చేతినంజ్జలతోటే అభిప్రాయవ్యక్తీకరణం జరిపించుకోవచ్చు. ఆర్టిస్టుకు వుపయోగించినట్లు ఈ మె ఇతరవృత్తిగల భర్తకు వుపయోగపడలేదు. కాబట్టి ఆంధ్రచిత్రకారుల్లో ఎవరో ఒకరు ఈమెను వెంటనే వివాహంఅయి మోడల్ గావుంచుకొని నాలుగేళ్ళపాటు చిత్రాలు చిత్రించి డబ్బుస్వాధీనమవడంతోటే వాటిని ప్రదర్శనాలకు పంపించడం, విదేశాలకు పంపి ముద్రించి తెప్పించడం మొదలైనవి చెయ్యవచ్చు. కొబట్టి చిత్రకారులు వెంటనే ఈ విషయమందు తమతమ అదృష్టాల్ని పరీక్షించుకొందురుగాక!

... ..

సెగరోగమును కుదుర్చుటకై న మందునుగూర్చి

ఒక ప్రకటన—'జీర్ణించిన సెఘ సవాయిలకు : ఈ శ్వరునకు త్రికూలం, విష్ణునకు చక్రమువలెనే మాకీ వెనీరియల్ గన్ స్వంతాయుధము. ఇది మాకు సెప్పవలు.' ఈ ప్రకటన చూడంతటనే శివుడున్నూ, విష్ణువున్నూ ఏమనుకుంటారో? మనస్సులో ఏమనుకున్నా పైకిమాత్రం కోపపడరనుకుంటాను. ఏమంటే శివవిష్ణులలో ఈవిషయాన్ని గూర్చి ఏమాత్రం కోపలక్షణాలు పైకి కనిపించినా ఈ ప్రకటనకర్తలు తమ స్వంతాయుధాన్ని వారిమీదికి జారీచేయవచ్చు. సాయుధులతో యుద్ధం చెయ్యడానికి అందరికీ లాగే శివవిష్ణువులకు కూడా పురాణకాలంనుంచీ భయమే.

... ..

కట్టమంచి రామలింగా రెడ్డిగారికి మొగంమీద పెద్ద పుట్టుమచ్చ వుంది. నేను హైస్కూలులో చదువుకునే రోజులందు ఒకసారి ఆయన మాస్కూలుకు వచ్చేరు. అప్పుడు నామిత్రుడు ఒకడు రెడ్డిగారి మొగంమీది పుట్టుమచ్చను చూపి ఈయన చాలా అద్భుతమవుతుడన్నాడు. అప్పట్లో నాకే విషయమందు ఆట్టే నమ్మకం లేకపోయింది. కాని యిటీవల చిత్తూరు జిల్లాబోర్డు అధ్యక్షుని ఎన్నికయందును, కాకినాడ ఆంధ్రరాష్ట్రీయసభాధ్యక్షుని ఎన్నికయందును లాటరీ రెడ్డిగారిపక్షం. అవడంతోనే రెడ్డిగారి పుట్టుమచ్చ ప్రభావం నిజమేనని నాకు తోచింది. కాని మాతూర్పుగోదావరికి చెందిన ప్రబుద్ధాంధ్రసంపాదకులకు మాత్రం ఇంకా రెడ్డిగారి అద్భుతం అవగతంకాలేదు కాబోలు రెడ్డిగారు తిరిగి ఆంధ్రయూనివర్సిటీ వు సాధ్యక్షులు కావడాన్ని ప్రతిఘటించారు. ఈ ప్రతిఘటనకూడా వారి హిందీవెల్లవ ప్రతిఘటనలాగా నిష్ప్రయోజనంగా వుండింది. పుట్టుమచ్చలు గుర్తించకుండా సంపాదకుడు కలంనడిపించకూడదని ఇందు వల్ల తేలుతూంది.

... ..

హిందూదేశమందు ఎందరిదేవుళ్ళకేనా దేవాలయాలున్నాయి, వారివారికి పూజలూవున్నాయి. బ్రహ్మదేవుడికిమాత్రం ఒక్కచోటతప్ప మఱిరెండోచోట

ఈ విశాలభారతదేశమందు దేవాలయంలేదు. ఆలయమేలేదే ఆయనగారికి పూజలు జరగడానికి ఇక ఆస్కారంఏదీ? బ్రహ్మవిషయం ఇట్లాఅవడానికి కారణం ఏమిటి? మరి ఆయన భార్య ఆయన సరస్వతికి 'సరస్వతి నమస్తుభ్యం' అని యింటింటా పూజలే. సరస్వతి బాగా చదువుకుంది కాబట్టి ఆమెకు పూజలు ఏర్పడి ఆమెభర్తకు అవి లేకుండాపోయివుంటాయనీ, చదువుకున్న భార్య ఇట్లు మగనికి అపూజ్యత తెస్తుందని ఇందువల్ల స్పష్టమవుతుందనీ పూర్వాచారప్రియుడైన మిత్రు డొకడు అంటున్నాడు. ఈ వాక్యం సత్యదూరమైందని రుజువుచేసి చదువుకున్న భార్యలు తమభర్తలకు అపూజ్యత తేరని నిర్ణయించి చెప్పవలసిన బాధ్యత స్త్రీలఅభివృద్ధికొరకు నిత్యము తంటాలుపడుతున్నామని చెప్పకొనే వారిపై నిలచి వుంది. బాధ్యత తెలిసిన పెద్దలయితే వారిపనికి వెంటనే పూనుకోవలసి వుంటుంది.

... ..

'పాలుతీయుమనిషి'ని గూర్చి ఒకానొక మాస పత్రికలో ఇట్లావ్రాయబడ్డది : "పాలుపితుకు మనిషి మురికిగానుండు వస్త్రములనుధరించి చేతులను శుభ్రముగా కడుగుకొని పాలుపిండవలెను." చేతులు శుభ్రంగా ఉంచుకొన్నట్లే బట్టలుకూడా శుభ్రంగా ఉంచుకుంటే ఏమన్నా ప్రమాదంఉందా? 'ఏకాకిగా వెలువడే దినపత్రికల (అదే మాసపత్రికలో మరోచోటి ప్రయోగం)లో' ఇట్లాంటి తప్పులుంటే వుండవచ్చుగాని 'ఏకాకిగా వెలువడే' మాసపత్రికలో ఉంటే ఎట్లా? ఇంతకూ 'ఏకాకిగా వెలువడే దినపత్రికలు' అంటే ఏమిటి ఆర్థం? రామచంద్ర!

... ..

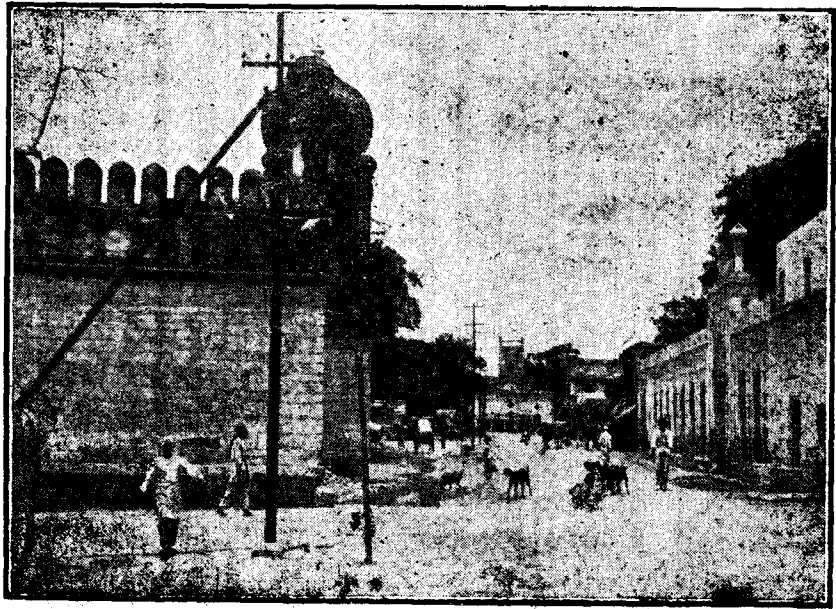
గతమాసపు 'కారపుశనగ'లో 'జనవరి ఆంధ్ర భూమియందు కారపుశనగలు చదివి గృహలక్ష్మీ ప్రాప్రయిటరీ సంపాదకులు చేమకూరవాని వాక్యమును పింగళి నూరన్నకు ముడిపెడుతూ సంపాదకీయము వ్రాసిన అప్పటి గృహలక్ష్మీ సహాయసంపాదకులగు శ్రీయత పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి గారిని పిలిచి యీ

కారపుశనగల ప్రస్తావన తెచ్చి అది యొక నెపముగా ఎన్ని వారిని పనిలోనుండి తొలగించినారని తెలియ వస్తోంది! అని నేను వ్రాసినదానికి బదులుగా శ్రీ యుత కృష్ణమూర్తిగారు ఆంధ్రభూమి సంపాదకులకు వ్రాసిన లేఖను ఆ సంపాదకులు నాకు పంపినారు. ఆం దిట్లున్నది: 'సంపాదకమహాశయా! కడచిన యాంధ్రభూమి సంచికయందు కారపుశనగలలో నన్ను గూర్చి ప్రస్తావించుచు చేమకూరనుడి పింగళికి మడిపెట్టుటవల్ల నే నుద్యోగమునుండి తొలగింపబడి తిననుమాట సత్యముకాదు. ఆముడి నేను వేసినది కాదు కాబట్టి యందువలన నేను తొలగింపబడుట లేదు. అయిన నొకయంశముమాత్రము చెప్పవలెను. అది యేదన ప్రాప్రయిటరు గా రీముడివిషయమున మీ సంచికయందు మునుముందు చేయబడియుండిన ఖండ నముగూర్చి నాతో మాటాడియుండిరి. ఆతప్పడు ముడి వ్రాత శ్రీయుత చదువుల రామచంద్రయ్యగారే వ్రాసి యుండుట శ్రీవారెగియుండియు మరల నన్ను బిలచి యడుగుటకుమాత్రము నేను విచారింపబడితిని; అయిన మేకపిల్ల వంటి యాశ్రితుడను నేనేమి చేయ గలను? పొమ్మన్నారు. పోయినాను. అదియు నొక

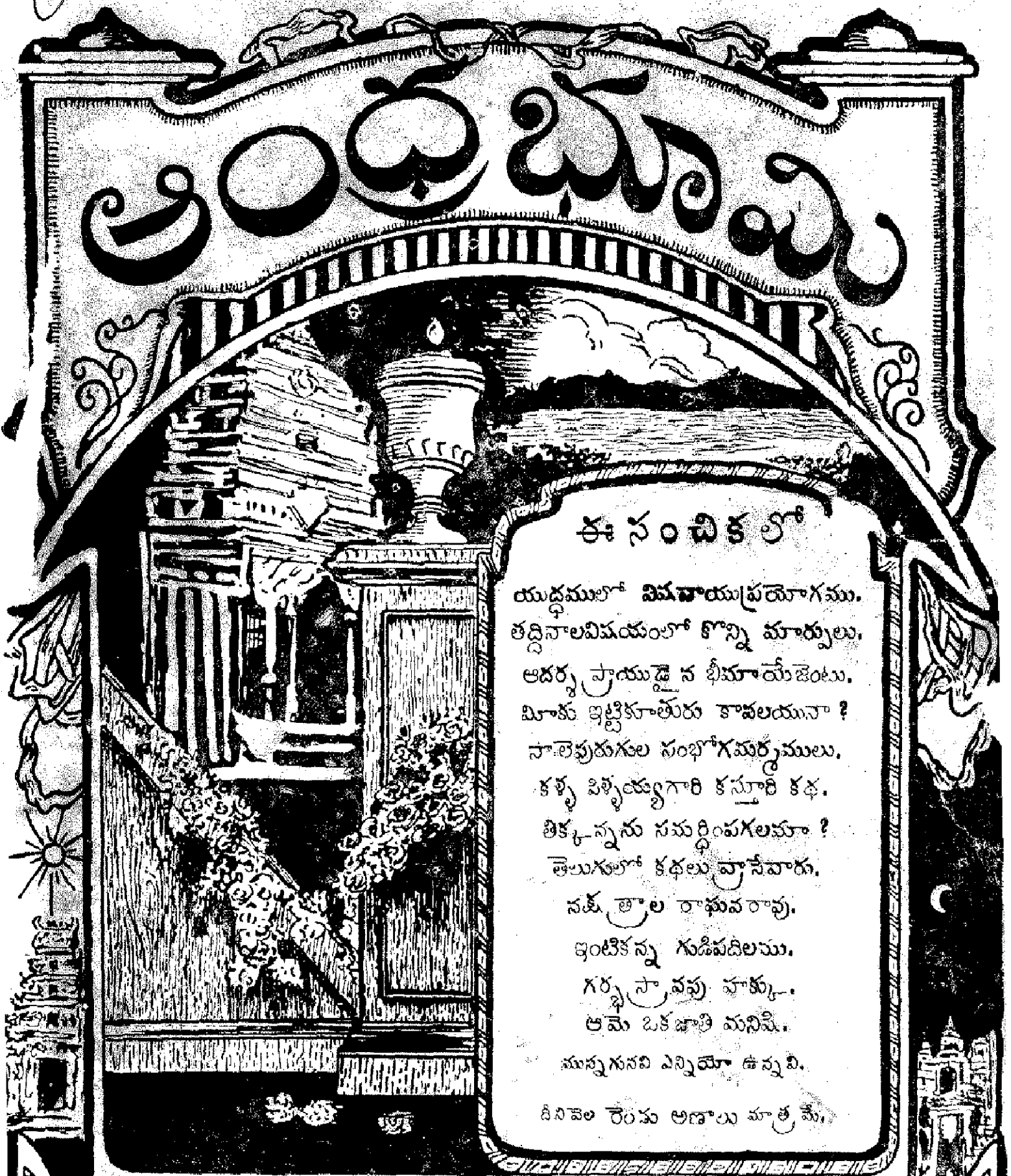
మేలే. ఇందలి యధార్థము కొంతమంది విద్యత్కవి తిలకులుమాత్రము రూఢిగ నెరిగియున్నారు. అంతే చాలు—పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి.' కృష్ణమూర్తిగారి వుద్యోగభ్రష్టతకు కారపుశనగలు కారణంకాదని తెలిసికొనినీ, మరిన్ని గృహలక్ష్మీసంపాదకులు ఆంధ్రభూమిని చూచి వున్నారనే విషయానికి కృష్ణమూర్తిగారి సాక్ష్యంకూడా దొరికినందుకున్న నేను చాలా సంతోషిస్తున్నాను. ఆంధ్రభూమి గృహలక్ష్మీ సంపాదకుల దృక్పథాన్ని పడిందోలేదో సంశయాస్పదమే అన్న శ్రీమతి అడపా సుగుణమణి గారు యీ విషయం తెలిసికొందురుగాక! అభిసీనియా చరిత్ర వ్యాసమందు మనమడిని మనమరాలుగా మార్చిన చదువుల రామచంద్రయ్యగారే చేమకూరనుడి పింగళికి మడివేసినవారని తెలిసిన యీసందర్భముననే తెలుచాటున జరిగిన ముచ్చట్లు కొన్ని నాకు తెలియవచ్చేయి. కాని వాటిని బయటపెట్టే అవసరం నాకు ఇతరులు కలిగిస్తే తప్ప నే నీవిషయమందు ఇంక ఒక్క అక్షరమైనా వ్రాయకూడదనే, ఆంధ్రభూమిసంపాదకుల ఆజ్ఞను నేను శిరసావహిస్తున్నాను.

—వి. విశ్వనాథము, బి. ప.

కర్నూలు
పురమున
రాజవీధి.

ఆంధ్రభూమి

ఈ సంచికలో

యుద్ధములో విషణ్ణాయుప్రయోగము.
 తద్దినాలవిషయంలో కొన్ని మూర్ఖులు,
 ఆదర్శ ప్రాయుడైన భీమాయేజెంటు,
 మీకు ఇట్టికూతురు కావలయునా?
 నాలెవుడుగుల సంభోగమర్మములు,
 కళ్ళ పిళ్ళయ్యగారి కస్తూరి కథ.
 తిక్కన్నను సమర్థింపగలమా?
 తెలుగులో కథలు వ్రాసేవారు,
 నక్షత్రాల రాఘవరావు,
 ఇంటికన్న గుడిపడిలము,
 గర్భస్రావపు హాక్కు,
 ఆమె ఒకజాతి మనిషి,
 మున్నగునవి ఎన్నియో ఉన్నవి.
 దీనివల రెండు అణాలు మాత్రమే.

ధాతు, వైశాఖము : మే, 1936.

సంపుట :

4

ఆంధ్ర భూమి ముద్రణాలయము,

వేపేరి,

మదరాసు.

సంచిక :

11

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును జాబితా చేసి ప్రకటించుటకును
అందులకు ప్రోత్సాహమును జూపింపవలయునని ప్రార్థన.

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును

విద్యార్థులకు ప్రకటించుటకును అందులకు ప్రోత్సాహమును
జూపింపవలయునని ప్రార్థన.

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రము

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును జాబితా చేసి ప్రకటించుటకును
అందులకు ప్రోత్సాహమును జూపింపవలయునని ప్రార్థన.

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును
జాబితా చేసి ప్రకటించుటకును
అందులకు ప్రోత్సాహమును
జూపింపవలయునని ప్రార్థన.

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును జాబితా చేసి ప్రకటించుటకును
అందులకు ప్రోత్సాహమును జూపింపవలయునని ప్రార్థన.

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రమును జాబితా చేసి ప్రకటించుటకును
అందులకు ప్రోత్సాహమును జూపింపవలయునని ప్రార్థన.